

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Současná francouzská dramatická tvorba v českém kulturním prostředí

Vedoucí práce: prof. PhDr. Jitka Radimská, Dr.

Autor práce: Alice Vysušilová

Studijní obor: Francouzský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod

2021

Prohlašuji, že jsem autorkou této kvalifikační práce a že jsem ji vypracovala pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.

3. 5. 2021

Alice Vysušilová

Poděkování

Na tomto místě bych ráda vyjádřila své vřelé poděkování vedoucí mé bakalářské práce paní prof. PhDr. Jitce Radimské, Dr. za odborné vedení práce a za podporu a velkou trpělivost při jejím vytváření. Současně bych chtěla poděkovat své rodině a přátelům, kteří mi byli neocenitelnou podporou nejen při psaní bakalářské práce, ale i po celou dobu studia.

Anotace

Cílem této práce je přiblížit současnou dramatickou tvorbu francouzských autorů z pohledu toho, jakým způsobem byla jejich díla uváděna a vnímána v českém divadelním prostředí mezi lety 1990 až 2020. Práce se zabývá představením dramatiků a jejich tvorby a následně popisem ztvárnění inscenací v podání českých divadelních tvůrců a umělců. Uvedené recenzní ohlasy jsou dokladem míry úspěšnosti současných francouzských dramát v českém podání u českého publika.

Klíčová slova:

Divadelní inscenace, dramatická tvorba, současné francouzské drama, české kulturní prostředí, 1990-2020

Annotation

The subject of this thesis is the contemporary French drama production. The main aim is to introduce production of French authors in terms of how their dramatic work was presented and perceived in the Czech theatre environment between 1990 and 2020. The thesis presents the authors and their dramatic work. It subsequently describes interpretation of their work by Czech theatre makers and artists. The mentioned review responses evidence the rate of successful presentation of contemporary French dramas by Czech artists and their positive reception by the Czech audience.

Keywords:

Theatre production, dramatic production, contemporary French drama, Czech cultural environment, 1990-2020

Obsah

Úvod	1
1. Současní francouzští dramatici	3
1.1 Generačně nejstarší autoři	3
1.2 Generačně starší autoři	10
1.3 Generačně nejmladší autoři	15
2. Současná dramatická tvorba v českém kulturním kontextu	23
2.1 Art	23
2.2 Boeing-Boeing	26
2.3 En attendant Godot.....	28
2.4 La Terrasse	32
2.5 Le dieu de carnage	34
2.6 Oscar et de la Dame rose	38
3. Soupis inscenací.....	42
Závěr.....	80
Résumé	83
Použitá literatura	85
Přílohy	89
Příloha č. 1 – Grafické znázornění počtu premiér divadelních her	89
Příloha č. 2 – Seznam autorů.....	97
Příloha č. 3 – Seznam překladatelů	98

Úvod

Hlavním cílem této bakalářské práce, zpracované na téma současná francouzská dramatická tvorba v českém kulturním prostředí, je jak již vyplývá z jejího názvu nejen samotné přiblížení současné dramatické tvorby francouzských autorů, ale také především její představení z pohledu toho, jakým způsobem byla uváděna a vnímána v českém divadelním prostředí mezi lety 1990 až 2020.

V této práci zohledňuji studii od Marie Voždové a Jiřího Špičky, kteří ve své publikaci s názvem *Francouzská a italská dramatická tvorba na moravských a slezských divadelních scénách* doslova mapují recepci jednotlivých děl francouzských a italských dramatiků v oblasti moravského a slezského regionu od období vzniku jednotlivých stálých českých scén až po sezonu 2006/2007. Zde si kladu za cíl porovnat mnou zjištěná fakta v rámci této bakalářské práce s rešerší Marie Voždové a rovněž její studii rozšířit o divadelní scény z celé České republiky a doplnit mapované období o léta 2008 až 2020.

První část bakalářské práce představuje francouzské autory společně s jejich dramatickou tvorbou, která byla ve sledovaném období uváděna na prknech českých divadel, čímž přispěla k obohacení české divadelní kultury.

Druhá část je zaměřena na bližší rozbor vybraných divadelních her, které jsem zvolila na základě frekvence, s níž se objevovaly na scénách českých divadel (viz příloha č. 1 – „*Grafické znázornění počtu premiér divadelních her*“). Takto vybrané divadelní hry budou představeny nejen z hlediska jejich obsahu a divadelního uvedení, ale především se také zaměřuji na ohlasy diváků, dle kterých můžeme hodnotit úspěšnost těchto francouzských dramát v českém podání u českého publika. Mimo jiné zde nalezneme například rozbor hry *Art* od Yasminy Rezy, situační komedie *Boeing-Boeing* od Marca Camolettiho, absurdního dramatu *En attendant Godot* od Samuela Becketta, hry *La Terrasse* od Jeana-Clauda Carrièra a další.

Ráda bych zde zmínila, že mým původním záměrem bylo zkoumat recenzní ohlasy na vybrané divadelní hry z dobového tisku, což se bohužel s ohledem na náhlá vládní nařízení a restriktce v souvislosti s pandemií COVID-19, na základě kterých byl Divadelní ústav v Praze po většinu času uzavřen, nepodařilo. Z tohoto důvodu jsem byla nucena v rámci této bakalářské práce vycházet pouze z ohlasů diváků uvedených na webových stránkách www.i-Divadlo.cz a z dalších recenzí, které je možné na internetovém rozhraní nalézt.

Ačkoliv tedy nebylo možné můj původní záměr naplnit, věřím, že díky recenzím zveřejněných na webových stránkách se i tak podařilo zamýšlený záměr naplnit a vytvořit si tak pohled na úspěšnost jednotlivých her v českém divadelním prostředí.

Dále v této bakalářské práci uvádím soupis ztvárněných inscenací v podání českých divadelních tvůrců a umělců, které se v letech 1990 až 2020 objevily na prknech českých divadel, přičemž informace vychází zejména ze zdrojů on-line databáze Divadelního ústavu. Nevýhodou této on-line databáze Divadelního ústavu je fakt, že často zde o inscenacích nejsou poskytnuty kompletní údaje, tudíž nebylo možné je v soupisu uvést.

Na závěr jsem zpracovala grafy obsahující znázornění počtu premiér jednotlivých divadelních her, seznam autorů a českých překladatelů, které jsou přiloženy jako přílohy této bakalářské práce.

1. Současní francouzští dramatici

Tato kapitola představuje přední francouzské dramatiky, jejichž tvorba přispěla k obohacení české divadelní kultury, když se v letech 1990 až 2020 objevila realizace jejich divadelních her v českém kulturním prostředí.

Uvedení francouzští dramatici jsou řazeni chronologicky, dle data svého narození, do tří skupin. První skupinou jsou generačně nejstarší autoři, narození mezi počátkem 20. století a koncem 20. let 20. století. Ve druhé skupině uvádím generačně starší autory, narozené v rozmezí 30. a 40. let 20. století. Poslední skupinou jsou generačně nejmladší autoři, narození od 50. let 20. století dále.

1.1 Generačně nejstarší autoři

SARTRE, Jean-Paul (1905–1980)

Francouzský dramatik a romanopisec Jean-Paul Sartre patřil k nejvýznamnějším autorům francouzské literatury. Na francouzské literární scéně dominoval zejména od čtyřicátých let 20. století, kdy si získal oblibu nejen mezi mladou generací, ale i mezi levicovými intelektuály. Odmítal psát literaturu pro potěšení čtenářů a jako moderní levicový filozof využíval dramatický žánr k šíření svých myšlenek.

Počátky autorovy dramatické tvorby sahají do válečných let a celou jeho dramatickou tvorbou prostupuje existencialistická filozofie. Ve svých dramatech podává obraz života na základě bezprostřední zkušenosti a zároveň v nich zpracovává specifická témata, jako jsou například absurdita lidské existence, osamělost a úzkost člověka, který se ztrácí ve světě, v němž chybí vzájemná komunikace mezi lidmi. Hrdina těchto existencialistických dramát hledá čin, díky kterému by naplnil a legitimizoval svůj život.¹ Dle autora nestačí žádná příčina k tomu, aby na jejím základě byl určen chod událostí, a proto se postavy Sartrových dramát rozhodují dle vlastního uvážení. To znamená, že motivy jednání postav nepředstavují hlavní příčinu jejich chování, ale pouze důvody, které je k takovému rozhodnutí vedou.²

Nejvýznamnější dramatické dílo, díky kterému se Jean-Paul Sartre stal úspěšným nejen ve Francii, ale i v zahraničí, bylo drama o dvou jednáních s názvem *Les Mouches*

¹ ŠRÁMEK, Jiří. *Panorama francouzské literatury od počátku po současnost: antologie překladů současné francouzské dramatiky*. Brno: Host, 2012, s. 667. ISBN 978-80-7294-565-8.

² Tamtéž, s. 669.

(1943; *Mouchy*, č. 1964), jehož uvedení představovalo jednu z nejvýznamnějších divadelních událostí v době okupace v Paříži.³

Dalším mistrovským dílem jeho dramatické tvorby je jednoaktovka s názvem *Huis clos* (1944; *S vyloučením veřejnosti* č. 1947, *S vyloučením veřejnosti aneb za zavřenými dveřmi*, č. 2002). Pojednává o protagonistech, konkrétně jednom muži a dvou ženách, kteří jsou mrtví a navždy spolu zavřeni v hotelovém pokoji, který má představovat peklo. V tomto díle Jean-Paul Sartre poukazuje na skutečnost, že každý potřebuje toho druhého, aby mohl pochopit sám sebe, když o zavření postav do pekla nerozhodlo to, co hlásali a o co usilovali během svého života, ale to, co nakonec učinili. Hlavní postavy se snaží zastírat pravdu o svém životě, ta se ale zatajit nedá.

V úspěšné tvorbě Sartre pokračoval i po skončení druhé světové války, a to dramatem *Morts sans sépulture* (1946; *Mrtví bez pohřbu*, č. 1967), s psychologickou zápletkou. Pojednává o osudu odbojářů, francouzských vlastenců, kteří jsou pro Sartra hrdiny a oběťmi kolaborantů, kteří je krutě mučili a ponižovali. V nefilozofickém dramatu *La Putain respectueuse* (1946; *Počestná holka*, č. 1947, *Počestná děvka*, č. 1961) otevřel otázku rasismu ve Spojených státech, ke kterému se on sám staví velice kriticky.⁴

Dalším Sartrovým tématem bylo téma násilí k dosažení politických cílů, které představuje v politickém dramatu s názvem *Les Mains sales* (1948; *Špinavé ruce*, č. 1965, 1967), v němž militantní politik nemá strach si kvůli dosažení politických výhod zašpinit ruce, zatímco jiný idealistický intelektuál zvažuje vhodnost prostředků použitých a zneužívaných v totalitních systémech. Diváci se často domnívají, že toto politické drama představuje politickou praxi komunismu, a to i přes skutečnost, že Sartre tuto interpretaci několikrát popřel.

V poslední řadě nutno zmínit Sartrovu adaptaci her Eurípidových s názvem *Les Troyennes* (1965; *Trojánky*, č. 1967, 1993). K českým výborům z autorovy dramatické tvorby patří dále *Pět her a jedna aktovka* (1962) a *Dramata* (1967).⁵

Sartrova díla se těšila ve druhé polovině 20. století velkému ohlasu nejen v Evropě a Spojených státech, ale také ve třetích zemích. Z tohoto důvodu je Jean-Paul Sartre byl vnímán jako poslední „velký autor“ francouzské literatury.⁶

³ ŠRÁMEK, cit. d., s. 668.

⁴ Tamtéž, s. 669.

⁵ Tamtéž, s. 670.

⁶ Tamtéž, s. 672.

BECKETT, Samuel (1906–1989)

Samuel Beckett, francouzský dramatik s irským původem, se narodil v zámožné měšťanské protestantské rodině, díky které měl možnost studovat na významných prestižních školách. V roce 1933 ho silně zasáhla smrt jeho otce a tato událost byla důsledkem jeho psychosomatických potíží. Ve třicátých letech se Samuel Beckett pohyboval mezi Londýnem a Paříží, kde se následně usadil, a během okupace se zapojil do odbojového hnutí.

Tento francouzský dramatik je představitelem absurdního divadla ve Francii, a i přes svůj irský původ zahrnul do své tvorby díla ve francouzském jazyce, jemuž se naučil při svých studiích na prestižních středních školách, především na Trinity College v Dublinu, kde studoval mimo evropských jazyků také práva.⁷

V roce 1930 vstoupil do literárního světa svou dramatickou sbírkou *Whoroscope*, v níž hlavní postava, René Descartes, při čekání na vaječnou omeletu ze zkažených vajec rozjímá nad teologickými záhadami, plynutím času a s tím spojenou blížící se smrtí.

Nicméně největším autorovým úspěchem, které mu přineslo celosvětovou proslulost a zařadilo ho mezi přední představitele absurdního divadla, bylo absurdní drama *En attendant Godot* (1952; *Čekání na Godota*, č. 1964, 1986), jež bylo uvedeno v pařížském divadle v roce 1953 Rogerem Blinem. Pojednáválo o dvou tulácích, možná dvou klaunech, kteří se navzájem nazývají Didi a Gogo a čekají na silnici na nějakého Godota a tento čas zaplňují prázdným tlacháním. Chybí zde jak děj, tak i zápletky a jakákoliv charakteristika postav. Závěr tohoto dramatu je velice pesimistický, neboť čekání na Godota bylo marné a naděje hlavních postav na příchod Godota se nenaplnila. Drama je příkladnou ukázkou toho jak Samuel Beckett v bezčasé a prostorové anonymitě vytváří osobitým způsobem model z jedné ze základních lidských existencí, a sice marnou naději a čekání. Odpověď na otázku, kdo je vlastně Godot, nezná ani sám autor, když sám řekl: „*kdybych to věděl, uvedl bych to ve hře*“.⁸

Samuel Beckett se usilovně snaží o zviditelnění absurdity lidské existence. Proto odstraňuje konvenční dramatické komponenty, a to jak v samotné zápletce, tak i u času, postav a místa. Typickým znakem je, že místo očekávaného dojde k neočekávanému, což jen potvrzuje další z Beckettových dramát, a to dlouhá

⁷ ŠRÁMEK, cit. d., s. 867.

⁸ Tamtéž, s. 869.

jednoaktovka s názvem *Fin de partie* (1956; *Konec hry*, č. 1965; *Konec partie*, č. 1994). Odehrává se po výbuchu atomové bomby, která zničila lidstvo, v malé místnosti, v níž přežívá čtveřice lidí, kteří se navzájem nenávidí a jeden druhým doslova pohrdá.⁹

U dalších her uveďme kupříkladu drama *Oh! Les beaux jours* (1961; *Šťastné dny*, č. 1965, 1998), v němž autor odosobnil hrdiny v takové míře, že jsou postavy redukovány na pouhé hlasy nešťastníků usazených v hromadách hlíny či popelnicích. Drama *Pas moi* (1974; *Ne Já*, č. 2014) vyhrazuje scénu lidským ústům, která se rýsují v temném pozadí a propůjčují se hlasu vědomí a drama *La Dernière bande* (1960; *Poslední páska*, č. 1965, angl. orig. *Krapp's Last Tape*), v němž hlavní hrdina, krátkozraký a hluchý revmatik Krapp, si přehrává na sklonku svého života magnetofonové pásky, na které si již od mládí nahrával své dojmy, které následně pokaždé po deseti letech okomentoval. Hledání v jeho minulosti má však za následek strach, napětí a nejistotu a během toho, jak se páska pomalu a neslyšně odvíjí, Krapp už hledí jen do prázdna.

Aby Samuel Beckett završil své snahy o minimalizaci dramatu, vytvořil něco jako maličká dramata, tedy „*dramaticules*“, s názvy *Solo* (1980), *Impromptu d'Ohio* (1981), *Catastrophe et autres dramaticules* (1982; *Katastrofa a jiná dramata*, č. 1992), *Quoi où* (1984; *Cože, kde?* č. 2001). Dílo *Catastrophe et autres dramaticules* (1982; *Katastrofa a jiná dramata*, č. 1992), zabývající se výslechem disidentů, bylo věnováno Václavu Havlovi.¹⁰

MAGNIER, Claude (1920–1983)

Claude Magnier v divadle začínal jako herec a až poté začal psát i divadelní hry a díky tomu objevil své pravé poslání dramatika. Během svého života působil současně jako režisér a filmový scénárista. Hra, která odstartovala autorovu divadelní kariéru, byla komedie *Monsieur Masure* (1956), jež byla oceněna prestižní cenou a vzhledem k jejímu překladu do několika cizích jazyků se stále hraje po celém světě.

Autorovým nejúspěšnějším dramatem se stalo drama *Oscar* (1958), jež bylo později i filmově zpracováno. Díky tomuto dramatu získal svou slávu herec Louis de Funès, a to díky ztvárnění hlavní role Bertranda Baniera. Drama *Oscar* (1958) pojednává

⁹ ŠRÁMEK, cit. d., s. 869-870.

¹⁰ Tamtéž, s. 870-871.

o řidiči ve službách bohatého podnikatele, jenž prožívá těžký den plný nepříjemných zážitků.¹¹

Filmové zpracování divadelní hry *Oscar* (1958) se své divadelní předlohy drží velice pevně, neboť věří, že právě divadelní řeč a omezený prostor dodává filmovému zpracování to pravé kouzlo. Film jsme mohli spatřit na českých televizních obrazovkách na kanále ČT1.¹²

Dalším autorovým dílem je bláznivá komedie ze života malířů aktů s názvem *Blaise* (1959). Tato komedie pojednává o tom, že nutí-li se člověk být někým, kým ve skutečnosti není, dostanete se obvykle do pěkného maléru.

GOLON, Anne (1921–2017)

Francouzská spisovatelka vystupující pod pseudonymem Anne Golon, vlastním jménem Simone Changeux, se o psaní zajímala od útlého věku a již v osmnácti letech vydala své první dílo. V období druhé světové války cestovala na kole přes Francii až do Španělska a svou tvorbu vydávala pod různými pseudonymy.

Společně se svým manželem napsali velice úspěšný cyklus historických románů, obsahující obrazy skutečných událostí převzatých z obecných dějin. Hlavní důraz je v nich kladen na osudy jednotlivých postav v rámci napínavého sledu událostí, jako jsou různá dobrodružství, intriky, záhady a překvapení. Děj se odehrává ve Francii na počátku 17. století a zasahuje až na americký a africký kontinent. Hlavní hrdinkou románů je krásná Angelika a její manžel hrabě Joffrey de Peyrac. Vystupují v románovém cyklu *Angélique, marquise des Anges* (1957; *Angelika, markýza andělů*, č. 1991), *Angélique et le Roy* (1959; *Angelika a král*, č. 1992), *Indomptable Angélique* (1960; *Nezkrotná Angelika*, č. 1993), *Angélique et le Nouveau Monde* (1964; *Angelika a Nový Svět*, č. 1994), *Angélique et le Complot des Ombres* (1976; *Angelika a spiknutí stínů*, č. 1994), *Angélique à Québec* (1980; *Angelika v Québecu*, č. 1995).¹³

Výše uvedené dílo manželů Golonových je u nás známé zásluhou několikadílné filmové verze z šedesátých let a též uvedením hry *Angelika* v pražském divadle Cleopatra Musical v letech 2007 a 2016.

¹¹ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1362.

¹² GREGOR, Lukáš, 2007. Typy: Oskar. *Kulturní týdeník A2* [online]. 3(28), 3 [cit. 2021-03-03]. ISSN 1801-4542. Dostupné z: <https://www.advojka.cz/archiv/2007/28>

¹³ ŠRÁMEK, cit. d., s. 701.

BRISVILLE, Jean-Claude (1922–2014)

Jean-Claude Brisville působil jako úspěšný dramatik, prozaik a autor dětské literatury. Autorova dramatická tvorba se proslavila i díky uvedení jeho úspěšného dramatu s názvem *La villa bleue* (1986).

Z autorovy divadelní tvorby se do českého prostředí prozatím dostala pouze nadčasová politická fraška *Le Souper* (1989; *Večeře*, č. 1994), která odkrývá zákulisí boje o moc na tajném jednání dvou proslulých politických intrikánů, kdy cynický Talleyrand přesvědčuje bývalého Napoleonova ministra, aby se připojil ke spiknutí za účelem obnovy francouzské monarchie.¹⁴

CAMOLETTI, Marc (1923–2003)

Marc Camoletti byl francouzským dramatikem, který do uměleckého světa původně vstoupil jako poměrně úspěšný malíř. První dílo, jež napsal, bylo drama s názvem *La bonne Anna* (1958; *Pomocnice v domácnosti*, č. 1969, *Anna, poklad rodiny neboli Francouzské železnice pracují výborně*, č. 1973), které sklídilo veliký úspěch. Hlavní hrdinkou byla prostá služka, bez které by si manželé jen stěží poradili.

Ve své tvorbě vycházel Marc Camoletti z Feydeaua a ze situační komedie, jež byla založena na skvěle fungujícím mechanismu, který byl naprosto pečlivě promyšlený až do samého pádu opony. Postavy jeho děl nemají žádnou svobodu, a i u publika se autor snaží, aby se na daný moment plně soustředilo. V dlouhém seznamu autorových divadelních her byla naprostou dominantou fraška. Tento komediální žánr kladl důraz na situační komiku, zjednodušené charaktery postav a naprostou absenci jakýchkoliv mravních či psychologických záměrů. Camoletti ve svých dílech nejčastěji pojednával o lásce, mezilidských vztazích, nevěře a milencství.

Výše uvedený způsob tvorby přinesl autorovi chtěné výsledky a jeho hra s názvem *Boeing-boeing* (1960; *Létající snoubenky*, č. 1965, *Modré z nebe*, č. 1995) byla hrána v celkem dvaceti tisíc představeních v zhruba šedesáti zemích světa, čímž se dostala i do Guinnessovy knihy rekordů. Hra pojednává o hrdinovi, který měl tři milenky, letušky, z nichž každá pochází z jiné země a pracuje u jiné letecké společnosti. Hlavní hrdina by rád sladil letové řady jednotlivých společností tak, aby mohl stihnout vše, co potřebuje a s tím mu pomáhá jeho bývalý spolužák, služebná a také nový typ boeingu s velmi vysokou rychlostí.

¹⁴ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1354.

Mezi další jeho hry řadíme například *La bonne adresse* (1966; *Na správné adrese*, č. 1998, 2002), *Amour-propre* (1968), *Duos sur canapé* (1973), *On dînera au lit* (1980), *Le Bluffeur* (1984), *Un pyjama pour six* (1985; *A do pyžama!* č. 2003) či *Sexe et jalousie* (1993).

Camoletti se stal velice žádaným autorem, a to právě pro svůj talent skloubit komickou situační zápletku bez jakéhokoliv přehánění obratně a s chutí. Svě hry autor rád režíroval, stejně jako hry některých ostatních autorů, které sám adaptoval do dramatické podoby.¹⁵

POIRET, Jean (1926–1992)

Francouzský dramatik Jean Poiret, jehož původní jméno je Jean-Gustave Poiré, dramatické umění přímo studoval a svoji úspěšnou uměleckou kariéru zahájil ve filmu, v němž ztvárnil zhruba stovku rolí.

Na slavnou filmovou kariéru navázal na přelomu šedesátých a sedmdesátých let 20. století neméně slavnou dramatickou divadelní tvorbou. Jeho prvním dramatem bylo dílo s názvem *Opération Lagrelèche* (1968) a po něm následovalo ještě spoustu dalších děl, které u publika sklidily nemalý úspěch, jako například hra s názvem *La Cage aux folles* (1973), *Il était une fois l'opérette* (1972) či *Joyeuses Pâques* (1980).¹⁶

WIESEL, Elie (1928–2016)

Dramatik Elie Wiesel, nazývaný jako „americký spisovatel francouzského jazyka“, se narodil v rumunském Sedmihradsku, kde prožil velice šťastné dětství. Za druhé světové války se však s ohledem na svůj židovský původ stal obětí kruté rasové perzekuce. Holokaust jako jediný ze své rodiny přežil a osobní svědectví z koncentračního tábora pak sepsal v autobiografickém díle *La Nuit* (1958; *Noc*, č. 1999).¹⁷

Tyto kruté zážitky spojené s holokaustem pronikly i do autorovy dramatické tvorby, když se v historickém a filozofickém dramatu *Le Procès de Shamgorod tel qu'il se déroula le 25 février 1649* (1979; *Šamhorodský proces*, č. 2008) zabývá odlehlou minulostí evropských Židů. Bylo inspirováno protižidovskými pogromy za povstání Bohdana Chmelnického v 17. století. Proces byl zahájen na základě podnětu hospodského jedné venkovské hospody, šlo o „psychodrama“ s tématem tohoto strašného masakru. U

¹⁵ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1361.

¹⁶ Tamtéž, s. 1361-1362.

¹⁷ Tamtéž, s. 1236.

nás bylo toto drama uvedeno v roce 2008 na Sklepní scéně Divadla Husa na provázku Brno.

Za zmínku stojí i další autorovy prozaické texty, v nichž píše o utrpení svých blízkých jako například v povídce *Le Chant des morts* (1965), dále věnoval v díle *Les Juifs du silence* (1965) velikou pozornost situaci židovského etnika pod vládou komunismu.¹⁸

Elie Wiesel je jedním z nejvýznamnějších židovských myslitelů konce 20. století, který se stavěl proti terorismu a fanatismu. Za dlouholetý a soustavný zájem o lidská práva a boj proti násilí, rasismu a útlaku byl v roce 1986 oceněn Nobelovou cenou míru.¹⁹

1.2 Generačně starší autoři

CARRIÈRE, Jean-Claude (*1931)

Dramatik Jean-Claude Carrière se během svého života věnoval studiu historie, jazyků, literatury a občas také působil jako herec. Byl mimo jiné také schopným adaptátorem a jako scénárista spolupracoval s řadou velice slavných filmových režisérů. Pro Miloše Formana například napsal filmové scénáře k filmům *Valmont* (1989) a *Les Fantômes de Goya* (2006; *Goyovy přízraky*, č. 2006).²⁰

Carrière se prosadil rovněž jako úspěšný dramatik. Ve svých textech se snaží s nadhledem reflektovat potíže, se kterými se naše společnost během své existence potýká, námětem pro něho tedy byly nejen historické či politické události, ale také intimita.

Jeho dramatická tvorba vychází z filozofické a náboženské reflexe, která se odráží v jeho dramatického eposu s názvem *Le Mahabharata* (1989). Tento epos vznikl v návaznosti na autorovu dramatickou trilogii *Le Mahabharata* (1985; *Mahábhárata*, č. 1991, 1992).

Dalším autorovým úspěšným dílem je komedie *La Terrasse* (1997; *Terasa*, č. 2001, 2005), která je již na první pohled poněkud intimního rázu, když hra začíná tím, že žena od jednoho muže odchází, ale zároveň k ženě přichází druhý muž, se kterým se spolu stěhují do nového bytu. Do jejich intimního vztahu však vstupují další vztahy s novými sousedy a velmi se zde zvyrazňuje role prostoru v domě, jak již název díla napovídá, terasy.

¹⁸ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1236-1237.

¹⁹ Tamtéž, s. 1237.

²⁰ Tamtéž, s. 1357.

Do autorovy divadelní tvorby dále řadíme například hry s názvem *Le Charme discret de la bourgeoisie* (1972), *La Conférence des oiseaux* (1978), *Le Circuit Ordinaire* (2002), *L'Audition* (2010) či *L'Aide-Memoire* (2014).²¹

Velkou většinu autorovy divadelní tvorby můžeme pozorovat i u nás na české scéně, kde se také těší velkému úspěchu.

YENDT, Maurice (*1937)

Maurice Yendt, francouzský dramatik a režisér, je autorem více než tří desítek textů pro divadlo. Svou uměleckou činnost započal jako ředitel lyonského divadla, kde se zaměřoval především na mladé obecnstvo.

České publikum se mohlo seznámit s autorovou tvorbou v devadesátých letech, kdy došlo k představení dvou autorových divadelních her, a to *Le Rossignol et l'oiseau mécanique* (1969; *Slavík a mechanický pták*, č. 1985) a *La Machine à théâtre* (1974; *Mechanické divadlo*, č. 1985, *Pierrot a vynálezce*, č. 1993).²²

GRUMBERG, Jean-Claude (*1939)

Francouzský dramatik a autor židovského původu Jean-Claude Grumberg vyrůstal v těžkých poměrech, a nejen jeho dětství, ale později i jeho autorská dramatická tvorba byly značně poznamenány smrtí jeho otce, který zahynul jako oběť nacistické perzekuce, což mělo za následek autorovo celoživotní trauma z holokaustu a genocidy.

Grumbergovy divadelní začátky velice poznamenalo absurdní divadlo a jako dramatik židovského původu věnoval tématicce pronásledování Židů během nacistické okupace zvláštní pozornost ve třech autobiografických dramatech názvy *Dreyfus* (1974), *L'Atelier* (1979) a *Zone Libre* (1990) a postavy, jež se v jeho dílech objevují, jsou zcela obyčejní lidé, kteří prožívají leckdy až dramatické osudy. Nejzajímavějším dílem je patrně dílo *L'Atelier* (1979), jež je tvořeno deseti výjevy, které se odehrávají v letech 1942 až 1952 v krejčovské dílně, a ačkoliv toto dílo reflektuje problematiku holokaustu, dokázal do něj autor vložit i prvky humoru a bylo oceněno řadou prestižních cen.²³

NOVARINA, Valère (*1942)

Valère Novarina je dramatik švýcarského původu, a ačkoliv jeho mimořádně různorodá díla překračují hranice prakticky všech žánrů, jejich společným a hlavním znakem je poezie, která prostupuje i do děje jeho dramatických her. Díky dramatickým

²¹ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1356.

²² Tamtéž, s. 1367.

²³ Tamtéž, s. 876.

přesahům zaujímá Valère Novarina velice významné místo i v dobovém dramatu. Autor si ve většině případech své texty režíruje sám, nicméně jeho tvorba neunikla ani pozornosti režisérů jako jsou Roger Blin a Jean-Pierre Sarrazac, kteří autorovy texty několikrát uvedli.

Za počátek jeho dramatické tvorby je považováno drama s názvem *L'Atelier volant* (1974), v němž hlavními postavami je osm zaměstnanců označených jen písmeny abecedy, kteří jsou zaměstnaní ve službách manželů Boucotových. Ti však mají své zaměstnance pod všestrannou a dokonalou kontrolou, a to včetně chování a jazyka zaměstnanců.

Dalším dramatem z autorovy tvorby je více než tři sta stránkové drama s názvem *Le Drame de la vie* (1984), překypující rabelaisovskou imaginací, které bylo uvedeno na divadelním festivalu v Avignonu roku 1986.²⁴

Mezi autorova teoreticky zaměřená díla patří zejména dramatická esej o dramatickém umění *Pour Louis de Funès* (1986) zaměřenou na problematiku divadel a inscenací. V této eseji autor mimo jiné vyzdvihuje herecké kvality Funèse.

Další esejí z autorovy tvorby je osobitá a poetická esej s názvem *Le Théâtre des paroles* (1989) pojednávající o francouzském dramatu. Autor ve své tvorbě tvrdě kritizuje režiséry a žádá herce, aby neredukovali text pouze na mluvený projev, ale aby komunikovali zejména svým tělem. Tvrdí, že by se herci ve svém přednesu měli zbavit nánosu smyslu, neboť dle jeho názoru hra interpretačních vrstev drama jen dusí.

Do autorovy dramatické tvorby dále řadíme díla jako *Le Discours aux animaux* (1987), *Opérette imaginaire* (1998), jež se jako jediná z autorovy tvorby dostala do českého kulturního prostředí v rámci literárního večera Divadla na voru v Praze v roce 2003, či *La Scène* (2003).²⁵

PIEMME, Jean-Marie (*1944)

Původem belgický dramatik Jean-Marie Piemme vystudoval divadelní vědu na pařížské univerzitě v Sorbonně a po dokončení studií se pro něho Francie stala zemí, v níž začal působit a publikovat svá díla. Dramatické tvorbě se však plně začal věnovat až počátkem osmdesátých let, a od této doby se stal autorem zhruba čtyř desítek divadelních textů, které jsou až i v současné době na území Belgie a Francie hojně

²⁴ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1313.

²⁵ Tamtéž, s. 1314.

uváděny.

Inspiraci ke své tvorbě Jean-Marie Piemme nachází ve všem kolem sebe, neboť autor tvrdí, že nepíše proto, aby publiku díky své tvorbě sdělil své myšlenky, ale proto, že v divákovi chce vyvolat zamyšlení nad svým životem a aby z divadla odcházel s novými otázkami v hlavě.²⁶

S autorovou tvorbou se české publikum mohlo seznámit například v Divadle na Vinohradech během scénického čtení z her současných frankofonních autorů, kde byla uvedena autorova hra s názvem *Emballez: c'est pesé!* (2001).

RIBES, Jean-Michel (*1946)

Dramatik, divadelník a režisér Jean-Michel Ribes je výraznou osobností současného francouzského psaní pro divadlo. Dramatické tvorbě se začal věnovat v šedesátých letech, kdy započal spolupráci s dalšími francouzskými dramatiky, mezi nimiž byli i například Roland Topor a Jean Tardieu.

Tento známý francouzský dramatik napsal přibližně padesát textů pro divadlo a v rámci Avignonského festivalu se zasloužil o založení projektu s názvem *Obnažený text*, který se věnuje propagaci současné tvorby.

Jean-Michel Ribes usiluje zejména o podporu současných autorů a jejich textů, a to prostřednictvím pařížského divadla *Théâtre de Rond-Point des Champs-Élysées*, v němž vykonává funkci ředitele, a právě díky tomu se snaží prosazovat a uvádět divadelní texty mladých francouzských autorů.²⁷

Z autorovy divadelní tvorby se na scény českých divadel dostala prozatím pouze hra s názvem *Théâtre sans animaux* (2001), díky které autor dosáhl asi největšího úspěchu ve své tvorbě, a dokonce za ni obdržel tři velice prestižní Molièrovy ceny.

Nicméně veliké popularitě se těší i hry jako *Batailles* (1983), které autor napsal společně s Rolandem Toporem, *Monsieur Monde* (1997) či dílo *Musée Haut, Musée Bas* (2004).

Autor neustále přemýšlí o otázkách a problémech souvisejících se současným psaním pro divadlo, a to zejména proto, že on sám je nejen autorem, ale také režisérem a

²⁶ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1359.

²⁷ *Francouzské drama dnes: antologie překladů současné francouzské dramatiky*. Brno: Větrné mlýny, 2008, s. 122. Dramatické texty. ISBN 978-80-86907-51-2.

zároveň velmi aktivně usiluje o prosazení současných dramatiků a uvádění jejich tvorby v divadle.²⁸

KOLTÈS, Bernard-Marie (1948–1989)

Bernard-Marie Koltès, syn váženého důstojníka, který se poměrně brzy vymanil z rodinného prostředí, jež na něj mělo velký vliv a začal cestovat po Sovětském svazu, Spojených Státech, Africe a Latinské Americe. Na těchto cestách autor poznal mimo jiné bídu, která v něm nejen vyvolala pocit revolty, ale také se stala tématem několika textů.²⁹ Jeho dramatické texty tak dokázaly vyvolat důslednější a trvalejší revoltu než texty, jeho vrstevníků, které byly viditelné a povrchní a jakoukoliv účast na nich Koltès přímo odmítal.³⁰

Výše zmíněné autorovy zahraniční cesty měly tedy značný vliv na výběr témat, kterými se autor v jeho dramatech zabýval. V jeho textech pracuje především s tématem narušených mezilidských vztahů či s tématem vzájemné surovosti. Zpravidla tedy zachycuje izolované skupiny lidí, nacházející se na určitém omezeném prostoru, do něhož vstupuje dosud neznámý element. Nejsilnějším autorovým prostředkem je jazyk, díky kterému poznáváme typickou atmosféru a reálné zápasy mezi postavami, z nichž každá má jasný cíl, a to překonání hrozící samoty.

Autor je považován za největšího francouzského dramatika konce dvacátého století a těší se oblibě nejen na pódiu českém, ale i světovém. Slávu mu zajistila jeho schopnost a nadání oživit dřívější divadelní konvence, které pod jeho rukou byly bravurně přizpůsobené citlivosti moderního člověka.³¹ Dramatická tvorba Bernarda-Marie Koltèse je pevně zakotvena v realitě a autor v ní vyjadřuje především jeho odpor k falešným hodnotám, které má konzumní společnost. Ve svých dílech se Koltès zabývá také mimo jiné konfrontací Afriky a Evropy, kdy poukazuje na skutečnost, že nelze milovat a současně žít ve světě, v němž vládne útlak a kořistnictví.³²

První dramatický text, který Bernard-Marie Koltès napsal bylo drama s názvem *La nuit juste avant les forêts* (1972), představující dlouhý bolestivý a vzpurný monolog osamělého muže, který přímo touží po lidském kontaktu. Nicméně za první skutečnou

²⁸ ŠRÁMEK, cit. d., s. 116.

²⁹ Tamtéž, s. 1347.

³⁰ JOBERTOVÁ, Daniela. *Když mluvit znamená jednat: francouzská dramatická a divadelní tvorba konce 20. století*. Praha: Akademie múzických umění v Praze, 2009, s. 81. ISBN 978-80-7331-152-0.

³¹ Tamtéž, s. 88.

³² ŠRÁMEK, cit. d., s. 1348.

divadelní hru považujeme až drama s názvem *Combat de nègre et de chiens* (1980; *Boj černocho se psy*, č. 1991), v němž prostřednictvím jeho hrdinů, kterými jsou černý dělník Aboury a jeho bělošský vedoucí staveniště Horn, „staví otázku spravedlnosti proti sobeckému zájmu.“³³ Bernard-Marie Koltès se těšil velkému úspěchu zejména díky spolupráci s režisérem Patricem Chéreauem, jež uvedl v roce 1983 hru *Combat de nègre et de chiens* a později inscenoval i další autorova dramata, čímž ho proslavil po celém světě. Autorovým dalším dramatem je drama s názvem *Quai ouest* (1985; *Západní přístaviště*, č. 2006), jehož děj se odehrává v New Yorku na opuštěném skladišti, kde se dějí nekalé obchody mezi členy podsvětí a jejich klienty, autor tak rázně kritizuje, jak se mezilidské vztahy podřizují materiálním zájmům a kupčení.

Za nejúspěšnější autorovo drama lze považovat drama s názvem *Dans la solitude des champs de coton* (1986, *V samotě bavlníkových polí*, č. 2006), představující noční dialog, ačkoliv spíše dvojitou samomluvu. Hlavními postavami jsou obchodník a jeho klient, jejichž zájmy v dramatu tak splývají, že je jen těžko od sebe rozeznáme. Nicméně jejich společným zájmem je takzvaný „deal“, to znamená lákavý, ale nebezpečný obchod. Toto drama jsme mohli již několikrát spatřit i na divadelních scénách v Praze a Brně.³⁴

Další autorovo drama s názvem *Roberto Zucco* (1988; *Roberto Zucco*, č. 1992, 2002), neboli hra v patnácti obrazech, představuje období současného divadelního žánru biografické fikce a je inspirováno skutečnou postavou vraha Roberta Zucca, který zavraždil své rodiče a na základě toho byl převezen na psychiatrické oddělení, odkud uprchl a na svobodě se dopouštěl krádeží, vražd a znásilnění. Zatknout se ho podařilo až v Itálii, kde se opětovně po několika dnech pokusil o útěk, ten se však nevydařil a Roberto asi po tříměsíční vazbě spáchal sebevraždu. Hrdina dramatu Zucco také zabil nejen své rodiče, ale i přesto si v sobě uchoval vnitřní nevinnost „syna Slunce“, což znamená oidipovský mýtus otcovraždy, orestovský mýtus matkovraždy a mýtus letu Ikarova, které se současně potkávají v poetickém přetvoření skutečnosti.³⁵

1.3 Generačně nejmladší autoři

FENWICK, Jean-Noël (*1950)

Jean-Noël Fenwick, francouzský dramatik, jehož počátek kariéry byl velice skromný, stejně jako jeho první učiněné dramatické kroky v televizi. Dokonce ani jeho

³³ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1347.

³⁴ Tamtéž, s. 1347.

³⁵ Tamtéž, s. 1347-1348.

první drama s názvem *Les Palmes de Monsieur Schutz* (1989; *Řád pana Schutze, Velká malá žena*, č. 1992) nevyvolalo zpočátku valný zájem, ačkoliv drama pojednávalo o slavném manželském páru Pierrovi a Marie Currieových. Autor sám toto drama popisuje jako veselé, vědecké a zároveň něžné, zaobírající se kulturní a společenskou tematikou. Zlom nastal až po několika měsících, kdy drama dosáhlo obrovského úspěchu, všeobecného uznání se spoustou cen a na scéně se toto drama udrželo celých šest let.³⁶

Sláva, kterou mu výše uvedené drama přineslo mu přineslo motivaci pro napsání ještě několika dalších divadelních her.

DORÉ, Isabelle (*1951)

Isabelle Doré, francouzská autorka, která svou uměleckou kariéru započala jako herečka. Později začala pracovat jako dramaturgyně a scénáristka v televizi, kde se věnovala zejména tvorbě pro děti a mládež.

Isabelle Doré je také autorka několika rozhlasových her, přičemž v roce 1992 na mezinárodním festivalu jednoaktovek ve *Val'en scène* získala svou první cenu za monodrama s názvem *César et Drana* (1991), pojednávající o příběhu Cikánky, které zemře kůň, s nímž Cikánka pomocí slov hovoří. Tím pomalu vytváří nejen obraz své minulosti, ale také obraz minulosti celé své rodiny a romského etnika. Text představuje monodrama, jež bylo psáno pro jednu herečku, a to přes skutečnost, že se v dramatu vyskytují i další postavy.³⁷

České obecnstvo se mohlo s touto autorkou a její populární činohrou seznámit již v roce 2004, a to na scéně brněnského divadla a později i v Praze či v Šumperku.

LAGARCE, Jean-Luc (1957–1995)

Další z výrazných osobností francouzského dramatu je Jean-Luc Lagarce, jehož dramatické texty v současné době patří k jedněm z nejhranějších ve Francii a vyznačují se sice jednoduchým jazykem, ale za to velice silnou myšlenkou. Zápletky autorových dramatických her vycházejí zejména z autorových osobních zkušeností, jsou jednoduché a samotný děj dramatu často zpomaluje, jeho postavy váhají, opravují se, opakují se a často hledají přívětivější slovní výrazy, které by mohli použít.³⁸ Ačkoliv autor dbá na jednoduchost jazyka umí s ním dokonale pracovat jako s lingvistickým materiálem

³⁶ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1355.

³⁷ Doré, Isabelle (CAN). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <http://www.dilia.cz/index.php/3d/item/87-dore-isabelle>

³⁸ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1349.

a klade především důraz na rytmickou stránku textu.³⁹

Shrnutě se autor ve svých dramatech zabývá tématem návratu do rodného kraje a návratu k rodině a tématem blížící se smrti, jež si jeho hrdinové uvědomují, typicky se tato témata vyskytují v jeho dramatech s názvy *Juste la fin du monde* (1999), *Nous, les héros* (1993) či drama *J'étais dans ma maison et j'attendais que la pluie vienne* (1995), které tvoří dvanáct sekvencí, v nichž pět žen postupně pojednává o totožné situaci, a to čekání. Děj tohoto dramatu není chronologicky ani logicky uspořádán a vyprávění pěti žen, jež se snaží upoutat pozornost jednoho mladého muže, je soustavně přerušováno. Očekávané rozuzlení v závěru nepřichází a děj se navrácí do počáteční fáze, tedy čekání a touha po něčem, co nepřichází.

Jean-Lucova tvorba je velice bohatá. Jeho dramata jsou překládána a úspěšně uváděna nejen ve Francii, ale i v zahraničí. Během svého života se také zasloužil o založení francouzské divadelní společnosti *Théâtre de la Roulotte*, kde sám po dlouhá léta působil.⁴⁰

REZA, Yasmina (*1959)

Francouzská dramatička Yasmina Reza se narodila v Paříži do velmi kultivované a bohaté rodiny a již v osmi letech začala psát básně. Její hry byly včleněny do programů divadel v mnoha zemích a přeloženy do několika cizích jazyků. V domácím prostředí byly její hry k vidění především na soukromé scéně a za svou tvorbu obdržela ocenění Molièrova cena pro nejlepšího autora.

Autorka má neskutečný talent, který projevuje schopností vést dějovou linii s velikou vynalézavostí v různých rovinách a zároveň neklesnout z provokujícího rozmezí mezi tragičností a komediálností. Yasmina Reza tak vytváří naprosto nekonvenční divadelní hry, ve kterých naprosto nenásilným způsobem ztvárňuje působivé situace, odhalující nitro hrdinů. Její hry tak můžeme považovat za jakési smutné komedie, avšak s vážným námětem. Autorka tvrdí, že s ohledem na skutečnost, že již vše bylo napsáno, musí diváka oslnit způsobem, kterým je text dramatu napsán. Yasmina Reza tak píše prostým, ale elegantním způsobem bez jakékoliv vyumělkovanosti, promýšlí psychologii postav, mezilidské vztahy a věnuje se potížím, které má člověk, pokud se má otevřít někomu druhému. Tuto problematiku prezentuje především na

³⁹ JOBERTOVÁ, cit. d., s. 87.

⁴⁰ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1349.

postavách dospělých osob, které jsou životem natolik proškolené, že pro autorku tvoří ideální formu „zralého“ člověka.⁴¹

Jejím nejúspěšnějším dramatem, které bylo přeloženo dokonce do zhruba čtyřiceti jazyků, je drama s názvem *Art* (1994; *Obraz*, č. 1995, *Kumšt*, č. 2008), které autorka napsala za pouhé dva měsíce. Drama pojednává o trojici přátel, kteří mezi sebou vedou zcela malicherný spor o to, jakou estetickou hodnotu má abstraktní umělecké dílo, které zakoupila si jedna z hlavních postav dramatu. Zde bych ráda podotkla, že abstraktní umělecké dílo, jež je v dramatu předmětem přátelského sporu je obraz představující pouze bílou plochu.

Dalším autorčiným dramatem je drama s názvem *Trois versions de la vie* (2000; *Tři verze života*, č. 2002, *Třikrát život*, č. 2009), které pojednává o základní dramatické situaci ve třech fázích, přičemž první fáze představuje obyčejný večer hlavní postavy dramatu, tj. Henriho, a jeho manželky právničky, kdy Henri se chystá si číst, zatímco jeho žena studuje hromadu spisů, které si donesla z kanceláře. Z jejich činnosti je však vyrušuje jejich syn, jenž je za scénou a stále se po rodičích něčeho domáhá a do toho přijde ještě nečekaná návštěva. Mezi návštěvou a hlavními postavami vzniká konflikt o to, kdo je nadřazenější a kdo má lepší postavení než ten druhý. Tento konflikt se objevuje i v druhé části dramatu, avšak se rozvíjí jaksí mimo čas a prostor. Ve třetí části dramatu večer již výrazně pokročil a konverzace manželských párů se dostává již do poklidné části, kdy muži hovoří poklidně o své práci a ženy hovoří o svých dětech.

V dramatu *Le dieu de carnage* (2006; *Bůh masakru*, č. 2008), dochází opět ke konfrontaci dvou manželských párů, které se společně sešli, aby vyřešili spor svých synů. Ke klidnému řešení však nedochází a atmosféra této schůzky začíná být poněkud hustá a páry se začínají vzájemně napadat. Drama má poukazovat na to, jak málo stačí, aby byl člověk plný násilí a nenávisti.⁴²

Dalšími autorčinými dramaty jsou například *L'homme du hasard* (1995; *Muž přístupný náhodám*, č. 1997) či *Une pièce espagnole* (2004).

SCHMITT, Eric-Emmanuel (*1960)

Eric-Emmanuel Schmitt je současným francouzským spisovatelem a dramatikem, který se rovněž řadí mezi proslulé světové autory. Jeho divadelní kariéra započala na počátku devadesátých let uvedením jeho dramatického debutu s názvem *La nuit de*

⁴¹ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1351.

⁴² Tamtéž, s. 1350.

Valognes (1991) s tématem dona Juana. V návaznosti na úspěšné uvedení předchozího dramatu následovalo uvedení dramatu s názvem *Le Visiteur* (1993; *Návštěvník*, č. 1998), které jen potvrdilo, že Eric-Emmanuel Schmitt je mezi proslulými autory na správném místě. Drama *Le Visiteur* (1993; *Návštěvník*, č. 1998) představuje dialog mezi Freudem a neznámým mužem, jež sám o sobě tvrdí, že je Bůh. Toto drama pojednává o složitosti, obtížnosti a možnostech víry.⁴³

Autor také napsal velice dlouhou řadu divadelních her, které se dokonce rozšířily do více než padesáti zemí světa, mimo jiné i do České republiky. Z jeho sbírky děl je nezbytné zmínit především *Variations énigmatiques* (1996), *Le libertin* (1997), *Frédéric ou le Boulevard du Crime* (1997), *Hôtel des deux mondes* (1999; *Hotel mezi dvěma světy*, č. 2007), *Petits crimes conjugaux* (2003; *Manželské vraždění*, č. 2005) či *Oscar et la dame rose* (2003; *Oskar a růžová paní*, č. 2006), pojednávající o křesťanství a *L'Enfant de Noé* (2004), které pojednává o problematice judaismu.⁴⁴

Autorova dramata jsou často inspirována jeho romány a typickým znakem autorovy dramatické tvorby je nereálné setkání dvou osob, představující buďto významné individuality z minulosti nebo do děje autor dosadí nějakou fiktivní postavu a v důsledku těchto setkání se osobnosti dostanou do rokováni o důležitých mezilidských tématech.⁴⁵

Souhrn autorovy dramatické tvorby je obsažen ve svazcích *Théâtre 1* (1999), *Théâtre 2* (2003), *Théâtre 3* (2006) a v roce 2001 udělila autorovi Francouzská akademie Velkou cenu za celoživotní dramatické dílo.⁴⁶

POMMERAT, Joël (*1963)

Dramatik Joël Pommerat opustil školu a započal svou uměleckou kariéru jako herec regionálních divadel. V devadesátých letech 20. století inscenoval svou první hru a založil divadelní společnost *Louis Brouillard Company*, ve které později dokonce uváděl i své divadelní hry.⁴⁷

V roce 2006 byla na Avignonském festivalu představena jeho hra s názvem *Le Petit Chaperon rouge* (2004), pojednávající o náročnosti dospívání dívky, která je vychovávána pouze v ženském světě a poprvé se vydává na cestu za babičkou úplně sama.

⁴³ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1352.

⁴⁴ Tamtéž, s. 1353.

⁴⁵ JOBERTOVÁ, cit. d., s. 101.

⁴⁶ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1352.

⁴⁷ Pommerat, Joël. *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/4759-pommerat-joel>

Při dobrodružné cestě lesem potká poprvé vlka s velice krásnýma očima a do její cesty vstoupí také myslivec.⁴⁸

Autor byl za svou tvorbu několikrát nominován v rámci divadelních cen *Les Molières*, a rovněž obdržel mnoho prestižních ocenění za hry názvem *Le Petit Chaperon rouge* (2004), *Ma chambre froide* (2011), *La Réunification des deux Corées* (2013), jež patří k nejpozoruhodnějším a také nejhranějším na současné evropské scéně, když pojednává o různých podobách lásky v současném světě, a to například o lásce vášnivé, či platonické, rodičovské až třeba i po celoživotní přátelství⁴⁹ a dále hra *Cendrillon* (2011), která byla oceněna dokonce třemi cenami *Les Molières*, a to za nejlepší režii a výtvarné zpracování.⁵⁰

Hlavní hrdinka dramatu *Ma chambre froide* (2011) jménem Estelle, pracuje v supermarketu, jež vlastní obchodník, který se svými zaměstnanci nezachází moc hezky. Estelle však i přesto věří, že lidé se mohou změnit, musí se však naučit správně se dívat kolem sebe. Když se majitel obchodu dozví, že je smrtelně nemocný, k velkému překvapení všech se rozhodne přenechat svůj obchod zaměstnancům, na který jej rovným dílem přepíše, a to spolu s dalšími jeho podniky. Za tento vstřícný krok však po svých zaměstnancích žádá jakoukoliv formu poděkování. Zaměstnanci nad formou poděkování velice přemýšlí, když najednou Estelle vymyslí, že majiteli jako poděkování zahrají všichni společně divadelní hru, jejíž hlavním tématem budou významné okamžiky z majitelova života. Estelle totiž tajně doufá, že když majiteli ukáže věci vidět tím správným pohledem, tak se jeho chování změní. Nic však nejde tak snadně, jak si představovala, neboť do této doby se obyčejní zaměstnanci velice špatně vyrovnávají s pozicí bohatých majitelů podniků, když najednou musí ctít zákony trhu a musí řídit své podniky, což neumějí a ještě do toho by měli realizovat Estelliny umělecké výmysly. Aby Estelle dosáhla svého sáhla k velice tvrdému řešení, převlékla se za svého krutého a násilnického bratra a přinutí tak své kolegy spolupracovat po zlém.

Jak je vidno ačkoliv chce hlavní hrdinka tohoto dramatu konat dobro, při srážce s lidskou pohodlností, sobectvím a nedůvěrou se i ona nakonec sníží k tomu, že díky

⁴⁸ ČERVENÁ KARKULKA (*Le Petit Chaperon rouge*). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/13684-cervena-karkulka>

⁴⁹ ZNOVUSJEDNOCENÍ KOREJÍ (*La Réunification des deux Corées*). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/3d/item/14583-znovusjednoceni-koreji>

⁵⁰ Pommerat, Joël. *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/4759-pommerat-joel>

vypůjčené identitě svého bratra odvede špinavou práci, kterou dříve odsuzovala.⁵¹

THIÉRY, Sébastien (*1970)

Významný francouzský dramatik Sébastien Thiéry studoval pařížskou Národní dramatickou konzervatoř a v roce 2005 sepsal svou první divadelní hru, jednoaktovku s názvem *Sans ascenseur*, která byla režírována předním režisérem Jeanem-Michelem Ribesem v divadle *Théâtre du Rond-Point*. Jean-Michel Ribes v tomto divadle pracoval jako ředitel a díky tomu usiloval o podporu začínajících autorů, kterým byl právě Sébastien Thiéry.⁵²

Mezi další autorovo drama řadíme dílo s názvem *Qui est Monsieur Schmitt?* (2011) představující absurdní komedii o devíti scénách, kdy manželský pár večeri, když zazvoní telefon, který odstartuje řadu znepokojujících zjištění.⁵³

Ve své tvorbě autor navázal ještě dalšími úspěšnými dramaty, kterými jsou například *Le début de la fin* (2011), současná komedie pojednávající o vztazích mezi ženami a muži, o strachu, který mají ze stárnutí a ošklivosti, o tom, jak rychle plyne čas a o tom, jak nemohou spolu žít.⁵⁴ Dále drama s názvem *Deux hommes tout nus* (2014), kde autor píše o věrném manželovi, otci dvou dětí, který se jednoho dne probudí v posteli vedle svého kolegy z práce, oba jsou zcela nahí a ani jeden si nejsou vědomi skutečnosti, jak se do postele dostali. Komedie si klade za hlavní otázku, zda, když se člověk podívá hlouběji sám do sebe, jestli si může být jistý tím, co v sobě objeví.⁵⁵

Autorova velice úspěšná hra s názvem *Ramses II.* (2017), jejíž premiéra proběhla v roce 2017 v divadle *Théâtre Bouffes-Parisiennes* a za svůj úspěch byla dokonce nominována na cenu Molière za kategorii nejlepší komedie roku. Hra *Ramses II.* (2017) vychází z absurdní situace, kdy je mladý manželský pár pozván na večeri k rodičům. Na tuto večeri se ale dostaví pouze zeť, a to ještě se střevními potížemi a jakousi duševní chorobou v důsledku které si nevzpomíná na určité části života. Posléze se z něj však vyklube velmi dobrý manipulátor, který chce svého tchána naprosto zničit. Vzhledem

⁵¹ Prolomit ledy (Ma Chambre Froide, 2011). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/3d/item/9101-prolomit-ledy>

⁵² Thiéry, Sébastien (FR). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/10433-thiery-sebastien>

⁵³ KDO JE PAN SCHMITT? (Qui est Monsieur Schmitt? 2007). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/11442-kdo-je-pan-schmitt>

⁵⁴ ZAČÍNÁME KONČIT (Le debut de la fin, 2011). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/10434-zaciname-koncit>

⁵⁵ DVA NAHATÝ CHLAPI (Deux hommes tout nus, 2014). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/11449-dva-nahaty-chlapi>

k tomu, že jeho žena na večeři nedorazila, vyvstává během večeře spousta otázek. Příjemnému strávení večeře nepřidává ani fakt, že v zeťově autě se nachází lopata od krve a hlíny.⁵⁶

Poslední hra z autorovy dramatické tvorby, se kterou se české publikum mohlo seznámit, je bláznivá komedie s názvem *Huit euros de l'heure* (2018) o štedrosti a sobectví, kdy bohatý pár na černo zaměstnává poněkud zvláštní paní na úklid, tato paní je však ve skutečnosti muž.⁵⁷

⁵⁶ RAMSES II. (2017). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/14391-ramses-ii>

⁵⁷ OSM EUR NA HODINU (*Huit euros de l'heure*, 2018). *Dilia* [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/14695-osm-eur-na-hodinu>

2. Současná dramatická tvorba v českém kulturním kontextu

V této kapitole představím divadelní hry od současných francouzských dramatiků. Z těch, které se v průběhu let 1990–2020 objevily na české divadelní scéně, budu věnovat některým hrám více pozornosti a přiblížím je. A to jak z hlediska obsahu, divadelních uvedení, tak i jejich recenzních ohlasů. Bližší rozbor bude věnován hrám *Art*, *Boeing-Boeing*, *En attendant Godot*, *La Terrasse* a *Le dieu de carnage* a *Oscar et de la Dame rose*, které byly na prknech českých divadel vypraveny vícekrát (viz. příloha č. 1 – „Grafické znázornění počtu premiér divadelních her“) a k nimž jsem dohledala slovně ohodnocené divácké ohlasy.

2.1 *Art*

Divadelní hra *Art* od francouzské dramatičky Yasminy Rezy pojednává o příběhu tří dlouholetých přátel, kteří mezi sebou začnou vést malicherný spor ohledně zakoupeného abstraktního obrazu. Ten se stává zatěžkávací zkouškou jejich přátelství, a tak se společně musí pokusit najít cestu zpět k sobě.⁵⁸

V českém divadelním prostředí byla ve sledovaném období hra *Art* uvedena celkem dvanácti českými divadly. O překlady této hry do češtiny se zasloužil Michal Lázňovský, který ji přeložil jako *Obraz*, *Kumšt* či *Art*.

Poprvé byla divadelní hra *Obraz* v pozorovaném období uvedena Divadlem Bez zábradlí Praha na scéně Divadla GONG Praha dne 6. května 1997. O režii se postaral Vladimír Rusko, o dramaturgii Michal Lázňovský a o výpravu Václav Vohlídal. Poslední provedení této hry proběhlo až o necelých šest let později, a sice dne 22. ledna 2003.

Městské divadlo Zlín na scéně Studio Z Zlín uvedlo hru *Obraz* dne 10. prosince 1998, v němž ji zrežiroval Petr Veselý a o dramaturgii se postarala Jana Kafková. Tato hra se na divadelním repertoáru udržela až do 21. listopadu 2001, kdy proběhla její derniéra.

Komedii na své scéně uvedlo i Divadlo Šumperk s.r.o., a to dne 14. ledna 2006, v režii Zdeňka Stejskala. Poslední představení této hry proběhlo téhož roku, a to dne 7. června 2006.

⁵⁸ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1350.

Dále byla v českém divadelním prostředí hra *Obraz* představena divadlem Buranteatr Brno na Sklepní scéně Divadla Husa na provázku Brno dne 3. února 2006, kde byla inscenována pod režii a výpravou Michala Zetela a dramaturgií Jana Šotkovského.

Divadlo hudby Olomouc na své scéně poprvé uvedlo hru *Obraz* dne 11. ledna 2007. Režie se zde ujal Petr Nerušil a ve spolupráci s Petrem Jenišťou pracoval také na výpravě.

Hra byla pod názvem *Kumšt* představena dne 10. května 2007 i na scéně Divadla Na Jezerce Praha, kdy se o režii postaral Jan Hřebejk.

Divadlo J. K. Tyla Plzeň představilo svým divákům komedii *Obraz* dne 21. září 2007, pod režii Viléma Dubničky.

Městské divadlo Brno uvedlo na Činoherní scéně Brno hru pod názvem *Kumšt* dne 25. října 2008. Zde byla uvedena v režii Zdeňka Černína, dramaturgii Kláry Dvořákové a výpravy se ujal Jan Dušek.

Divadlo Antonína Dvořáka Příbram uvedlo hru *Obraz* až o několik let později, a to dne 5. prosince 2013. Zrežiroval ji Milan Schejbal, o dramaturgii se postaraly Pavlína Schejbalová a Kateřina Fixová a za výpravou stála Kateřina Baranowská.

Komedie pod překladem *Art* se dočkala premiéry i v Divadle Bez zábradlí Praha, kde byla uvedena dne 27. ledna 2016, v režii Karla Heřmánka a s výpravou Jany Berg. Hlavní role ztvárnili herci Josef Carda, Karel Heřmánek a Zdeněk Žák.

Diváci tuto inscenaci velmi vychvalují a tvrdí, že autorka Yasmina Reza vytvořila zápletkově jednoduchou komedii, která publikum zaujme a velmi srdečně pobaví.

Dále byli diváci velice nadšeni i z hereckých výkonů obsazených herců, zejména z výkonu herců Josefa Cardy a Zdeňka Žáka, kteří dle názoru diváků naprosto excelovali.

*„Zde platí v jednoduchosti je krása. Nic složitého, jednoduchá pointa, která opravdu zaujme a uvolníte myšlenky, zasmějete se. K tomu ještě přidejte super herecké TRIO Heřmánek, Carda, Žák není co dodat.“*⁵⁹

⁵⁹ JACKMARTAS. Art. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 18.10.2016 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-bez-zabradli/art>

„Herecky naplněná inscenace, jejíž režisér měl cit pro timing humorných situací, v nichž exceluje zejména Z. Žák. Vkusná oddychová zábava, která neurazí ani divadelně náročnější diváky.“⁶⁰

Celkové hodnocení inscenace Divadla Bez zábradlí Praha je 60 % od redakce a 70 % od uživatelů.

Posléze byla komedie *Obraz* uvedena i na scéně divadla Komorní scéna Aréna Ostrava, kde se pod režii Vojtěcha Štěpánka poprvé objevila dne 7. ledna 2017, kdy se dramaturgie zhostil Tomáš Vůjtek a o výpravu se postaral Milan David. V hlavních rolích si zde zahráli herci Marek Cisovský, Albert Čuba a Josef Kaluža.

Také s touto divadelní inscenací byli diváci nadmíru spokojení a hru zcela komplexně pochvalovali, zejména však výkony herců.

„Tři skvělí herci ve skvělé hře, inteligentní komedie s přesahem, moc dobré, moc příjemné.“⁶¹

„[...] Inscenace Obrazu je zcela jistě zatím nejlepší režii V. Štěpánka, který ve spolupráci s T. Vůjkem nevytvořil pouhou komedii na první dobrou, ale snažil se o co nejvrstevnatější náhled na různorodé charaktery postav tří přátel. A protože se mohl opřít o takovou trojici herců, která figuruje v obsazení, vznikla další prvotřídní divadelní podívaná. [...]“⁶²

Celkové hodnocení inscenace Komorní scény Aréna Ostrava je 80 % od redakce a 81 % od uživatelů.

Poslední zaznamenaná premiéra ve sledovaném období proběhla dne 7. září 2019 na scéně Horáckého divadla Jihlava, které uvedlo hru *Obraz* pod režii Mikoláše Tyce a dramaturgií Jaroslava Čermáka mladšího. Hlavní role zde ztvárnili herci Zdeněk Stejskal, Stanislav Gerstner a František Mitáš. Dle níže uvedené dohledané recenze byla inscenace hodnocena velice kladně a opětovně byly vyzdviženy herecké výkony herců.

⁶⁰ LANDA, Jiří. Art. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 4.2.2016 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-bez-zabradli/art>

⁶¹ ELIAN. Art. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 12.2.2019 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/komorni-scena-arena/obraz>

⁶² LANDA, Jiří. *Obraz. I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 30.11.2017 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/komorni-scena-arena/obraz>

„Skvěle napsaná hra, [...] a stejně skvěle zahraná triem Gerstner – Stejskal – Mitáš. [...], herci předvedli tak uvěřitelný, živelný a plynulý výkon, že výsledný dojem byl minimálně na hlasitý potlesk.“⁶³

Celkové hodnocení inscenace Horáckého divadla Jihlava je 90 % od uživatelů.

2.2 *Boeing-Boeing*

Hra *Boeing-Boeing* od dramatika Marca Camolettiho představuje výbornou francouzskou situační komedii, jejímž hlavním hrdinou je úspěšný pařížský architekt Bernard, jenž má tři milenky, všechny letušky, přičemž každá z nich pochází z odlišné země a pracuje pro jinou společnost. Bernardův milostný život, řízený dle letových řádů svých partnerek, se zdá být naprosto dokonalý. Ovšem to se změní s příchodem Bernardova bývalého spolužáka Roberta, a rovněž se změnou v leteckých plánech společností. Když se všechny tři letušky ocitnou společně v Paříži, začíná se roztáčet kolotoč zcela pozoruhodných životních situací.⁶⁴

Českého překladu této hry se ujalo dokonce několik překladatelů, mezi nimiž je například Evženie Janů, autorka českých překladů *Modré z nebe* a *Létající snoubenky*, dále Věra Bublíková, která hru přeložila pod českým názvem *Létající snoubenky aneb Ztracený Bernarde*, a Jan Klapka, který je autorem dvou českých překladů, a sice překladu *Tři letušky v Paříži* a překladu *Boeing-Boeing aneb Tři letušky v Paříži*.

Ve sledovaném období byla tato komedie uvedena v celkem devíti českých divadlech, přičemž zcela poprvé v České republice byla divákům představena dne 8. listopadu 1992 na scéně Hudebního divadla Hodolany Olomouc pod českým překladem *Modré z nebe* od Evženie Janů a v režii Martina Dubovice.

Pod českým názvem *Létající snoubenky* hru uvedlo i Divadlo Příbram na scéně Velká scéna Divadla Příbram, a to o necelé dva roky později dne 22. června 1994. Hra byla nastudována pod režii Pavla Trávníčka, který využil český překlad hry od Evženie Janů. Dramaturgie se ujal Martin Tůma a výpravy Vladimír Všetěčka.

⁶³ MISANTROP. Obraz. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 21.9.2019 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/horacke-divadlo-jihlava/obraz>

⁶⁴ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1361.

Dalšího divadelního představení se hra *Létající snoubenky* dočkala dne 28. ledna 1995 v Těšínském divadle Český Těšín, a to opět v překladu od Evženie Janů. Hru zrežiroval Michal Bartoník a dramaturgem inscenace byl Ladislav Slíva.

Tato francouzská komedie se objevila i v divadle Herecké studio Mileny Osmanové Ostrava, kde byla inscenována pod názvem *Létající snoubenky aneb Zatracený Bernarde!* v překladu od Věry Bublíkové pod režii Tomáše Jirmana.

Hra se na české scéně dále dne 22. května 2002 představila i v divadle Skelet Pavla Trávníčka Praha, a to v překladu *Létající snoubenky* od Evženie Janů a v režii od Pavla Trávníčka.

Velice úspěšné uvedení hry bylo dne 5. října 2016 v Divadle Radka Brzobohatého Praha, kde byla hra uvedena pod českým překladem *Tři letušky v Paříži*. Díky tomuto úspěchu se zde hra dne 9. května 2018 dokonce dočkala i obnovené premiéry pod českým názvem *Boeing-Boeing aneb Tři letušky v Paříži*, kdy překlad Jana Klapky zrežirovala Hana Gregorová. V alternaci si roli *Alexandera* zahráli herci Vojtěch Efler a Jan Antonín Duchoslav, roli *Roberta* ztvárnili v alternaci herci Miroslav Šimůnek a David Gránský, roli *Jane* zpodobnily v alternaci herečky Eva Burešová a Eva Perkausová, roli *Gréty* zpodobnily v alternaci herečky Eva Burešová a Barbora Mottlová, roli *Berty* si zahrály v alternaci herečky Miluše Bittnerová a Hana Gregorová a *Světlanu* si zahrála herečka Irena Máchová.

Jak jsem již uvedla výše v tomto divadle se hra setkala s velice přívětivým hodnocením diváků, a to především díky předvedeným hereckým výkonům.

„Byl to doslova herecký koncert Hany Gregorové, Davida Gránského, Barbory Mottlové, Ireny Máchové a Evy Perkausové. Už dlouho jsme se tak nenasmáli.“⁶⁵

Celkové hodnocení inscenace v Divadle Radka Brzobohatého Praha je 63 % od uživatelů.

Na scéně Divadla Radka Brzobohatého Praha byla o dva roky později uvedena i parodie této komedie s českým názvem *Tři letušky v posteli*. První provedení této parodie proběhlo již 28. března 2018 a o několik měsíců později se hra dočkala své premiéry, a

⁶⁵ LEN11. Boeing-Boeing aneb Tři letušky v Paříži. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 14.2.2019 [cit. 2021-03-28]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadelko-beze-jmena/boeing-boeing-aneb-tri-letusky-v-parizi>

sice dne 29. listopadu 2018. V obou zmíněných případech se režie ujal režisér Lukáš Burian a zahráli si zde herci jako Milan Enčerv, Pavlína Mourková, Kateřina Peřinová, Charlotte Doubravová, Vladimíra Benoni, Petr Vágner a v alternaci Miroslav Hrabě.

Recenze diváků velmi kladně hodnotily inscenaci jako celek, a to od výborného hereckého obsazení až po samotnou komičnost v průběhu celého představení.

„Nemám nic, za co bych strhla procenta. Po dlouhé době jsme se zase na divadelním představení zasmáli a pobavili. Opravdu od srdce. Herci hráli skvěle, naplno a dali do toho maximum. [...] Líbily se nám vyprofilované postavy ruské, německé a americké letušky. Dámy hrály cizí přízvuk opravdu skvěle a s chutí si užily komické situace. Herci se několikrát sami úplně odbourali. [...] Doporučujeme, budete se skvěle bavit!“⁶⁶

Celkové hodnocení inscenace hry *Tři letušky v posteli* v Divadle Radka Brzobohatého Praha je 65 % od uživatelů.

2.3 *En attendant Godot*

Divadelní hra *En attendant Godot* od francouzského dramatika Samuela Becketta, pojednává o dvou přátelích, tulácích, Estragonovi a Vladimírovi, kteří se sejdou na jedné mýtině, na níž společně čekají na Godota. Nemají však ani povědomí o tom, zda mají na Godota, jenž jim má něco důležitého sdělit, čekat zde na této mýtině ani v jaký čas by měl Godot přijít. Nevědí nic. Během čekání na příchod Godota vedou nesmyslné rozhovory a přou se mimo jiné o to, zda budou dále pokračovat ještě spolu nebe půjdou každý sám. V jejich povídání je přerušil příchod bohatého pána Pozza a jeho otroka se jménem Lucky, kteří po chvíli opět odcházejí a po jejich odchodu přijde za Estragonem a Vladimírem malý chlapec se zprávou, že na Godota čekají zbytečně, neboť Godot nepřijde. Nicméně další den se oba tuláci opět sejdou. Estragon si o včerejším čekání nic nepamatuje, což Vladimíra v jeho postoji, že včerejší den strávili čekáním na Godota, značně znejistí, a to i přes skutečnost, že se nacházejí na stejné mýtině, kde dokonce zapomněli i jejich boty. Opět i tento den je vyruší příchod bohatého Pozza, který je ale slepý, společně se svým otrokem Luckym, který je němý.⁶⁷

Hra *En attendant Godot*, příběh o lidském údělu a o nekonečném čekání na Godota, který by mohl do života tuláků vnést nějaký smysl, se na scéně českých divadel hrála v průběhu celého sledovaného období a dočkala se celkem dvanácti uvedení, kdy

⁶⁶ SABINA92. *Tři letušky v posteli*. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 29.11.2019 [cit. 2021-03-28]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-radka-brzobohateho/tri-letusky-v-posteli>

⁶⁷ ŠRÁMEK, cit. d., s. 869.

byla pokaždé představována pod českým názvem *Čekání na Godota* a v překladu Patrika Ouředníka a Karla Krause.

Drama *Čekání na Godota* bylo poprvé ve sledovaném období představeno v Divadle za branou II. Otomar Krejča v Praze, které tuto hru v překladu Karla Krause inscenovalo dne 22. listopadu 1991. Režie i výpravy se v tomto případě ujal sám Otomar Krejča.

Zlínské Divadlo Mandragora uvedlo na scéně Studio Z Zlín hru až o necelých osm let později, a to dne 27. března 1999. Zrežiroval ji Radoslav Mesarč, který také využil překladu od Karla Krause.

Čekání na Godota bylo dále představeno i v divadle Činoherní klub Praha dne 3. října 2001, také v překladu od Karla Krause a v režii od Juraje Herze. Hra se udržela na repertoáru divadla několik let a poslední inscenace se odehrála dne 24. února 2005.

Divadlo D.I.L. Louny uvedlo tuto hru na scéně Multiprostor Louny dne 31. prosince 2001. Zde byla uvedena už v překladu od Patrika Ouředníka, v režii Davida Czesanyho a výpravy se ujal Tomáš Bambušek.

Drama se objevilo i v Divadle Bolka Polívky v Brně, kde byl zinscenován překlad Karla Krause, v režii Zdeňka Černína, dramaturgií Jiřího Závise a výpravou Jana Duška a to dne 4. října 2003. V tomto divadle se hra *Čekání na Godota* dočkala i obnovené premiéry dne 1. března 2012.

Hra byla uvedena o několik let později i na scéně A Studio Rubín Praha a to dne 3. března 2008. Zde se režie zhostil Ondřej Pavelka a dramaturgie Tomáš Jarkovský.

Činoherní studio Ústí nad Labem představilo svým divákům tuto hru 6. března 2004. Byla uvedena v překladu Patrika Ouředníka a za režie Davida Czesanyho a výpravy Tomáše Bambuška. Poslední inscenace se na scéně ústeckého divadla odehrála o rok později dne 7. dubna 2005.

Činohra *Čekání na Godota* se své premiéry dočkala dokonce i v Národním divadle na jevišti Nové scény, kde byla poprvé v režii Michala Dočekala uvedena dne 16. ledna 2010. O dramaturgii této činohry se zasloužila Lenka Kolihová-Havlíková, ve spolupráci

s Davidem Markem, který měl na starosti přípravu scény, a Hanou Fišerovou, která pro herce vybírala a připravovala požadované kostýmy. Roli hlavních postav ztvárnil v roli *Estragona* herec David Matásek a v roli *Vladimíra* herec David Prachař. V roli bohatého *Pozza* se představil známý herec Ondřej Havelka a v roli jeho otroka *Luckyho* herec Jan Kačer. Vojtěch Lavička ml. a Vlastimil Kaňka si pak zahráli roli malého chlapce, který přišel hlavní postavy obeznámit s tím, že Godot nepřijde.

V rámci moderního pojetí Beckettova dramatu režisér Michal Dočekal a kostýmní výtvarnice Hana Fišerová stylizovali herce tak, aby svým vzhledem a chováním připomínali bezdomovce a tuláky, jejichž jediným degradovaným životním cílem je čekání na Godota, tedy na někoho, kdo dá jejich životu nějaký smysl. Toto pojetí stylizace postav se u publika v mnoha případech nesetkalo s pochopením, nicméně herecké výkony sklidily u diváků velký úspěch. Režisérovi Michalu Dočekalovi bylo diváky vytýkáno také chybějící jasnější směřování činohry, jakož i výše zmíněná účelnost stylizace hlavních postav do role bezdomovců.

Na druhou stranu byli diváci velice nadšeni z hereckých výkonů obsazených herců, zejména z výkonu herců Davida Matáska a Davida Prachaře, kteří dle názoru diváků nikdy nezklamou. Lze se setkat i s názorem, že vzhledem k existenciálnímu příběhu, který byl koncipován jako show, herci z rolí často vystupovali, a dokonce se až předváděli. Dále diváci poměrně hojně komentovali nevalnou diváckou účast na premiéře v Národním divadle, když dle jejich hodnocení bylo hlediště poměrně prázdné.

Celkové hodnocení inscenace *Nové scény Národního divadla* je 59 % od redakce a 65 % od uživatelů.

Níže cituji vybraná hodnocení jednotlivých diváků *Nové scény Národního divadla*:

„[...] Stylizace hlavních hrdinů do bezdomovců mě nikterak neurážela, ale o její účelnosti přesvědčen nejsem. Naštěstí herecky je to zajímavé – David Matásek a David Prachař nezklamou. [...]“⁶⁸

„[...] Pojetí Vladimíra a Estragona jako současných bezdomovců bylo divné, a ani Pozzo toto nezachránil. Kostýmy všech herců byly moderně nmoderní a vůbec se k typu představení nehodily. Scénické zpracování nebylo výrazné ani zajímavé. Ale

⁶⁸ DUBSKÝ, Lukáš. Čekání na Godota. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 12.4.2012 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/narodni-divadlo/cekani-na-godota>

navzdory všem těmto výtkám o estetice hrají v inscenaci báječní herci a jejich výkony jsou sto procentní. Nejlepší výkon podal dle mého soudu David Prachař. [...]“⁶⁹

Po premiéře v Národním divadle byla hra představena i Českým komediálním klubem 54 na scéně Prostoru Underground v Praze dne 12. března 2011. Překlad Patrika Ouředníka zrežiroval Zdeněk Pošival a o výpravu se postaral Petr Kolínský.

Hra měla o rok později premiéru 12. května 2012 v divadle AMU DAMU Praha na scéně Viola Praha, kde se režie zhostil Miloš Horanský.

Drama *Čekání na Godota* bylo představeno i v Ostravě, a to na scéně Divadla Petra Bezruče Ostrava, dne 31. října 2014, v překladu Karla Krause a v režii Štěpána Pácla. Dramaturgyní byla Daniela Jirmanová a o výpravu se postarala Pavla Kamanová.

Roli *Estragona* si zde zahrál Norbert Lichý, *Pozza* ztvárnila Kateřina Krejčí, v roli *Vladimíra* se představil Dušan Urban, *Luckyho* hrál Michal Sedláček a roli *chlapce* Sarah Haváčová. Herecké obsazení, jakož i samostatné výkony herců, se setkaly s výbornou odezvou nejen divadelního publika, ale i všech divadelních kritiků. Ve své recenzi Ladislav Vrchovský uvádí, že každé představení ostravského divadla bylo právem vyprodané, a to nejen excelentním výkonem herců, ale také dobře odvedenou prací režiséra Štěpána Pácla. Hra se udržela na repertoáru divadla několik let a poslední představení bylo odehráno 8. října 2017.

„[...] představitelé obou hlavních postav Estragona (Norbert Lichý) a Vladimíra (Dušan Urban) jsou pro obsazení do těchto rolí téměř ideální. Jejich klaunství, vzájemná souhra, hravost i herecká zkušenost je základem jejich excelentního výkonu. Obsazení Kateřiny Krejčí do role vládce Pozza je také šťastným krokem. Herečka se zdárně vyhýbá nástrahám projevů ženskosti, které by vnesly do inscenace svár mužského a ženského principu, což je téma pro tuto hru cizí. Její Pozzo je vlastní bezpohlavností umocněním absurdity slepého vůdce. Lépe vyjádřit současnou velmi častou myšlenkovou impotenci a slepotu vrcholných politiků a vládců snad ani nelze.“⁷⁰

⁶⁹ VLADIMÍR10. Čekání na Godota. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 15.5.2012 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/narodni-divadlo/cekani-na-godota>

⁷⁰ RUTA, Tomáš. Recenze: Ostravské čekání na lístky na Godota se vyplatí. *Český rozhlas Vltava* [online]. Praha: Český rozhlas, 19.1.2015 [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://vltava.rozhlas.cz/recenze-ostravske-cekani-na-listky-na-godota-se-vyplati-5102349>

2.4 *La Terrasse*

Divadelní hra *La Terrasse* od Jeana-Clauda Carrièra se řadí mezi autorovy nejúspěšnější komedie. Představuje zrcadlo světa, v němž nalezneme mezi všemi tvářemi i tu vlastní. V příběhu protagonistka opouští svého muže, zatímco druhý k ní vzápětí přichází a stěhují se spolu do nového bytu. Postavy v této komedii usilují o naplnění svého života, když je všechny osud zavede na stejné místo, a to na tajemnou terasu v bytě v Paříži. Hlavní postavy zde prožívají zcela osudová setkání a terasa v každém z nich vyvolává rozdílné pocity.⁷¹

V České republice byla hra na scéně českých divadel poprvé uvedena dne 2. února 2001 v Divadle Na Zábradlí v Praze, a to pod českým názvem *Terasa*, který přeložili Michal Lázňovský a Matylda Lázňovská. Režie se ujal Jiří Pokorný a dramaturgie Ivana Slámová. Tato úspěšná komedie se v divadelním repertoáru udržela dokonce tři roky a poslední představení bylo uvedeno až dne 16. dubna 2004.

Hra byla dále uvedena i v Městském divadle Zlín, které ji dne 21. dubna 2001 s českým názvem *Terasa* zinscenovalo na scéně Velkého Sálu MD Zlín, s režii Petra Štindla a dramaturgií Karla Horvátha, přičemž derniéra této hry proběhla následující rok dne 11. dubna 2002.

Další divadlo, které tuto komedii dne 24. listopadu 2001 představilo svým divákům, bylo divadelní studio Čisté Radosti Praha 24. listopadu 2001, v němž se režie ujal Jaroslav Dušek.

Dále byla uvedena Divadlem F. X. Šaldy Liberec na scéně Malého divadla Liberec dne 11. října 2002, kde ji režíroval Petr Palouš a dramaturgem byl Martin Urban. Poslední inscenace byla odehrána o necelý rok později, a to dne 25. listopadu 2003.

Terasa byla dále také představena dokonce Národním divadlem v Brně na scéně Reduta Brno dne 14. října 2005. Zde byla uvedena v režii Zbyňka Srby a v dramaturgii Dory Viceníkové. Digniéra proběhla dne 1. dubna 2008.

Středočeské divadlo Kladno uvedlo tuto hru dne 8. dubna 2006 s režii Ondřeje Zajíce a dramaturgií Jiřího Janků.

⁷¹ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1356.

Dále se komedie *Terasa* dočkala své premiéry i na scéně Divadla Adria Praha, kde byla uvedena Divadlem Bez zábradlí Praha. První představení se odehrálo dne 25. ledna 2009, kdy se režie zhostil Karel Heřmánek, v roli *Madeleine* si zde zahrála známá herečka Kateřina Brožová, herec Zdeněk Žák se představil jako *Étienne*, *Ženu z agentury* ztvárnila herečka Dana Morávková, roli *Generála* zpodobnil herec Petr Pospíchal, *Generálovu ženu* hrála herečka Jana Švandová, *Pana Astruce* herec Rudolf Hrušínský ml. a role *Maurice* byla ztvárněna hercem Josefem Cardou.

Divadelní návštěvníci se ve svém hodnocení shodli na skutečnosti, že hra představuje klasickou standardní komedii s cílem pobavit diváky, kterého se jí daří naprosto dokonale dosáhnout. Rovněž diváci velice kladně hodnotili výkony a snahy jednotlivých herců.

*„Další komedie na úrovni. Po všech stránkách, zvláště kvůli profesionalitě všech herců. Spoleh.“*⁷²

*„[...] Vyzdvihnout by si zasloužili zejména J. Carda s jeho bezchybnou imitací L. de Funèse a P. Pospíchal, který musel mít dobrou půl hodinu nasazený obzvláště potupné kontaktní čočky, jež u něj pravděpodobně měly umocňovat pocit slepoty.“*⁷³

Ráda bych zde zmínila recenzi Jiřího Kouly, který ve své kritice hře vytýká absenci „něčeho hlubšího“ a rovněž občasnou banalitu přítomného humoru snažícího se diváky pobavit za každou cenu, když doslovně říká:

„Záměr "být vtipný" je tu totiž patrný opravdu na každém kroku a divák je tak svědkem humoru různé úrovně, od toho poměrně sofistikovaného až po zcela banální a přímočarý. [...]"

*„Sečteno a podtrženo, Terasa je hrou, jež má jedinou ambici – pobavit. A to se jí vlastně docela dobře daří, jen musí divák přistoupit na to, že nejde o nic jiného. Absenci čehokoliv hlubšího v kombinaci s humorem opravdu za každou cenu však osobně vnímám jako docela závažný nedostatek.“*⁷⁴

Celkové hodnocení divadelní inscenace Divadla Bez zábradlí Praha je 60 % od redakce a 57 % od uživatelů.

⁷² ŽELEZNÝ, Ivo. *Terasa. I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 7.4.2019 [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-bez-zabradli/terasa>

⁷³ VLADIMÍR10. *Terasa. I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 25.10.2014 [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-bez-zabradli/terasa>

⁷⁴ KOULA, Jiří. *Terasa, ša la la la la. I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 23.4.2011 [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/blogy/jiri-koula/terasa-sa-la-la-la-la>

Následně tuto komedii představilo svým divákům i Západočeské divadlo Cheb, a to dne 6. června 2009 s režii Filipa Nuckollse, dramaturgií Vladimíra Čepeka a výpravou Pavla Kodeta.

Poslední zaznamenaná premiéra ve sledovaném období proběhla dne 12. května 2012 na scéně Horáckého divadla Jihlava, které ji uvedlo pod režii Ivana Rajmonta a dramaturgií Marie Procházkové.

2.5 *Le dieu de carnage*

Divadelní hra *Le dieu de carnage* od francouzské dramatičky Yasminy Rezy, v níž hlavní roli představují dva manželské páry, jež se sešly kvůli tomu, aby mezi sebou v rámci dobrých mravů vyřešily potyčku svých potomků. To se však nedaří tak jednoduše, jak se domnívaly, a děj hry dokonce vyhroť až do zcela nevyřešitelného problému. Kvůli tomu se ze zamýšlené slušné a klidné debaty stane debata plná falešnosti, kdy se hlavní postavy snaží často až hystericky hájit své postoje a stanoviska.⁷⁵

Ve sledovaném období byla tato divadelní hra vypravena na scénách jedenácti českých divadel a vyšla pod českým názvem od Michala Lázňovského *Bůh masakru*.

Poprvé byla u nás uvedena Divadlem F. X. Šaldy na scéně Malého divadla Liberec, kde byla zinscenována dne 5. prosince 2008 pod režii Michala Langa a s dramaturgií Jana Tošovského.

Premiéry se dočkala i v Činoherním klubu o.p.s. Praha, které ji na své scéně představilo divákům dne 16. prosince 2008. Hru režíroval Ondřej Sokol a o dramaturgii se postarali Roman Císař a Vladimír Procházka.

Roli *Veroniky Houlliéové* si zde zahrála herečka Ivana Chýlková, herec Jaromír Dulava se představil jako *Michal Houllié*, *Anetu Reilleovou* ztvárnila herečka Miroslava Pleštilová a roli *Alana Reille* zpodobnil herec Vladimír Kratina.

Diváci se ve většině svých recenzích shodli, že se jednalo o velmi zdařilou inscenaci. Mnozí z nich vychvalovali nejen výkony obsazených herců, ale rovněž dobře odvedenou práci režiséra Ondřeje Sokola.

⁷⁵ ŠRÁMEK, cit. d., s. 1351.

„Všichni herci, na jejichž výkonech hra stojí, podali velmi přesvědčivé výkony a mně nezbyvá, než tuto výbornou konverzačku vřele doporučit, [...]“⁷⁶

„[...] Režijně velice dobře zvládnuté, vše perfektně vypořádané a vygradované, a příjemně to uběhne, že se člověk ani nenaděje a je tu konec. [...] Rovněž oceňuji herectví všech aktérů, kdy nikdo nevyčníval, ale všechny herecké výkony byly stejně kvalitní. [...]“⁷⁷

S ohledem na výše uvedené hodnocení by se dalo čekat, že hra sklídila výlučně pozitivní reakce, ale není tomu úplně tak. Níže uvádím recenzi divačky, která od divadelní hry očekávala oddech či pobavení, ale ničeho z toho se nedočkala a z tohoto důvodu hru označila za naprostou příšernou.

„Na základě hodnocení jsem od této hry čekala přinejmenším příjemný oddech nebo pobavení. Nic z toho se bohužel nestalo. Hra je tak příšerně nudná, že se to nedalo vůbec vydržet. [...]“⁷⁸

Celkové hodnocení inscenace Činoherního klubu o.p.s. Praha je 76 % od redakce a 76 % od uživatelů.

Dne 6. února 2009 uvedlo hru *Bůh masakru* na své scéně také Jihočeské divadlo České Budějovice. Byla nastudována pod režii Tomáše Svobody a dramaturgií Zdeňka Jecelína. Postavu *Veroniky Houlliéové* ztvárnila herečka Lenka Krčková, herec Martin Hruška se představil jako *Michal Houllié*, herečka Dana Verzichová se zhostila role *Anety Reilleové* a herec Ondřej Veselý hrál *Alana Reilleho*.

U této divadelní inscenace jsem se setkala pouze s jedním diváckým komentářem, který o této inscenaci tvrdí:

„Velmi pěkná, čistá inscenace. Přesné herecké vedení, zajímavé výkony všech zúčastněných. Scénický prvek kolotoče vtipně dotváří zásadní konflikt, kde si v rámci řešení banálního dětského sporu dva rodičovské páry velmi nedospěle vzájemně boří bábovičky z písku.“⁷⁹

⁷⁶ BIGRAMBO. *Bůh masakru*. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 10.6.2019 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/cinoherni-klub/buh-masakru>

⁷⁷ JIRKAS. *Bůh masakru*. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 27.6.2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/cinoherni-klub/buh-masakru>

⁷⁸ MAKRONKA123. *Bůh masakru*. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 13.10.2018 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/cinoherni-klub/buh-masakru>

⁷⁹ BUDMAN. *Bůh masakru*. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 18.3.2014 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/jihoceske-divadlo/buh-masakru>

Celkové hodnocení inscenace Jihočeského divadla České Budějovice je 60 % od redakce a 75 % od uživatelů.

Na Malé scéně Slováckého divadla Uherské Hradiště byla hra poprvé uvedena dne 25. října 2010, přičemž tato premiéra proběhla pod režii Igora Stránského, dramaturgií Ivy Šulajové a s výpravou Jitky Moravcové.

Drama *Bůh masakru* bylo dále představeno na scéně Horáckého divadla v Jihlavě dne 11. prosince 2010, v režii od Petra Palouše, dramaturgií od Marie Procházkové a s výpravou a scénou Jitky Moravcové. Derniéra proběhla dne 7. února 2012.

Roli *Veroniky Houlliéové* si zde zahrála herečka Lenka Schreiberová, jako *Michal Houllié* se představil herec František Mitáš, roli *Anety Reilleové* zpodobnila herečka Lucie Sobotková a *Alana Reilleho* hrál herec Stanislav Gerstner.

Diváci si v tomto případě pozitivně hodnotili zejména herecké výkony a rovněž práci režiséra Petra Palouše, který dle jejich názoru „kladl důraz na přesné rozvrstvení vztahových proměn mezi figurami a skvěle nechával vygradovat rozehrané situace.“⁸⁰

Jedna z divaček ovšem ve své kritice vytkla odvedenou práci výtvarnice Jitky Moravcové, když od vybavení domu manželů Houlliéových očekávala vzhledem k jejich postavení a povolání mnohem více vkusu a luxusu.

„Manželé Houlliéovi sice nepatří k nejvyšší vrstvě, ale jako typičtí představitelé střední třídy by věnovali vybavení svého domova jistě více pozornosti, vkusu a peněz, než jak je prezentuje výtvarnice Jitka Moravcová. Nemluvě o tom, že paní domu je sama umělkyní, tedy člověkem s nadstandardním estetickým vnímáním. Jen těžko si lze představit, že žena, která se rozplývá nad Oskarem Kokoschkou, si do místnosti postaví tři různě barevné sedačky (jasně zářivě červenou, modrou a zelenou) a všemožně pestré stolky, které i na dálku zastupují mobiliář gigantického řetězce IKEA.“⁸¹

Celkové hodnocení inscenace Horáckého divadla v Jihlavě je 70 % od redakce a 60 % od uživatelů.

⁸⁰ LANDA, Jiří. *Bůh masakru*. I-DIVADLO.CZ [online]. Praha: Thaleia, 10.2.2012 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/horacke-divadlo-jihlava/buh-masakru>

⁸¹ MAGDOVÁ, Marcela. Výtvarný masakr z Vysočiny. *Divadelní noviny* [online]. Praha: Společnost pro Divadelní noviny, 9.2.2012 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.divadelni-noviny.cz/vytvarny-masakr-z-vysociny>

Dále představilo divadelní hru *Bůh masakru* také Západočeské divadlo Cheb, a to dne 14. května 2011 na scéně Studio D Cheb. Zde se režie ujala Valeria Schulzová, dramaturgie Jakub Režný a o výpravu se postaral Petr B. Novák. Na této scéně byla hra uvedena naposledy dne 28. listopadu 2013.

Posléze byla tato hra vypravena i na Komorní scéně Městského divadla Most, a to dne 29. března 2013. Zrežirovala ji Věra Herajtová, o dramaturgii se postaral Michal Pětík a za výpravou stála Marta Roszkopfová. Poslední představení proběhlo o několik měsíců později, a sice dne 23. září 2013.

V neposlední řadě byla hra *Bůh masakru* uvedena i Městským divadlem Mladá Boleslav dne 17. května 2013, s režii Petra Svojtka, dramaturgií Jiřího Janků a výpravou od Jaroslava Milfajta, přičemž derniéra proběhla dne 6. května 2014.

Divadlo J. K. Tyla Plzeň představilo tuto hru svým divákům na scéně Divadla v klubu Plzeň poprvé dne 22. února 2014. Zrežirovala ji Zuzana Burianová, o dramaturgii se postarala Marie Caltová a výpravy se ujal Ján Tereba.

Národní divadlo Brno uvedlo na scéně Mahenova divadla Brno tuto hru dne 21. března 2014, kdy zde byla zinscenována pod režii Milana Schejbala, dramaturgií Ilony Smejkalové a Heleny Michkové a o výpravu se postarala Kateřina Baranovská. Poslední představení hry *Bůh masakru* na scéně Mahenova divadla Brno proběhlo o čtyři roky později, a to v červnu roku 2018.

Roli *Veroniky Houlliéové* si zde zahrála herečka Tereza Groszmannová, jako *Michal Houllié* se představil herec Petr Bláha, roli *Anety Reilleové* zpodobnila herečka Klára Apolenářová a *Alana Reilleho* hrál herec Petr Halberstadt.

Inscenace na scéně Národního divadla v Brně byla hodnocena jako velice podařená záležitost, kdy se výtvarníci podařilo naprosto realisticky ztvárnit iluzi bytu, v němž se rozprava dvou manželských párů odehrává. Ačkoliv by dle níže uvedeného názoru mohla být v určitých pasážích poněkud vážnější, aby se divák nad tématem zamyslel.

„Bůh masakru v Mahenově divadle je povedená záležitost. Scéna je ztvárněna realisticky, zadní stěny a pohovky se stolem v přední části jeviště vytváří téměř dokonalou iluzi bytu. Herci hrají své role s jistotou, jsou uvěřitelní, nikdo žádným způsobem nevyniká ale ani nepropadá. Vše je profesionálně zvládnuto, jediný problém mám trochu se

samotným uchopením textu. Inscenace se až moc drží komediální nitě, a to i v místech, kde by si zasloužila zvážnit, ubrat na komediálnosti, a donutit diváka k přemýšlení. Z Boha masakru se stává poctivě provedená, ale ne plně využitá komedie.“⁸²

Celkové hodnocení inscenace Mahenova divadla Brno je 72 % od uživatelů.

Poslední zaznamenaná premiéra ve sledovaném období proběhla dne 18. června 2017 na scéně Divadla Mír Ostrava, které ji uvedlo pod režii Dušana Urbana, dramaturgií Ireny Křehlíkové a výpravou Pavly Kamanové.

2.6 Oscar et de la Dame rose

Divadelní hra *Oscar et de la Dame rose* od francouzského dramatika Erica-Emmanuela Schmitta představuje příběh desetiletého chlapce Oskara, který trpí leukémií v posledním stádiu a kvůli tomu tráví poslední dny svého života v nemocnici. Veškerá naděje na jeho uzdravení je pryč a tak dál smutně tráví další dny v nemocnici, a to až do dne kdy se seznámí s jednou ze sester, které o něho pečují a které začne říkat „babi Růženka“. Právě tahle babi Růženka se stane jeho přítelem a průvodcem a Oskar si jí díky její péči a jejímu jednání, kdy mu nedává falešné naděje, ale hovoří s ním zcela narovinu, jako s dospělým jedincem, velice oblíbí. Díky tomuto přátelství začne Oskar svůj pobyt v nemocnici prožívat s mnohem větší radostí. Každý den objevuje nové a nové zážitky a věci a podle rady babi Růženky každý den sděluje své zážitky Bohu, prostřednictvím dopisů, které mu každodenně píše.

Ve svých dopisech Bohu Oskar často vtípkuje o jeho nelehkém osudu a o celkovém životě v nemocnici, a to až někdy dokonce na hranici drsného humoru. Ač jsou jeho dopisy adresovány Bohu, jsou psány zcela hovorovým jazykem a lze se setkat i s vulgarismy. Drama pojednává zejména o běžných životních otázkách, jako jsou otázky o životě a smrti, o víře, o Bohu, o Ježíši na kříži, o Panence Marii apod., přičemž hlavním mravním cílem tohoto dramatu je sdělení, že fyzická bolest nemusí jít ruku v ruce s bolestí psychickou, s bolestí duše a že s vírou lze překonat i ta nejtěžší období našeho života.⁸³

⁸² ZDARDA. Bůh masakru. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 5.11.2015 [cit. 2021-04-02]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/narodni-divadlo-brno/buh-masakru>

⁸³ KLEMENTOVÁ, Barbora. Schmitt, Eric-Emmanuel Oskar a růžová paní; Noemovo dítě; Pan Ibrahim a květy koránu. *iLiteratura.cz* [online]. Sdružení pro literaturu, 15.7.2012 [cit. 2021-04-05]. Dostupné z: <http://www.iliteratura.cz/Clanek/30343/schmitt-eric-emmanuel-oskar-a-ruzova-pani-noemovo-dite-pan-ibrahim-a-kvety-koranu>

Ve sledovaném období byla tato hra v České republice vypravena na scénách celkem sedmi českých divadel a její název byl přeložen do češtiny jako *Oskar a růžová paní* od překladatelů Michala Lázňovského a Denisy Brosseau-Kerschové.

Poprvé byla hra *Oskar a růžová paní* vypravena Divadelní společností Petrklíč Praha na scéně Divadla Miriam Praha dne 4. listopadu 2004. Zde se uvedla pod překladem Michala Lázňovského, režii Jaromíra Pleskota a dramaturgií Jaroslava Someše.

O několik let později hru uvedlo Klicperovo divadlo Hradec Králové na Komorní scéně V podkroví Hradec Králové, a to dne 10. ledna 2008. S překladem od Denisy Brosseau-Kerschové ji zrežiroval Ivan Balad'a, jež se ujal i přípravy divadelní scény. Přičemž derniéra proběhla o necelé dva roky později dne 22. prosince 2010.

Roli *Babi Růženky* si zde zahrála herečka Martina Eliášová a roli *Oskara* ztvárnil herec Jan Sklenář.

Výše zmínění herci byli za svůj divadelní výkon diváky velice oceněni, neboť se svých rolí zcela zdatně ujali a tím si podmanili divácká srdce. Dále byla diváky velice kladně vyzdvížena i minimalistická divadelní scéna, která herecké výkony herců výborně doplňovala.

„[...] J. Sklenář je v dětské roli velice uvěřitelný a klobouk dolů před jeho výkonem. M. Eliášová mu pak velice zdatně sekunduje, a zdánlivě nesourodý pár si s minimálními prostředky dokáže zcela podmanit divákovo srdce. Zajímavý text se dočkal kvalitního ztvárnění. [...]“⁸⁴

„Herecký koncert pro Jana Sklenáře, kterému zdárně sekunduje Martina Eliášová. [...] Sklenářův Oskar dokáže vyjádřit všechny stavy těla i duše, všechny emoce a v komorní scéně hradeckého Podkroví nenechá jedno oko suché.“⁸⁵

Občasná výtka ze strany diváků, se kterou jsem se v rámci divadelních recenzí setkala, se týkala délky představení, a to díky její přílišné zdlouhavosti. Pro představu uvádím, že celková délka představení v Klicperově divadle Hradec Králové byla v délce 90 minut.

⁸⁴ JIRKAS. Oskar a Růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 18.11.2018 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/klicperovo-divadlo/oskar-a-ruzova-pani>

⁸⁵ KOEMAN2. Oskar a Růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 30.3.2019 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/klicperovo-divadlo/oskar-a-ruzova-pani>

„ [...] *Jediná výtka směřuje k délce inscenace. Chvillemi je to zdlouhavé, krácení by neškodilo. [...]*“⁸⁶

Celkové hodnocení inscenace Klicperova divadla Hradec Králové je 70 % od redakce a 85 % od uživatelů.

Slovácké divadlo Uherské Hradiště představilo svým divákům hru *Oskar a růžová paní* dne 7. ledna 2012 pod překladem Denisy Brosseau-Kerschové. Režie se ujala Zoja Mikotová, dramaturgie Libor Vodička a o výpravu se postaral Jaroslav Milfajt. Derniéra divadelní hry na této scéně proběhla dne 29. listopadu 2013.

Roli *Růžové paní* zde ztvárnila herečka Květa Fialová, roli *Oskara* si zahrál herec Josef Kubáník, roli *Maminky*, *Číňanky* a *Peggy Blue* se zhostila herečka Alžběta Kynclová, roli *Paní Nda*, *doktora* a *Popcornu* si zahrál herec Martin Vtráček a *Sny* zde ztvárnila herečka Kamila Mitáčková.

I zde byli diváci velice nadšeni z hereckých výkonů obsazených herců, především však vyzdvihli výkon herce Josefa Kubáníka v roli Oskara, který dle nich v roli přímo exceloval. Dále si diváci velice pochvalovali povedené zpracování díla a poděkovali režisérovi i dramatikovi za výborně odvedenou práci, jakož i za excelentní výběr hudby.

„*Krásný románový příběh, velmi povedená dramaturgie, citlivá režie, krásná hudba, perfektní výkon J. Kubáníka, který dokázal postavu desetiletého chlapce vystříhnout vlastně dokonale, a jedinečná K. Fialová. Tahle inscenace se prostě nemůže nelíbit. Rozhodně doporučuji.*“⁸⁷

Celkové hodnocení inscenace Slováckého divadla Uherské Hradiště je 70 % od redakce a 80 % od uživatelů.

Dále byla hra *Oskar a růžová paní* uvedena i na scéně Divadla loutek Ostrava dne 30. září 2014 a s překladem od Denisy Brosseau-Kerschové ji zrežiroval Václav Klemens.

Hra byla dále představena i Centrem experimentálního divadla Brno na Sklepní scéně Divadla Husa na provázku Brno v roce 2017. Zde byla uvedena s režii od Hany Mikoláškové, která rovněž využila překladu od Denisy Brosseau-Kerschové.

⁸⁶ JIRKAS. Oskar a Růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 18.11.2018 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/klicperovo-divadlo/oskar-a-ruzova-pani>

⁸⁷ LANDA, Jiří. Oskar a růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 16.3.2012 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/slovacke-divadlo/oskar-a-ruzova-pani>

Na scéně Městského divadla Kladno proběhla premiéra hry *Oskar a růžová paní* dne 23. března 2018. Zde byla zinscenována s překladem od Michala Lázňovského a pod režii Věry Herajtové, dramaturgií Anny Smrčkové a o výpravu se postarala Marta Roszkopfová. Tato hra se na divadelním repertoáru v tomto divadle udržela až do 11. prosince 2020, kdy proběhla její derniéra. Roli *Babi Růženky* si zde zahrála herečka Zuzana Mixová a roli *Oskara* zpodobnil herec Miloslav Tichý.

Diváci hodnotili tuto inscenaci velice kladně, zejména ocenili výborně odvedenou práci režisérky Věry Herajtové, které se podařilo s námětem hry, jakož i s její velice silnou myšlenou, pracovat jemně a citlivě. Na základě práce režisérky a skvělého výkonu herců působil celý Oskarův příběh na diváky velice emotivně. Celkově se tedy zpracování této hry v kladenském divadle velice podařilo.

Níže cituji vybraná hodnocení jednotlivých diváků Městského divadla Kladno:

„Něco tak pěkného a milého jsem už dlouho neviděla. Text Érica-Emmanuela Schmitta je samozřejmě výborný, ale vyžaduje také skvělé podání. Tohle se kladenskému divadlu povedlo! Od půlky jsem brečela, ale naštěstí jsem nebyla sama. Při závěrečném potlesku si oči utírali diváci ve všech řadách.“⁸⁸

„Mé první setkání s tímto textem, uff... Všichni jsme věděli, kam se děj ubírá, ale stejně jsem brečela jak želva. Citlivá režie a výborné herecké výkony to jen podpořily. Doporučuji všem, kteří chtějí od divadla emoce.“⁸⁹

„Není to vynikající inscenace, ale ti dva vynikající jsou. Marně vzpomínám, jestli jsem kdy brečel a smál se zároveň. Na něco takového se mají stát fronty a má být pořád vyprodáno.“⁹⁰

Celkové hodnocení inscenace Městského divadla Kladno je 90 % od uživatelů.

Poslední zaznamenaná premiéra ve sledovaném období proběhla dne 22. května 2018 na Sklepní scéně Divadla Husa na provázku Brno, kde byla uvedena s překladem od Denisy Brosseau-Kerschové a pod režii Hany Mikoláškové.

⁸⁸ MAJDIN_KULTURNI_SVET. Oskar a růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 30.1.2020 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/mestske-divadlo-kladno/oskar-a-ruzova-pani>

⁸⁹ MONULINKA. Oskar a růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 24.5.2019 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/mestske-divadlo-kladno/oskar-a-ruzova-pani>

⁹⁰ J.ANEK. Oskar a růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 25.10.2019 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/mestske-divadlo-kladno/oskar-a-ruzova-pani>

3. Soupis inscenací

Soupis obsahuje abecedně řazený seznam autorů a jejich divadelních her. Jednotlivá dramata jsou řazena abecedně dle svého originálního názvu a chronologicky od nejstarší uvedené premiéry v českém divadelním prostředí. V seznamu je uveden rovněž i český překlad názvů divadelních her.

Soupis odkazuje na inscenace, jež se objevily v letech 1990 až 2020 na českých divadelních scénách. Informace vychází ze zdrojů zejména on-line databáze Divadelního ústavu, avšak často nejsou poskytnuty o inscenacích kompletní údaje, tudíž nejsou v soupisu uvedeny. Originální názvy divadelních her byly dodatečně doplněny na základě jiných zdrojů.

BECKETT, Samuel (1906–1989)

Catastrophe

*Katastrofa*⁹¹

Divadlo: Centrum experimentálního divadla Brno

Scéna: Divadlo U stolu Brno do VII.2018

Premiéra: 7.3.2015

Režie: Ivo Krobot

Dramaturgie: Petr Oslzlý

En attendant Godot

Čekání na Godota

Divadlo: Agentura Bonton Praha

Scéna: Žižkovské divadlo T.G.M. Praha

Premiéra: 21.4.1990

Překlad: Patrik Ouředník

Režie: Viktor Polesný

Čekání na Godota

Divadlo: Divadlo za branou II. Otomar Krejča Praha

Premiéra: 22.11.1991 (poprvé již: 5.11.1991)

Překlad: Karel Kraus

Režie: Otomar Krejča

Výprava: Otomar Krejča

Čekání na Godota

Divadlo: Divadlo Mandragora Zlín

Scéna: Studio Z Zlín

Premiéra: 27.3.1999

Překlad: Karel Kraus

⁹¹ Uvedení Havlovy *Audience* v propojení s Beckettovou hrou *Katastrofa*.

Režie: Radoslav Mesarč

Čekání na Godota

Divadlo: Činoherní klub Praha

Scéna: Činoherní miniklub Praha

Premiéra: 3.10.2001

Derniéra: 24.2.2005

Překlad: Karel Kraus

Režie: Juraj Herz

Čekání na Godota

Divadlo: D.I.L. Louny

Scéna: Multiprostor Louny

Premiéra: 31.12.2001

Překlad: Patrik Ouředník

Režie: David Czesany

Výprava: Tomáš Bambušek

Čekání na Godota

Divadlo: Divadlo Bolka Polívky Brno

Scéna: Městské divadlo Brno

Premiéra: 4.10.2003 premiéra (obnovená premiéra 1.3.2012)

Překlad: Karel Kraus

Režie: Zdeněk Černín

Dramaturgie: Jiří Závist

Výprava: Jan Dušek

Čekání na Godota

Divadlo: Činoherní studio Ústí nad Labem

Scéna: Malé divadlo Setuza Ústí nad Labem

Premiéra: 6.3.2004

Derniéra: 7.4.2005

Překlad: Patrik Ouředník

Režie: David Czesany

Výprava: Tomáš Bambušek

Čekání na Godota

Divadlo: A Studio Rubín Praha

Scéna: A Studio Rubín Praha

Premiéra: 3.3.2008

Režie: Ondřej Pavelka

Dramaturgie: Tomáš Jarkovský

Čekání na Godota

Divadlo: Národní divadlo Praha

Scéna: Nová scéna Národního divadla Praha

Premiéra: 16.1.2010

Překlad: Patrik Ouředník

Režie: Michal Dočekal

Dramaturgie: Lenka Kolihová-Havlíková

Čekání na Godota

Divadlo: Český komediální klub 54

Scéna: Prostor Underground Praha

Premiéra: 12.3.2011

Překlad: Patrik Ouředník

Režie: Zdeněk Pošival

Výprava: Petr Kolínský

Čekání na Godota

Divadlo: AMU DAMU Praha

Scéna: Viola Praha

Premiéra: 12.5.2012

Režie: Miloš Horanský

Čekání na Godota

Divadlo: Divadelní společnost Petra Bezruče Ostrava

Scéna: Divadlo Petra Bezruče Ostrava

Premiéra: 31.10.2014

Derniéra: 8.6.2017

Překlad: Karel Kraus

Režie: Štěpán Pácl

Dramaturgie: Daniela Jirmanová

Výprava: Pavla Kamanová

Fin de partie

Konec hry

Divadlo: Městská divadla pražská Praha

Scéna: Divadlo Komédie Praha

Premiéra: 6.6.1996

Derniéra: 6.5.2002

Překlad: Jiří Kolář

Režie: Jan Nebeský

Výprava: Jana Preková

Konec hry

Divadlo: Divadelní společnost Petra Bezruče Ostrava

Scéna: Márnice Ostrava

Premiéra: 16.5.1997

Derniéra: 13.5.1998

Překlad: Jiří Kolář

Režie: Josef Janík

Dramaturgie: Petra Kohutová

Výprava: Marta Roszkopfová

Konec hry

Divadlo: JAMU Brno - Studio Marta, scéna Divadelní fakulty

Scéna: JAMU Divadelní fakulta Brno

Premiéra: 4.10.2011

Překlad: Josef Kaušitz

Režie: Juraj Augustín
Dramaturgie: Jan Krupa
Výprava: Iveta Ryšavá

Konec hry

Divadlo: JAMU Brno - Studio Marta, scéna Divadelní fakulty

Scéna: Studio Marta Brno

Premiéra: 22.11.2018

Derniéra: 16.5.2019

Překlad: Josef Kaušitz

Režie: Adam Steinbauer

Dramaturgie: Tereza Agelová

Výprava: Magdalena Parářková

Konec hry

Divadlo: Komorní scéna Aréna Ostrava

Scéna: Komorní scéna Aréna Ostrava

Premiéra: 5.9.2020

Překlad: Jiří Kolář

Režie: Ivan Krejčí

Dramaturgie: Tomáš Vůjtek

Krapp's Last Tape

Poslední páska

Divadlo: Divadlo Na tahu Praha

Scéna: Divadlo Na zábradlí Praha

Premiéra: 6.5.1994

Překlad: František Vrba

Režie: Andrej Krob

Poslední páska

Divadlo: Viola Praha

Scéna: Viola Praha

Premiéra: 1.3.2004

Derniéra: 18.1.2005

Překlad: František Vrba

Režie: Michal Dočekal

Dramaturgie: Jan Hančil

Výprava: Jana Preková

Oh! les beaux jours

Šťastné dny

Divadlo: Národní divadlo Praha

Scéna: Kolowrat Praha

Premiéra: 2.2.1998

Překlad: František Vrba

Režie: Michal Dočekal

Dramaturgie: Johana Kudláčková

Výprava: Maria Illum Ciccia

Šťastné dny

Divadlo: Východočeské divadlo Pardubice

Scéna: Malá scéna ve dvoře Pardubice

Premiéra: 10. 10. 2015 (druhá premiéra 11. 10. 2015)

Překlad: František Vrba

Režie: Juraj Augustín

Dramaturgie: Jan Krupa

Pas moi

Ne Já

Divadlo: Studio Hrdinů Praha

Scéna: Studio Hrdinů Praha

Premiéra: 12.1.2014

Režie: Katharina Schmitt

BRISVILLE, Jean-Claude (1922-2014)

Le Souper

Půlnoční večeře

Divadlo: Městská divadla pražská Praha

Scéna: Divadlo Komedie Praha

Premiéra: 27.9.1994

Překlad: Alexandr Jerie

Režie: Jaroslav Gillar

CAMOLETTI, Marc (1923–2003)

Amour-propre

Když ty, tak já taky, miláčku!

Divadlo: Divadelní společnost Háta Praha

Scéna: Branické divadlo Praha

Premiéra: 10.4.2005

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Vladislav Beneš

Blueffeur

Manželský poker

Divadlo: MiThea, s.r.o. Praha

Scéna: Divadlo Palace Praha

Premiéra: 29.4.2014 (druhá premiéra: 30.4.2014)

Překlad: Jaromír Janeček

Výprava: Miroslav Král

Boeing-Boeing

Modré z nebe

Divadlo: Moravské divadlo Olomouc

Scéna: Hudební divadlo Hodolany Olomouc

Premiéra: 8.11.1992

Překlad: Evženie Janů

Režie: Martin Dubovic

Létající snoubenky

Divadlo: Divadlo Příbram

Scéna: Velká scéna Divadla Příbram

Premiéra: 22.6.1994

Překlad: Evženie Janů

Režie: Pavel Trávníček

Dramaturgie: Martin Tůma

Výprava: Vladimír Všetěčka

Létající snoubenky

Divadlo: Těšínské divadlo Český Těšín

Scéna: Těšínské divadlo Český Těšín

Premiéra: 28.1.1995

Překlad: Evženie Janů

Režie: Michal Bartoník

Dramaturgie: Ladislav Slíva

Létající snoubenky aneb Zatracený Bernarde!

Divadlo: Herecké studio Mileny Osmanové Ostrava

Scéna: Divadlo loutek Ostrava

Premiéra: 5.6.1998

Překlad: Věra Bublíková

Režie: Tomáš Jirman

Létající snoubenky

Divadlo: Divadlo Skelet Pavla Trávníčka Praha

Scéna: Divadlo Skelet Praha

Premiéra: 22.5.2002

Překlad: Evženie Janů

Režie: Pavel Trávníček

Tři letušky v Paříži

Divadlo: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Scéna: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Premiéra: 5.10.2016

Překlad: Jan Klapka

Režie: Hana Gregorová

Tři letušky v posteli (Boeing-Boeing)

Divadlo: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Scéna: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Premiéra: 28.3.2018 (první provedení)

Režie: Lukáš Burian

Boeing - Boeing aneb Tři letušky v Paříži

Divadlo: Divadélko Radka Brzobohatého Praha

Premiéra: 9.5.2018 (obnovená premiéra)

Překlad: Jan Klapka

Režie: Hana Gregorová

Výprava: Josef Jelínek

Tři letušky v posteli

Divadlo: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Scéna: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Premiéra: 29.11.2018

Režie: Lukáš Burian

Duos sur canapé

Drahoušku, toužím po tobě..

Divadlo: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Premiéra: 21.12.2016

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Hana Gregorová

Výprava: Josef Jelínek

Stará láska nerezaví

Divadlo: Divadélko Radka Brzobohatého Praha

Scéna: Divadlo Broadway Praha

Premiéra: 2.10.2018

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Hana Gregorová

Výprava: Josef Jelínek

La bonne adresse

Na správné adrese

Divadlo: Slezské divadlo Opava

Scéna: Slezské divadlo Opava

Premiéra: 31.5.1998

Derniéra: 9.3.1999

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Marie Procházková

Dramaturgie: Ladislav Slíva

Na správné adrese

Divadlo: Severomoravské divadlo Šumperk

Scéna: D 123 - Dům kultury Šumperk

Premiéra: 15.1.2000

Derniéra: 31.12.2000

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Jaromír Janeček

Dramaturgie: Miroslav Drábek

Výprava: Kristina Novotná

Na správné adrese

Divadlo: Divadelní společnost Háta Praha

Scéna: Branické divadlo Praha

Premiéra: 19.4.2001 (druhá premiéra: 30.5.2001)

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Marie Lorencová

Na správné adrese

Divadlo: Horácké divadlo Jihlava

Scéna: Horácké divadlo Jihlava

Premiéra: 31.8.2002

Derniéra: 1.4.2003

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Rudolf Tesáček

Dramaturgie: Marie Procházková

Na správné adrese

Divadlo: Jihočeské divadlo České Budějovice

Scéna: Jihočeské divadlo České Budějovice

Premiéra: 18.4.2003

Derniéra: 4.3.2005

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Jaromír Janeček

Dramaturgie: František Řihout

Výprava: Kristina Novotná

Byt na inzerát

Divadlo: Divadelní společnost Háta Praha

Scéna: Divadlo Palace Praha

Premiéra: 7.12.2013 (obnovená premiéra)

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Marie Lorencová

Výprava: Martin Černý

Holky z inzerátu

Divadlo: Branické divadlo Praha

Scéna: Branické divadlo Praha

Premiéra: 29.3.2017 (druhá premiéra: 15.4.2017)

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Jan Novák Nose

Dramaturgie: Monika Brabcová

Výprava: Jan Tobola

La Bonne Anna

Miláček Anna

Divadlo: Agentura AP Prosper Praha

Scéna: Divadlo Palace Praha

Premiéra: 14.10.2009

Překlad: Jaromír Janeček
Režie: Zdeněk Tyc

On dîner au lit

Povečříme v posteli

Divadlo: Hudební divadlo Karlín Praha

Scéna: Karlín Praha

Premiéra: 30.11.1992

Překlad: Vítězslava Pospíšilová

Režie: Zdeněk Pospíšil

Výprava: Jiří Benda

Pověříme vleže?

Divadlo: Divadlo Skelet Pavla Trávníčka Praha

Scéna: Palác Blaník Praha

Premiéra: 29.11.2003

Překlad: Vítězslava Urbanová

Režie: Pavel Trávníček

Pyjama pour six

A do pyžama!

Divadlo: Divadlo Šumperk

Scéna: Divadlo Šumperk

Premiéra: 8.3.2003

Derniéra: 17.12.2003

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Jaromír Janeček

Dramaturgie: Marie Procházková

A do pyžam!

Divadlo: Agentura AP Prosper Praha

Scéna: Divadlo Palace Praha

Premiéra: 4.4.2003

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Petr Hruška

Výprava: Martin Černý

A do pyžam!

Divadlo: Kulturní portál.cz Praha

Scéna: Letní scéna Harfa Praha

Premiéra: 2.7.2019

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Jan Nosek Novák

Sexe et Jalousie

Láska, sex a žárlivost

Divadlo: Divadlení společnost Háta Praha

Scéna: Branické divadlo Praha

Premiéra: 16.4.2003 (druhá premiéra: 17.4.2003)

Překlad: Jaromír Janeček
Režie: Marie Lorencová
Výprava: Marie Lorencová

Ženu, nebo život!

Divadlo: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Scéna: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Premiéra: 21.9.2018

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Ernesto Čekan

CARRIÈRE, Jean-Claude (*1931)

L'Aide-Memoire

Tahák

Divadlo: Bergerová Eva Praha

Scéna: Eliadova knihovna Praha

Premiéra: 1.8.2002

Překlad: Eva Bezděková

Režie: Eva Bergerová

Dramaturgie: Michal Sieczkowski

L'Audition

Konkurz

Divadlo: Divadlo F.X. Šaldy Liberec

Scéna: Malé divadlo Liberec

Premiéra: 4.5.2012

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Vít Vencel

Dramaturgie: Tomáš Syrovátka

Konkurz

Divadlo: Městská divadla pražská Praha

Scéna: Rokoko Praha

Premiéra: 11.3.2017

Derniéra: 16.3.2019

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Ondřej Zajíc

La Conférence des oiseaux

Ptačí sněm

Divadlo: AMU DAMU DISK - Divadelní studio Praha

Scéna: DISK Praha

Premiéra: 16.11.2010

Překlad: Marek Matějka

Režie: Šimon Spišák

Dramaturgie: Vít Neznal

Výprava: Karel Czech

La Terrasse

Terasa

Divadlo: Divadlo Na Zábradlí Praha

Scéna: Divadlo Na Zábradlí Praha

Premiéra: 2.2.2001

Derniéra: 16.4.2004

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Jiří Pokorný

Dramaturgie: Ivana Slámová

Terasa

Divadlo: Městské divadlo Zlín

Scéna: Velký Sál MD Zlín

Premiéra: 21.4.2001

Derniéra: 11.4.2002

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Petr Štindl

Dramaturgie: Karel Horváth

Terasa

Divadlo: Městské divadlo Most

Premiéra: 5.10.2001

Derniéra: 14.5.2002

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Petr Svojtka

Dramaturgie: Kateřina Fixová

Terasa

Divadlo: Divadelní Studio Čisté Radosti Praha

Scéna: Prostor Presslova

Premiéra: 24.11.2001

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Jaroslav Dušek

Terasa

Divadlo: Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Scéna: Malé divadlo Liberec

Premiéra: 11.10.2002

Derniéra: 25.11.2003

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Petr Palouš

Dramaturgie: Martin Urban

Terasa

Divadlo: Národní divadlo v Brně

Scéna: Reduta Brno

Premiéra: 14.10.2005

Derniéra: 1.4.2008

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Zbyněk Srba

Dramaturgie: Dora Viceníková

Terasa

Divadlo: Středočeské divadlo Kladno

Scéna: Středočeské divadlo Kladno

Premiéra: 8.4.2006

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Ondřej Zajíc

Dramaturgie: Jiří Janků

Terasa

Divadlo: Divadlo Bez zábradlí Praha

Scéna: Divadlo Adria Praha

Premiéra: 25.1.2009

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Karel Heřmánel

Terasa

Divadlo: Západočeské divadlo Cheb

Scéna: Západočeské divadlo Cheb

Premiéra: 6.6.2009

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Filip Nuckolls

Dramaturgie: Vladimír Čepěk

Výprava: Pavel Kodeda

Terasa

Divadlo: Horácké divadlo Jihlava

Scéna: Horácké divadlo Jihlava

Premiéra: 12.5.2012

Derniéra: 22.6.2012

Překlad: Michal a Matylda Lázňovských

Režie: Ivan Rajmont

Dramaturgie: Marie Procházková

Le Circuit Ordinaire

Normální okruh

Divadlo: Viola Praha

Scéna: Viola Praha

Premiéra: 22.9.2006

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Hana Kofránková

Dramaturgie: Hynek Pekárek

Výprava: Ivo Žídek

Le Charme discret de la bourgeoisie

Nenápadný půvab buržoasie
Divadlo: Národní divadlo Brno
Scéna: Reduta Brno
Premiéra: 7.6.2012
Režie: Jan Mikulášek
Dramaturgie: Dora Viceníková
Výprava: Marek Cpin

Buržoasie
Divadlo: Divadlo Na Zábradlí Praha
Scéna: Divadlo Na zábradlí Praha
Premiéra: 4.10.2013
Derniéra: 21.11.2017
Režie: Jan Mikulášek
Dramaturgie: Dora Viceníková
Výprava: Marek Cpin

Le Mahabharata

Mahábháráta
Divadlo: Městská divadla pražská Praha
Scéna: Divadlo ABC Praha
Premiéra: 12.9.2009
Derniéra: 24.2.2011
Překlad: Nina Vangeli
Režie: Ondřej Zajíc
Dramaturgie: Věra Mašková

DORÉ, Isabelle (*1951)

César et Drana

Drana a César
Divadlo: Divadlo v 7 a půl Brno
Scéna: Kabinet Múz Brno
Premiéra: 16.4.2004
Překlad: Petr Christov
Režie: Rado Mesarč
Dramaturgie: Vendula Borůvková

César a Drana
Divadlo: Městská divadla pražská Praha
Scéna: Ábíčko Praha
Premiéra: 1.4.2007
Překlad: Petr Christov
Režie: Jiří Trnka
Dramaturgie: Dora Štérová
Výprava: Kristina Renčová-Karmazínová

César a Drana

Divadlo: Divadlo Šumperk a.s.

Premiéra: 30.1.2010

Derniéra: 16.10.2010

Překlad: Petr Christov

Režie: Jaroslava Vysloužilová

Výprava: Jaroslava Vysloužilová

Drana

Divadlo: Divadlo V patře Karlovy Vary

Scéna: Divadlo Husovka

Premiéra: 19.3.2010

Režie: Matěj Samec

Výprava: Máša Černíková

FENWICK, Jean-Noël (*1950)

Les Palmes de Monsieur Schutz

Řád pana Schutze

Divadlo: Státní divadlo Ostrava

Scéna: Divadlo Antonína Dvořáka Ostrava

Premiéra: 4.4.1992

Překlad: Alexander Jerie

Režie: Eva Sadková

Dramaturgie: Vojtěch Kabeláč

Velká malá žena

Divadlo: Středočeské divadlo Kladno a Mladá Boleslav

Scéna: Středočeské divadlo Kladno

Premiéra: 17.10.1992

Překlad: Alexander Jerie

Režie: Eva Sadková

Velká malá žena

Divadlo: Horácké divadlo Jihlava

Premiéra: 9.10.1993

Překlad: Alexander Jerie

Režie: Karel Brynda

Dramaturgie: Vladimír Volf

Výprava: Milica Gédéonová

Velká malá žena

Divadlo: Slezské divadlo Opava

Premiéra: 29.5.1994

Překlad: Alexander Jerie

Režie: Dimitrij Dudík

...nebylo by libo Nobela?

Divadlo: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Scéna: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Premiéra: 26.4.2004

Překlad: Alexander Jerie

Režie: Václav Postránecký

GOLON, Anne (1921-2017)

Angélique

Angelika

Divadlo: Cleopatra musical Praha

Scéna: Divadlo Broadway Praha

Premiéra: 6.3.2007

Derniéra: 28.2.2010

Režie: Jozef Bednárík

Angelika

Divadlo: Cleopatra musical Praha

Scéna: Divadlo Broadway Praha

Premiéra: 18.2.2016 (obnovená premiéra)

Režie: Libor Vaculík

GRUMBERG, Jean-Claude (*1939)

L'Atelier

Krejčovský salon

Divadlo: Divadlo na Vinohradech Praha

Scéna: Divadlo na Vinohradech Praha

Premiéra: 5.12.2003

Derniéra: 13.12.2005

Překlad: Jiří Žák

Režie: Petr Novotný

Dramaturgie: Alena Kožíková

Krejčovský salon

Divadlo: Východočeské divadlo Pardubice

Scéna: Městské divadlo Pardubice

Premiéra: 8.10.2005

Derniéra: 9.6.2007

Překlad: Jiří Žák

Režie: Petr Novotný

Dramaturgie: Jana Uherová

Krejčovský salon

Divadlo: Moravské divadlo Olomouc

Scéna: Velké divadlo Olomouc

Premiéra: 14.9.2018

Derniéra: 23.2.2020

Překlad: Jiří Žák
Režie: Mikoláš Tyc
Dramaturgie: Michaela Doleželová

KOLTÈS, Bernard-Marie (1948-1989)

Combat de nègre et de chiens

Boj černocho se psy
Divadlo: Národní divadlo Praha
Scéna: Stavovské divadlo Praha
Premiéra: 19.6.1992
Překlad: Kateřina Lukešová
Režie: Jan Burian
Dramaturgie: Johana Kudláčková
Výprava: Karel Glogr

Boj černocho se psy
Divadlo: Činoherní studio města Ústí nad Labem
Scéna: Činoherní studio Ústí nad Labem
Premiéra: 2.12.2016
Derniéra: 18.12.2017
Překlad: Kateřina Lukešová
Režie: Michal Skočovský
Dramaturgie: Karel František Tománek

Dans la solitude des champs de coton

V samotě bavlníkových polí
Divadlo: Pražské komorní divadlo Praha
Scéna: Divadlo Komedie Praha
Premiéra: 9.3.2012
Překlad: Daniela Jobertová a Václav Jamek
Režie: Michal Pěchouček
Dramaturgie: Viktorie Knotková
Výprava: Michal Pěchouček

V samotě
Divadlo: JAMU Brno - Divadlo na Orlí, hudebně-dramatická laboratoř
Scéna: JAMU zkušebna Divadla na Orlí Brno
Premiéra: 13.2.2017
Derniéra: 31.3.2017
Režie: Martin Hodoň
Dramaturgie: Karolína Ondrová
Výprava: Michal Horáček

La nuit juste avant les fêtes

Tu noc těsně před lesy

Divadlo: Divadlo X10 Praha

Scéna: Strašnické divadlo Praha

Premiéra: 17.12.2017

Derniéra: 14.3.2018

Překlad: Kateřina Lukešová

Režie: Ondřej Škrabal

Dramaturgie: Tomáš Hučko a Ewa Zembok

Výprava: Tereza Ujevičová

Le Retour au désert

Návrat do pouště

Divadlo: Činoherní klub Praha

Scéna: Činoherní klub Praha

Premiéra: 11.12.2000

Derniéra: 26.5.2005

Překlad: Kateřina Lukešová a Daniel Uherek

Režie: Roman Polák

Dramaturgie: Roman Císař

Quai ouest

Západní přístav

Divadlo: AMU DAMU DISK - Divadelní studio Praha

Scéna: DISK Praha

Premiéra: 29.9.2005

Derniéra: 6.6.2006

Překlad: Daniela Jobertová

Režie: Katharina Schmitt

Dramaturgie: Jakub Režný

Západní přístav

Divadlo: Klicperovo divadlo Hradec Králové

Scéna: Klicperovo divadlo Hradec Králové

Premiéra: 2.12.2006

Derniéra: 3.5.2007

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Ivo Krobot

Dramaturgie: Michal Lázňovský

Roberto Zucco

Roberto Zucco

Divadlo: Divadelní společnost Petra Bezruče Ostrava

Scéna: Minidivadlo Blaník

Premiéra: 29.1.1992

Překlad: Roman Císař

Režie: Josef Janík

Dramaturgie: Roman Císař

Výprava: Marie Roszkopfová

Roberto Zucco

Divadlo: Centrum experimentálního divadla Brno

Scéna: Kabinet Múz Brno

Premiéra: 5.2.1999 (druhá premiéra: 7.2.1999)

Překlad: Roman Císař

Režie: Petr Štindl

Dramaturgie: Janoš Krist

Roberto Zucco

Divadlo: AMU DAMU DISK - Divadelní studio Praha

Scéna: DISK Praha

Premiéra: 12.12.2000

Derniéra: 26.6.2001

Překlad: Roman Císař

Režie: Filip Nuckolls

Dramaturgie: Jolana Součková

Roberto Zucco

Divadlo: Moravské divadlo Olomouc

Scéna: Hořící dům Olomouc

Premiéra: 15.12.2002 (druhá premiéra: 16.12.2002)

Překlad: Roman Císař

Režie: Zdeněk Janáček

Dramaturgie: Zdeněk Janáček

Tabataba / Coco

Tabataba / Coco

Divadlo: Divadlo na voru Praha

Scéna: Komorní scéna V podkroví Hradec Králové

Premiéra: 21.6.2002

Překlad: Daniela Jobertová

LAGARCE, Jean-Claude (1957–1995)

J'étais dans ma maison et j'attendais que la pluie vienne

Byla jsem doma a čekala, až přijde déšť

Divadlo: Švandovo divadlo na Smíchově Praha

Scéna: Studio Švandova divadla Praha

Premiéra: 11.6.2011

Derniéra: 10.4.2013

Překlad: Kateřina Neveu

Režie: Braňo Mazúch

Dramaturgie: Martina Kinská

Juste la fin du monde

Jenom konec světa

Divadlo: Divadlo J. K. Tyla Plzeň

Scéna: Malá scéna Nového divadla Plzeň

Premiéra: 3.11.2018

Derniéra: 27.12.2019

Překlad: Kateřina Neveu

Režie: Tomáš Loužný

Dramaturgie: Kateřina Slezáková

Výprava: Petr Víték

Les Règles du savoir-vivre dans la société moderne

Pravidla slušného chování v moderní společnosti

Divadlo: Národní divadlo Praha

Scéna: Kolowrat Praha

Premiéra: 24.1.2009

Překlad: Kateřina Neveu

Režie: Michal Dočekal

Dramaturgie: Martin Urban

Pravidla slušného chování v moderní společnosti

Divadlo: Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Scéna: Malé divadlo Liberec

Premiéra: 8.4.2011

Derniéra: 28.3.2012

Překlad: Kateřina Neveu

Režie: Martin Tichý

Dramaturgie: Martin Urban

Výprava: Tereza Venclová

Nous, les héros – version sans père

My, hrdinové - verze bez otce

Divadlo: Divadlo Na zábradlí Praha

Scéna: Divadlo Na zábradlí Praha

Premiéra: 18.12.2008

Překlad: Kateřina Neveu

Režie: Juraj Nvota

Dramaturgie: Ivana Slámová

MAGNIER, Claude (1920–1983)

Blaise

Malované milování aneb Věno slečny Laury

Divadlo: Státní divadlo Ostrava

Scéna: Divadlo Antonína Dvořáka Ostrava

Premiéra: 9.3.1991

Překlad: Vlastimil Říha

Režie: Zdeněk Boubelík
Dramaturgie: Vojtěch Kabeláč

Malované milování aneb Věno slečny Laury

Divadlo: Divadelní společnost Háta Praha

Scéna: Branické divadlo Praha

Premiéra: 20.2.1998

Derniéra: 24.5.2001

Překlad: Vlastimil Říha

Režie: Pavel Palouš

Výprava: Pavel Palouš

Věno slečny Laury

Divadlo: Východočeské divadlo Pardubice

Scéna: Městské divadlo Pradubice

Premiéra: 2.6.2001 (druhá premiéra: 3.6.2001)

Derniéra: 5.12.2002

Překlad: Vlastimil Říha

Režie: Jiří Fréhar

Dramaturgie: Jana Uherová

Výprava: Věra Mejtová

Věno slečny Laury

Divadlo: Městské divadlo Most

Scéna: Divadlo Jaroslava Vrchlického Louny

Premiéra: 14.2.2004 (druhá premiéra: 20.2.2004)

Derniéra: 12.5.2006

Překlad: Vlastimil Říha

Režie: Stanislav Oubram

Dramaturgie: Vlastimil Novák

Herminie

Co je ti, Hermínko?

Divadlo: Horácké divadlo Jihlava

Premiéra: 18.11.1995

Překlad: Drahoslava Janderová

Režie: Marie Lorencová

Dramaturgie: Ilona Smejkalová

Výprava: Milica Gédéonová

Monsieur Masure

Paroháč

Divadlo: Slezské divadlo Ostrava

Scéna: Malá scéna - klub Opava

Premiéra: 27.9.1991

Režie: Josef Navrátil

Dramaturgie: Ivana Příbylová

Výprava: Pavel Uherka

Oscar

Oscar

Divadlo: Divadlo RYO

Scéna: Divadelní sál ZV Tesla Karlín

Premiéra: 28.5.1991 (druhá premiéra: 29.5.1991)

Překlad: Sergej Machonin

Režie: Martin Novotný

Výprava: Jana Domínková a Zdeněk Novotný

Oskar

Divadlo: Divadlo Metro Praha

Scéna: Divadlo Metro Praha

Premiéra: 10.3.2005

Překlad: Rupert Dubský

Režie: Ivan Vyskočil

NOVARINA, Valère (*1942)

Opérette imaginaire

Imaginární opereta

Divadlo: Divadlo na voru Praha

Scéna: Literární kavárna Obratník Praha

Premiéra: 2.12.2003

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Michal Lázňovský a Frederik Smetana

PIEMME, Jean-Marie (*1944)

Emballez: c'est pesé!

A je to!

v rámci: *Předvánoční absintová seance*⁹²

Divadlo: Divadlo na Vinohradech Praha

Scéna: Divadlo na Vinohradech Praha

Premiéra: 12.10.2011

Derniéra: 12.10.2011

Překlad: Helena Kebrtová

Režie: Lucie Málková

POIRET, Jean (1926–1992)

Joyeuses Paques

Veselé Velikonoce

Divadlo: Pantheon production Praha

Scéna: Divadlo Palace Praha

⁹² Scénické čtení z her současných frankofonních autorů, které byly přeloženy v rámci Překladatelské dílny DILIA 2011.

Premiéra: 22.2.2020
Překlad: Jiří Žák
Režie: Miroslav Hanuš

La Cage aux folles

Klec bláznů

Divadlo: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Scéna: Divadlo Radka Brzobohatého Praha

Premiéra: 3.10.2007

Překlad: Jan Klapka

Režie: Robert Bellan

POMMERAT, Joël (*1963)

La Réunification des deux Corées

Znovusjednocení Korejí

Divadlo: Městská divadla Pražská

Scéna: Rokoko Praha

Premiéra: 8.12.2018

Derniéra: 13.10.2020

Překlad: Michal Zahálka

Režie: Eduard Kudláč

Dramaturgie: Michal Zahálka

Výprava: Eva Rácová Kudláčková

Znovusjednocení Korejí

Divadlo: Západočeské divadlo Cheb

Scéna: Studio d Cheb

Premiéra: 11.9.2020 (druhá premiéra: 12.9.2020)⁹³

Překlad: Michal Zahálka

Režie: Jiří Š. Hájek

Dramaturgie: Marie Nováková

Výprava: Jozef Hugo Čačko

Ma Chambre Froide

Prolomit ledy

Divadlo: Západočeské divadlo Cheb

Scéna: Západočeské divadlo Cheb

Premiéra: 30.3.2013

Derniéra: 11.4.2014

Překlad: Zdeněk Bartoš

Režie: Anna Petrželková

Dramaturgie: Johana Součková

Výprava: Lenka Odvárková

⁹³ Premiéra původně plánovaná na 29.5.2020, z důvodu koronavirové epidemie byla odložena.

Art

Obraz

Divadlo: Divadlo Bez zábradlí Praha

Scéna: Divadlo GONG Praha

Premiéra: 6.5.1997 (obnovená premiéra)

Derniéra: 22.1.2003

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Vladimír Rusko

Dramaturgie: Michal Lázňovský

Výprava: Václav Vohlídal

Obraz

Divadlo: Městské divadlo Zlín

Scéna: Studio Z Zlín

Premiéra: 10.12.1998

Derniéra: 21.11.2001

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Petr Veselý

Dramaturgie: Jana Kafková

Obraz

Divadlo: Divadlo Šumperk s.r.o.

Scéna: Divadlo v klubu Šumperk

Premiéra: 14.1.2006

Derniéra: 7.6.2006

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Zdeněk Stejskal

Obraz

Divadlo: Buranteatr Brno

Scéna: Sklepní scéna Divadla Husa na provázku Brno

Premiéra: 3.2.2006

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Michal Zetel

Dramaturgie: Jan Šotkovský

Výprava: Michal Zetel

Obraz

Divadlo: Divadlo hudby Olomouc

Scéna: Divadlo hudby Olomouc

Premiéra: 11.1.2007

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Petr Nerušil

Výprava: Petr Nerušil a Petr Jeništa

Kumšt

Divadlo: Divadlo Na Jezerce Praha

Scéna: Divadlo Na Jezerce Praha

Premiéra: 10.5.2007

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Jan Hřebejk

Obraz

Divadlo: Divadlo J. K. Tyla Plzeň

Scéna: Divadlo v klubu Plzeň

Premiéra: 21.9.2007

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Vilém Dubnička

Kumšt

Divadlo: Městské divadlo Brno

Scéna: Činoherní scéna Brno

Premiéra: 25.10.2008

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Zdeněk Černín

Dramaturgie: Klára Dvořáková

Výprava: Jan Dušek

Obraz

Divadlo: Divadlo Antonína Dvořáka Příbram

Scéna: Velká scéna Divadla Antonína Dvořáka Příbram

Premiéra: 5.12.2013

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Milan Schejbal

Dramaturgie: Pavlína Schejbalová a Kateřina Fixová

Výprava: Kateřina Baranowská

Art

Divadlo: Divadlo Bez zábradlí Praha

Premiéra: 27.1.2016

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Karel Heřmánek

Výprava: Jana Berg

Obraz

Divadlo: Komorní scéna Aréna Ostrava

Scéna: Komorní scéna Aréna Ostrava

Premiéra: 7.1.2017

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Vojtěch Štěpánek

Dramaturgie: Tomáš Vůjtek

Výprava: Milan David

Obraz

Divadlo: Horácké divadlo Jihlava
Scéna: Horácké divadlo Jihlava
Premiéra: 7.9.2019
Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Mikoláš Tyc
Dramaturgie: Jaroslav Čermák ml.

Le dieu de carnage

Bůh masakru

Divadlo: Divadlo F. X. Šaldy
Scéna: Malé divadlo Liberec
Premiéra: 5.12.2008
Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Michal Lang
Dramaturgie: Jan Tošovský

Bůh masakru

Divadlo: Činoherní klub o.p.s. Praha
Scéna: Činoherní klub Praha
Premiéra: 16.12.2008
Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Ondřej Sokol
Dramaturgie: Roman Císař a Vladimír Procházka

Bůh masakru

Divadlo: Jihočeské divadlo České Budějovice
Scéna: Jihočeské divadlo České Budějovice
Premiéra: 6.2.2009
Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Tomáš Svoboda
Dramaturgie: Zdeněk Jecelín

Bůh masakru

Divadlo: Slovácké divadlo Uherské Hradiště
Scéna: Malá scéna Slováckého divadla Uherské Hradiště
Premiéra: 25.10.2010
Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Igor Stránský
Dramaturgie: Iva Šulajová
Výprava: Eva Jiřikovská

Bůh masakru

Divadlo: Horácké divadlo Jihlava
Scéna: Horácké divadlo Jihlava
Premiéra: 11.12.2010
Derniéra: 7.2.2012
Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Petr Balouš
Dramaturgie: Marie Procházková

Výprava: Jitka Moravcová

Bůh masakru

Divadlo: Západočeské divadlo Cheb

Scéna: Studio d Cheb

Premiéra: 14.5.2011

Derniéra: 28.11.2013

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Valeria Schulzová

Dramaturgie: Jakub Režný

Výprava: Petr B. Novák

Bůh masakru

Divadlo: Městské divadlo Most

Scéna: Komorní scéna Městského divadla Most

Premiéra: 29.3.2013

Derniéra: 23.9.2013

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Věra Herajtová

Dramaturgie: Michal Pětík

Výprava: Marta Roszkopfová

Bůh masakru

Divadlo: Městské divadlo Mladá Boleslav

Scéna: Městské divadlo Mladá Boleslav

Premiéra: 17.5.2013

Derniéra: 6.5.2014

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Petr Svojtka

Dramaturgie: Jiří Janků

Výprava: Jaroslav Milfajt

Bůh masakru

Divadlo: Divadlo J. K. Tyla Plzeň

Scéna: Divadlo v klubu Plzeň

Premiéra: 22.2.2014

Derniéra: 3.10.2015

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Zuzana Burianová

Dramaturgie: Marie Caltová

Výprava: Ján Tereba

Bůh masakru

Divadlo: Národní divadlo Brno

Scéna: Mahenovo divadlo Brno

Premiéra: 21.3.2014

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Milan Schejbal

Dramaturgie: Ilona Smejkalová a Helena Michková

Výprava: Kateřina Baranovská

Bůh masakru

Divadlo: Divadlo Mír Ostrava

Scéna: Divadlo Mír Ostrava

Premiéra: 18.6.2017

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Dušan Urban

Dramaturgie: Irena Křehlíková

Výprava: Pavla Kamanová

Trois versions de la vie

Tři verze života

Divadlo: Národní divadlo v Brně

Scéna: Mahenovo divadlo Brno

Premiéra: 6.12.2002

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Zbyněk Srba

Dramaturgie: Václav Cejpek

Výprava: Jaroslav Milfajt

Tříkrát život

Divadlo: Městská divadla pražská Praha

Scéna: Divadlo ABC Praha

Premiéra: 10.5.2003

Derniéra: 25.9.2012

Překlad: Renata Vejdovcová

Režie: Milan Schejbal

Dramaturgie: Pavlína Morávková

Výprava: Kateřina Baranovská

Tři verze života

Divadlo: Divadlo Verze Praha

Scéna: Divadlo Palace Praha

Premiéra: 16.11.2013

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Thomas Zielinski

Výprava: Veronika Drahotová

Tříkrát život

Divadlo: Východočeské divadlo Pardubice

Scéna: Městské divadlo Pardubice

Premiéra: 4.3.2017 (druhá premiéra: 5.3.2017)

Derniéra: 10.11.2017

Překlad: Renata Vejdovcová

Režie: Milan Schejbal

Dramaturgie: Jana Pitharová

Výprava: Kateřina Baranovská

Tři verze života

Divadlo: Divadelní studio D3 Karlovy Vary

Scéna: Divadlo Husovka

Premiéra: 8.11.2019

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Anna Ratajská

Dramaturgie: Petra Richter Kohutová

RIBES, Jean-Michel (*1946)

Le théâtre sans animaux

Divadlo bez zvířat

Divadlo: Městské divadlo Zlín

Scéna: Divadélko v kluvu Zlín

Premiéra: 15.2.2006

Překlad: Petr Christov

Divadlo bez zvířat

Divadlo: Divadlo na baterky Praha

Scéna: Palác Akropolis Praha

Premiéra: 14.12.2010

Překlad: Petr Christov

Režie: Svatava Forbelská

SARTRE, Jean-Paul (1905–1980)

Huis clos

S vyloučením veřejnosti

Divadlo: Činoherní klub Praha

Scéna: Činoherní klub Praha

Premiéra: 26.9.1994

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Vladimír Strnisko

Dramaturgie: Zuzana Sílová

S vyloučením veřejnosti

Divadlo: Divadlo Mandragora Zlín

Premiéra: 3.6.1997

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Luděk Randár

S vyloučením veřejnosti

Divadlo: Divadelní společnost K4 Praha

Scéna: Činoherní klub Praha

Premiéra: 28.1.2001

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Ksenija Krčar

Výprava: Kristina Křížová

S vyloučením veřejnosti

Divadlo: JAMU Brno - Studio Marta, scéna divadelní fakulty

Scéna: Studio Marta Brno

Premiéra: 8.9.2002

Derniéra: 6.5.2003

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Vladimír Kelbl

Dramaturgie: Naděžda Reviláková

Výprava: Radek Otýpka a Renata Slámková

S vyloučením veřejnosti

Divadlo: Divadlo Nablízko Praha

Scéna: A Studio Rubín Praha

Premiéra: 1.11.2002

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Apolena Vynohradnyková

Dramaturgie: David Pečírka

Výprava: Hynek Dřížhal

S vyloučením veřejnosti

Divadlo: Malé Vinohradské divadlo Praha

Scéna: Divadlo v Jindřišské věži Praha

Premiéra: 11.4.2005

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Jan Martinec

S vyloučením veřejnosti

Divadlo: Divadlo J. K. Tyla Plzeň

Scéna: Komorní divadlo Plzeň

Premiéra: 10.10.2009

Derniéra: 1.12.2011

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Martin Vokoun

Dramaturgie: Irena Hamzová Pulicarová

Výprava: Agnieszka Pátá

S vyloučením veřejnosti

Divadlo: OLDstars Praha

Premiéra: 31.10.2018

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Michal Douša

Kean

Kean

Divadlo: Divadlo pod Palmovkou Praha

Scéna: Divadlo pod Palmovkou Praha

Premiéra: 10.3.1990

Překlad: Evžen Drmola a Evženie Drmolová

Režie: Jakub Korčák

Dramaturgie: Martin Velíšek

Kean

Divadlo: Divadlo pod Palmovkou Praha

Scéna: Divadlo pod Palmovkou Praha

Premiéra: 3.5.2005

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Petr Hruška

Les Mains sales

Špinavé ruce

Divadlo: Národní divadlo Praha

Scéna: Kolowrat Praha

Premiéra: 3.12.2010

Derniéra: 5.6.2012

Překlad: Patrik Ouředník

Režie: Ivan Rajmont

Dramaturgie: Iva Klestilová

Výprava: Martin Černý

Les Troyennes

Trojánky

Divadlo: Středočeské divadlo Kladno a Mladá Boleslav

Scéna: Divadlo Mladá Boleslav

Premiéra: 9.10.1992

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Karel Brožek

Dramaturgie: Jan Cziviš

Trojánky

Divadlo: Moravské divadlo Olomouc

Premiéra: 19.12.1993

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Josef Janík

Dramaturgie: Martin Velíšek

Výprava: Marta Roszkopfová

Trojánky

Divadlo: Vyšší odborná škola herecká Praha

Scéna: Pídi divadlo Praha

Premiéra: 17.1.2003

Derniéra: 18.6.2003

Překlad: Antonín Jar. Liehm

Režie: Nina Divišová a Jiří Bábek

Trojánky

Divadlo: Západočeské divadlo Cheb

Scéna: Západočeské divadlo Cheb

Premiéra: 8.3.2003

Derniéra: 25.6.2004

Překlad: Jiří Mucha

Režie: Věra Herajtová

Dramaturgie: Zora Vondráčková

Výprava: Pavol Andraško

SCHMITT, Eric-Emmanuel (*1960)

Frédéric ou le boulevard du crime

Frederick

Divadlo: Městská divadla pražská Praha

Scéna: Divadlo ABC Praha

Premiéra: 13.3.2004 (druhá premiéra: 15.3.2004)

Překlad: Jiří Eduard Hermach, Petr Kopta a Jiří Pelán

Režie: Milan Schejbal

Dramaturgie: Pavlína Morávková

Výprava: Jana Zbořilová

Hôtel des deux mondes

Hotel mezi dvěma světy

Divadlo: Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Scéna: Malé divadlo Liberec

Premiéra: 7.4.2006

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Kateřina Dušková

Dramaturgie: Martin Urban

Hotel mezi dvěma světy

Divadlo: Slezské divadlo Opava

Scéna: Slezské divadlo Opava

Premiéra: 20.5.2007

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Oxana Smilková

Dramaturgie: Blanka Fišerová

Výprava: Jevgenij Kulikov

Hotel mezi dvěma světy

Divadlo: Divadlo Na Fidlovačce Praha

Scéna: Divadlo Na Fidlovačce Praha

Premiéra: 13.1.2011

Derniéra: 10.12.2014

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Pavel Šimák

Dramaturgie: Klára Špičková

Hotel mezi dvěma světy

Divadlo: Horácké divadlo Jihlava

Scéna: Horácké divadlo Jihlava

Premiéra: 30.1.2016

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Pavel Palouš

Dramaturgie: Kateřina Dušková

Výprava: Irena Fila Wagnerová

La Tectonique des sentiments

Tektonika citů

Divadlo: Těšínské divadlo Český Těšín

Scéna: Těšínské divadlo Český Těšín

Premiéra: 25.5.2018

Překlad: Barbara Grzegorzewska

Režie: Pavel Ondruch

Výprava: Zuzana Mazáčová

L'Enfant de Noé

Noemovo dítě

Divadlo: Divadelní společnost Petrklíč Praha

Scéna: Divadlo Miriam Praha

Premiéra: 22.3.2007 (druhá premiéra: 11.3.2008)

Překlad: Denisa Brosseau-Kerschová

Dramaturgie: Jaroslav Someš

Le Libertin

Libertin (Heslo: Morálka)

Divadlo: Městské divadlo Brno

Scéna: Městské divadlo Brno

Premiéra: 19.1.2002 (druhá premiéra: 20.1.2002)

Překlad: Michal Lázňovský a Matylda Lázňovská

Režie: Zdeněk Černín

Výprava: Jan Dušek

Libertin (Heslo: Morálka)

Divadlo: Městská divadla pražská Praha

Scéna: Rokoko Praha

Premiéra: 13.9.2002

Derniéra: 21.5.2009

Překlad: Michal Lázňovský a Matylda Lázňovská

Režie: Jana Kališová

Le Visiteur

Návštěvník

Divadlo: Divadelní společnost Petrklíč Praha

Scéna: Divadlo Miriam Praha

Premiéra: 22.1.2003

Překlad: Michal Lázňovský a Tomáš Vondrovic

Režie: Jaromír Pleskot

Dramaturgie: Jaroslav Someš

Návštěvník

Divadlo: Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Scéna: Šaldovo divadlo Liberec

Premiéra: 30.3.2007

Překlad: Michal Lázňovský a Tomáš Vondrovic

Režie: Petr Palouš

Dramaturgie: Martin Urban

Oscar et de la Dame rose

Oskar a růžová paní

Divadlo: Divadelní společnost Petrklíč Praha

Scéna: Divadlo Miriam Praha

Premiéra: 4.11.2004 (druhá premiéra: 9.11.2004)

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Jaromír Pleskot

Dramaturgie: Jaroslav Someš

Oskar a růžová paní

Divadlo: Klicperovo divadlo Hradec Králové

Scéna: Komorní scéna V podkroví Hradec Králové

Premiéra: 10.1.2008

Derniéra: 22.12.2010

Překlad: Denisa Brosseau-Kerschová

Režie: Ivan Balad'a

Oskar a růžová paní

Divadlo: Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Scéna: Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Premiéra: 7.1.2012

Derniéra: 29.11.2013

Překlad: Denisa Brosseau-Kerschová

Režie: Zoja Mikotová

Dramaturgie: Libor Vodička

Výprava: Jaroslav Milfajt

Oskar a růžová paní

Divadlo: Divadlo loutek Ostrava

Scéna: Divadlo loutek Ostrava

Premiéra: 30.9.2014

Derniéra: 25.2.2019

Překlad: Denisa Brosseau-Kerschová
Režie: Václav Klemens

Oskar a růžová paní

Divadlo: Centrum experimentálního divadla Brno

Scéna: Sklepní scéna Divadla Husa na provázku Brno

Premiéra: 2017

Překlad: Denisa Brosseau-Kerschová

Režie: Hana Mikolášková

Oskar a růžová paní

Divadlo: Městské divadlo Kladno

Scéna: Městské divadlo Kladno

Premiéra: 23.3.2018

Derniéra: 11.12.2020

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Věra Herajtová

Dramaturgie: Anna Smrčková

Výprava: Marta Roszkopfová

Oskar a růžová paní

Divadlo: Centrum experimentálního divadla Brno

Scéna: Sklepní scéna Divadla Husa na provázku Brno

Premiéra: 22.5.2018

Překlad: Denisa Brosseau-Kerschová

Režie: Hana Mikolášková

Petits crimes conjugaux

Manželské vraždění

Divadlo: Divadlo Na Jezerce Praha

Scéna: Divadlo Na Jezerce Praha

Premiéra: 6.4.2005

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Jan Hřebejk

Manželské vraždění

Divadlo: Veronika umělecká agentura Brno

Scéna: Stadec Brno

Premiéra: 7.5.2011

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Hana Mikolášková

Dramaturgie: Hana Mikolášková

Variations énigmatiques

Záhada

Divadlo: Divadlo Na Fidlovačce Praha

Scéna: Divadlo Na Fidlovačce Praha

Premiéra: 19.3.2009

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Ondřej Brousek

Dramaturgie: Helena Šimáčková

Enigmatické variace

Divadlo: Divadlo J. K. Tyla Plzeň

Scéna: Divadlo v klubu Plzeň

Premiéra: 10.6.2011

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Jan Burian

Dramaturgie: Irena Pulicarová

Výprava: Dana Svobodová

THIÉRY, Sébastien (*1970)

Cochons d'Inde

Pokusní králíci

Divadlo: Východočeské divadlo Pardubice

Scéna: Malá scéna ve dvoře Pardubice

Premiéra: 28.3.2011

Derniéra: 28.3.2011

Překlad: Nora Obrtelová

Režie: Anna Petrželová

Dramaturgie: Zdeněk Janál

Indická banka

Divadlo: Divadlo Bez zábradlí Praha

Scéna: Divadlo Adria Praha

Premiéra: 13.11.2011

Překlad: Nora Obrtelová

Režie: Karel Heřmánek

Pokusní králíci

Divadlo: Východočeské divadlo Pardubice

Scéna: Malá scéna ve dvoře Pardubice

Premiéra: 9.2.2013 (druhá premiéra: 10.2.2013)

Derniéra: 28.2.2014

Překlad: Nora Obrtelová

Režie: Anna Petrželová

Dramaturgie: Zdeněk Janál

Výprava: Lenka Odvářková

Deux hommes tout nus

Dva nahatý chlapi

Divadlo: Branické divadlo Praha

Scéna: Branické divadlo Praha

Premiéra: 3.11.2016 (poprvé již: 2.11.2016)

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Jan Novák Nosek

Dva úplně nazi muži

Divadlo: Divadlo Mír Ostrava

Scéna: Divadlo Mír Ostrava

Premiéra: 25.3.2017

Překlad: Kateřina Neveu

Režie: Václav Klemens

Dramaturgie: Tomáš Vůjtek

Dva úplně nazi muži

Divadlo: Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Scéna: Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Premiéra: 12.1.2019

Překlad: Kateřina Neveu

Režie: Lukáš Kopecký

Dramaturgie: Martkéta Špetíková

Výprava: Veronika Watzková

Dva nahatý chlapi

Divadlo: JT Promotion s.r.o. Plzeň

Scéna: Divadlo Palace Praha

Premiéra: 16.1.2019

Překlad: Jaromír Janeček

Režie: Antonín Procházka

Výprava: Lenka Polášková

Huit euros de l'heure

Osm eur na hodinu

Divadlo: JT Promotion s.r.o. Plzeň

Scéna: Divadlo Palace Praha

Premiéra: 9.3.2020

Překlad: Sarah Biderman

Režie: Antonín Procházka

Le Début de la fin

Začínáme končit

Divadlo: Divadlo Kalich Praha

Scéna: Divadlo Kalich Praha

Premiéra: 21.3.2016

Překlad: Petr Christov

Režie: Lída Engelová

Dramaturgie: Johana Kudláčková

Qui est Monsieur Schmitt?

Kdo je pan Schmitt?

Divadlo: Divadlo Mír Ostrava

Scéna: Divadlo Mír Ostrava

Premiéra: 9.4.2018

Překlad: Kateřina Neveu
Režie: Václav Klemens

Kdo je pan Schmitt?

Divadlo: Národní divadlo Brno
Scéna: Mahenovo divadlo Brno
Premiéra: 13.4.2018
Překlad: Kateřina Neveu
Režie: Jana Kališová
Dramaturgie: Lucie Němečková

Kdo je pan Schmitt?

Divadlo: Divadlo Na Fidlovačce Praha
Scéna: Divadlo Na Fidlovačce Praha
Premiéra: 14.12.2019
Překlad: Kateřina Neveu
Režie: Lukáš Pečenka
Dramaturgie: Kateřina Jonášová
Výprava: Jozef Hugo Čačko

Ramses II.

Ramses II.

Divadlo: Západočeské divadlo Cheb
Scéna: Studio d Cheb
Premiéra: 13.12.2019 (druhá premiéra: 14.12.2019)
Překlad: Kateřina Neveu
Režie: Adam Doležal
Dramaturgie: Martina Pokorná
Výprava: Agnieszka Pátá-Oldak

WIESEL, Elie (1928–2016)

Le Procès de Shamgorod tel qu'il se déroula le 25 février 1649

Šamhorodský proces

Divadlo: Centrum experimentálního divadla Brno
Scéna: Sklepní scéna Divadla Husa na provázku Brno
Premiéra: 15.5.2008
Překlad: Josef Mlejnek
Režie: František Derfler

YENDT, Maurice (*1937)

La Machine à théâtre

Mechanické divadlo

Divadlo: Divadelní společnost Petra Bezruče Ostrava
Scéna: Minidivadlo Blaník Ostrava
Premiéra: 12.2.1992

Překlad: Ivan Zmatlík
Režie: Igor Stránský
Výprava: Jiří Pitr

Pierot a vynálezce aneb Mechanické divadlo

Divadlo: Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Scéna: Malá scéna Slováckého divadla Uherské Hradiště

Premiéra: 20.4.1993

Překlad: Ivan Zmatlík

Režie: Igor Stránský

Dramaturgie: Jan Gogola

Výprava: Jiří Pitr

Le Rossignol et l'oiseau mécanique

Císařův slavík

Divadlo: Divadlo Lampion Kladno

Scéna: Divadlo Lampion Kladno

Premiéra: 5.4.1991

Překlad: Ivan Zmatlík

Režie: Karel Brožek

Výprava: Hana Cigánová

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo přiblížit současnou dramatickou tvorbu francouzských autorů z pohledu toho, jakým způsobem byla jejich díla uváděna a vnímána v českém divadelním prostředí mezi lety 1990 až 2020. Pro bližší rozbor jsem si vybrala šest divadelních her, které jsem zvolila na základě frekvence, s níž se objevovaly na scénách českých divadel. Vybrané divadelní hry jsem představila nejen z hlediska jejich obsahu a divadelních uvedení, ale především jsem se zaměřila na recenzní ohlasy, dle kterých můžeme hodnotit úspěšnost těchto francouzských dramát v českém podání u českého publika.

V průběhu 90. let se divadlo ve Francii těšilo nejen finanční, ale také politické podpoře, jež vypisovala tvůrčí granty pro dramatické tvůrce či pořádala dílny tvůrčího psaní, čímž došlo k oživení zájmu o současnou dramatickou tvorbu a díky této podpoře počet francouzských dramatiků výrazně narostl. Podpora současné dramatické tvorby však přetrvává ve Francii dodnes a aktivně se jí zabývá společnost *SACD (Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques)* snažící se zajistit ochranu autorských práv a propagaci francouzských autorů v zahraničí, a to prostřednictvím internetového portálu *Entr'Actes*, dále *Culture France* (donesávna AFAA, tj. *Association française de l'action artistique*), poskytující finanční podporu francouzským umělcům vystupujícím v zahraničí, *Centre national du livre*, organizující debaty, poskytující autorská a překladatelská stipendia, *Centre national des Écritures de Spectacle*, *Maison Antoine Vitez*, zajišťující překlady cizích textů do francouzštiny, či *Théâtrales/Association*, propagující vybrané francouzské a cizí texty.⁹⁴

S francouzskou dramatickou tvorbou se v českém prostředí můžeme mimo divadla dále setkat na festivalech, například na festivalu francouzského divadla s názvem *Sněž tu žábu*, představující českým divákům to nejzajímavější ze současné francouzské dramatické tvorby a zároveň díky přítomnosti některých vybraných autorů festival nabízí i možnosti diskuse a velice zajímavých osobních setkání.

Rovněž bych zde ráda zmínila i Společnost pro současnou francouzskou dramatickou tvorbu s názvem *Drafcont*, jejíž cílem je představení a přiblížení současné francouzské dramatické tvorby českým čtenářům a Francouzský institut v Praze neboli IFP,

⁹⁴ JOBERTOVÁ, cit. d., s. 85.

přibližující současnou francouzskou kulturu, hostící zajímavé hosty a nevšední projekty a snažící se rozvíjet vztahy mezi oběma zeměmi.

V rámci této bakalářské práce jsem porovnávala mnou zjištěná fakta se studií od Marie Voždové v rámci publikace *Francouzská a italská dramatická tvorba na moravských a slezských divadelních scénách*, a to mezi lety 1990 až 2007. Zjistila jsem, že ve výše uvedených letech se má zjištění se zmíněnou studií shodují v tom, že na scénách českých, moravských i slezských divadel se uváděla dramatická tvorba od autorů, mezi které patří Samuel Beckett, Marc Camoletti, Jean-Claude Carrière, Jean-Noël Fenwick, Bernard-Marie Koltès, Claude Magnier, Yasmina Reza, Jean-Paul Sartre, Eric-Emmanuel Schmitt a Maurice Yendt.

Nicméně po detailnějším zkoumání jsem zjistila, že ačkoliv se s Marií Voždovou na francouzských dramaticích uváděných na scénách českých, moravských i slezských divadel shodujeme, naše zjištění týkající se výčtu jejich uváděných divadelních her se liší, poněvadž na scénách českých divadel byl počet uváděných divadelních her vyšší než na Moravě a Slezsku.

S ohledem na skutečnost, že studie Marie Voždové obsahuje pouze takové autory, jejichž tvorba se vyskytovala výhradně na scénách moravských a slezských divadel, tato bakalářská práce je doplněna i o takové autory, jejichž tvorba byla uváděna pouze na české divadelní scéně, mezi takové autory patří Jean-Claude Brisville, Isabelle Doré, Anne Golon, Jean-Claude Grumberg, Valère Novarina, Jean Poiret a Jean-Michel Ribes.

Má zjištění doplňují rešerši Marie Voždové i o dramatiky, jejichž tvorba byla uvedena na scénách českých, moravských a slezských divadel v letech 2008 až 2020, mezi takové autory se řadí Jean-Luc Lagarce, Jean-Marie Piemme, Joël Pommerat, Sébastien Thiéry a Elie Wiesel.

Ze studie recenzních ohlasů se ukázalo, že většina zpracování her v podání českých divadelních tvůrců a umělců si u publika získala ocenění. Podstatný podíl na úspěšnosti představení mělo vhodné zpracování námětu hry režisérem, příprava divadelní scény, výběr kostýmů a hudby. Nicméně nejzásadnější vliv na diváckou úspěšnost měly zejména herecké výkony obsazených herců. Tyto výborné herecké výkony se zapsaly do divadelního povědomí a vytvořily tak z her *Art*, *Boeing-Boeing*, *En attendant Godot*, *La Terrasse*, *Le dieu de carnage* a *Oscar et de la Dame rose* oblíbené divadelní tituly.

Občasná výtka ze strany diváků, se kterou jsem se v rámci divadelních recenzí setkala, se týkala konkrétních výkonů divadelních tvůrců. Kritizována byla kupříkladu přílišná

zdlouhavost délky představení hry *Oscar et de la Dame rose* v Klicperově divadle Hradec Králové, dále byl vytýkán vzhled připravené divadelní scény v rámci inscenace hry *Le dieu de carnage* na scéně Horáckého divadla v Jihlavě, občasná banalita humoru hry *La Terrasse*, jež byla uvedena Divadlem Bez zábradlí Praha či stylizace kostýmů hlavních postav do bezdomovců v rámci inscenace hry *En attendant Godot* v Národním divadle Praha.

Ze zjištění, které tato práce prezentuje, vyplývá, že na scénách českých, moravských i slezských divadel se rozšířil nejen počet uváděných titulů, ale i počet uváděných francouzských dramatiků. Na základě studie recenzních ohlasů lze usuzovat, že se francouzská dramatická tvorba v českém divadelním prostředí těší čím dál větší oblibě u publika.

Závěrem bych za sebe současné francouzské dramatické tvorbě popřála, aby dostala možnost předvést se v celé své bohatosti a dokázat, že i Čechům má co přinést a čím je obohatit. Rovněž bych zde ráda uvedla úryvek z knihy s názvem *Corneille na české scéně*, od paní prof. PhDr. Jitky Radimské, Dr., který mě velice oslovil a tímto bych jí chtěla ještě jednou poděkovat za mé vedení při zpracování této bakalářské práce.

„Divadelní hra zpravidla není psána proto, aby byla čtena. Součástí autorova záměru je její jevištní provedení, a ke slovu se dostává další prostředník neboli interpret v širším slova smyslu, tj. režisér, scénograf, herec a další tvůrčí osobnosti. Slovo poslední ovšem patří divákovi. Ten právem očekává silný umělecký zážitek, při sledování tragédie, nebo příjemně strávenou chvíli, při sledování komediálního divadelního kusu.“⁹⁵

⁹⁵ RADIMSKÁ, Jitka, 2007. *Corneille na české scéně*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. ISBN 978-80-7394-023-2.

Résumé

L'objectif de ce mémoire est de décrire la production dramatique contemporaine des auteurs français en termes de perception et de représentation théâtrale de leurs œuvres dans l'espace théâtral tchèque entre les années 1990 et 2020.

La première partie de ce mémoire présente les auteurs français ainsi que leur production dramatique qui a été mise en scène dans les théâtres tchèques pendant la période mentionnée, contribuant à l'enrichissement de la culture théâtrale tchèque.

La deuxième partie vise à apporter une analyse plus approfondie des pièces de théâtre sélectionnées qui sont présentées non seulement en termes de contenu et de représentation théâtrale, mais je me concentre surtout sur des critiques selon lesquelles nous pouvons évaluer le succès de ces drames français en représentation théâtrale tchèque auprès du public tchèque. L'analyse plus approfondie est consacrée aux pièces de théâtre *Art* de Yasmina Reza, *Boeing-Boeing* de Marc Camoletti, *En attendant Godot* de Samuel Beckett, *La Terrasse* de Jean-Claude Carrière, *Le dieu de carnage* de Yasmina Reza et *Oscar et de la Dame rose* de Éric-Emmanuel Schmitt.

Dans le cadre de ce mémoire, j'ai comparé les faits constatés avec l'étude de Marie Voždová publiée dans la publication *Francouzská a italská dramatická tvorba na moravských a slezských divadelních scénách*, entre les années 1990 et 2007. J'ai découvert que les résultats de l'étude mentionnée étaient identiques avec le fait que des œuvres dramatiques d'auteurs tels que Samuel Beckett, Marc Camoletti, Jean-Claude Carrière, Jean-Noël Fenwick, Bernard-Marie Koltès, Claude Magnier, Yasmina Reza, Jean-Paul Sartre, Éric-Emmanuel Schmitt et Maurice Yendt étaient mises en scènes dans les théâtres tchèques, moraves et silésiens pendant la période mentionnée.

Cependant, après un examen plus approfondi, j'ai constaté que même si nous sommes d'accord avec les auteurs dramatiques présents sur les scènes des théâtres tchèques, moraves et silésiens, nos conclusions concernant la liste de leurs pièces de théâtre mises en scène diffèrent, puisque le nombre de pièces de théâtre jouées dans les théâtres tchèques était plus élevé qu'en Moravie et en Silésie.

Compte tenu du fait que l'étude de Marie Voždová ne contient que les auteurs dont les pièces de théâtre ont apparu seulement sur les scènes des théâtres moraves et silésiens, ce mémoire est complété par les auteurs dont les pièces de théâtre n'ont apparu que sur la scène des théâtres tchèques, tels que Jean-Claude Brisville, Isabelle Doré, Anne Golon, Jean-Claude Grumberg, Valère Novarina, Jean Poiret et Jean-Michel Ribes.

Mes constatations complètent la recherche de Marie Voždová par des dramaturges dont les œuvres ont été jouées sur les scènes des théâtres tchèques, moraves et silésiens entre les années 2008 et 2020, parmi ces auteurs figurent Jean-Luc Lagarce, Jean-Marie Piemme, Joël Pommerat, Sébastien Thiéry et Elie Wiesel.

L'étude des critiques a montré que la plupart des adaptations de pièces de théâtre par des créateurs et des artistes de théâtres tchèques avait du succès auprès du public. Une partie importante du succès du spectacle était le traitement approprié du thème de la pièce par le metteur en scène, la préparation de la scène théâtrale, la sélection des costumes et de la musique. Néanmoins, l'influence la plus significative sur le succès auprès du public était principalement due aux performances d'acteurs. Ces excellentes performances d'acteurs sont entrées dans la conscience théâtrale, créant de *Art*, *Boeing-Boeing*, *En attendant Godot*, *La Terrasse*, *Le dieu de carnage* et *Oscar et de la Dame rose* des titres théâtraux populaires.

Les constatations présentées par ce mémoire montrent que non seulement le nombre de pièces de théâtre, mais aussi le nombre de dramaturges français a augmenté sur les scènes des théâtres tchèques, moraves et silésiens. Sur la base d'une étude des critiques, nous pouvons conclure que la production dramatique contemporaine des auteurs français est de plus en plus populaire auprès du public dans l'espace théâtral tchèque.

Použitá literatura

BIBLIOGRAFIE:

AUGUSTOVÁ, Zuzana, ed., JIŘÍK, Jan, ed. a JOBERTOVÁ, Daniela, ed. *Horizonty evropského dramatu: současný divadelní text mezi dramatickými a postdramatickými tendencemi*. Praha: NAMU, 2017. ISBN 978-80-7331-410-1

Francouzské drama dnes: antologie překladů současné francouzské dramatiky. Brno: Větrné mlýny, 2008. Dramatické texty. ISBN 978-80-86907-51-2.

JOBERTOVÁ, Daniela. *Když mluvit znamená jednat: francouzská dramatická a divadelní tvorba konce 20. století*. Praha: Akademie múzických umění, 2009. ISBN 978-80-7331-152-0

NÜNNING, Ansgar. *Lexikon teorie literatury a kultury*. Brno: Host, 2006. ISBN 80-7294-170-4

PAVIS, Patrice. *Divadelní slovník*. Překlad Daniela Jobertová. Praha: Divadelní ústav, 2003. ISBN 80-7008-157-0

RADIMSKÁ, Jitka. *Corneille na české scéně*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2007. ISBN 978-80-7394-023-2.

ŠRÁMEK, Jiří. *Panorama francouzské literatury od počátku po současnost: antologie překladů současné francouzské dramatiky*. Brno: Host, 2012. ISBN 978-80-7294-565-8.

VOŽDOVÁ, Marie a ŠPIČKA, Jiří. *Francouzská a italská dramatická tvorba na moravských a slezských divadelních scénách*. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 2007. ISBN 978-80-244-1873-5

VOŽDOVÁ, Marie. *Francouzský vaudeville: geneze a proměny žánru*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2009. ISBN 978-80-244-2485-9

WEBOGRAFIE:

BIGRAMBO. Bůh masakru. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 10.6.2019 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/cinoherni-klub/buh-masakru>

BUDMAN. Bůh masakru. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 18.3.2014 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/jihoceske-divadlo/buh-masakru>

ČERVENÁ KARKULKA (Le Petit Chaperon rouge). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/13684-cervena-karkulka>

DUBSKÝ, Lukáš. Čekání na Godota. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 12.4.2012 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/narodni-divadlo/cekani-na-godota>

DVA NAHATÝ CHLAPI (Deux hommes tout nus, 2014). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/11449-dva-nahaty-chlapi>

- ELIAN. Art. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 12.2.2019 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/komorni-scena-arena/obraz>
- GREGOR, Lukáš, 2007. Typy: Oskar. Kulturní týdeník A2 [online]. 3(28), 3 [cit. 2021-03-03]. ISSN 1801-4542. Dostupné z: <https://www.advojka.cz/archiv/2007/28>
- J.ANEK. Oskar a růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 25.10.2019 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/mestske-divadlo-kladno/oskar-a-ruzova-pani>
- JACKMARTAS. Art. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 18.10.2016 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-bez-zabradli/art>
- JIRKAS. Bůh masakru. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 27.6.2017 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/cinoherni-klub/buh-masakru>
- JIRKAS. Oskar a Růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 18.11.2018 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/klicperovo-divadlo/oskar-a-ruzova-pani>
- JIRKAS. Oskar a Růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 18.11.2018 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/klicperovo-divadlo/oskar-a-ruzova-pani>
- KDO JE PAN SCHMITT? (Qui est Monsieur Schmitt?, 2007). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/11442-kdo-je-pan-schmitt>
- KLEMENTOVÁ, Barbora. Schmitt, Eric-Emmanuel Oskar a růžová paní; Noemovo dítě; Pan Ibrahim a květy koránu. *ILiteratura.cz* [online]. Sdružení pro literaturu, 15.7.2012 [cit. 2021-04-05]. Dostupné z: <http://www.iliteratura.cz/Clanek/30343/schmitt-eric-emmanuel-oskar-a-ruzova-pani-noemovo-dite-pan-ibrahim-a-kvety-koranu>
- KOEMAN2. Oskar a Růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 30.3.2019 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/klicperovo-divadlo/oskar-a-ruzova-pani>
- KOULA, Jiří. Terasa, ša la la la. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 23.4.2011 [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/blogy/jiri-koula/terasa-sa-la-la-la-la>
- LANDA, Jiří. Art. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 4.2.2016 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-bez-zabradli/art>
- LANDA, Jiří. Bůh masakru. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 10.2.2012 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/horacke-divadlo-jihlava/buh-masakru>
- LANDA, Jiří. Obraz. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 30.11.2017 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/komorni-scena-arena/obraz>

- LANDA, Jiří. Oskar a růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 16.3.2012 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/slovacke-divadlo/oskar-a-ruzova-pani>
- LEN11. Boeing-Boeing aneb Tři letušky v Paříži. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 14.2.2019 [cit. 2021-03-28]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadelko-beze-jmena/boeing-boeing-aneb-tri-letusky-v-parizi>
- MAGDOVÁ, Marcela. Výtvarný masakr z Vysočiny. *Divadelní noviny* [online]. Praha: Společnost pro Divadelní noviny, 9.2.2012 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.divadelni-noviny.cz/vytvarny-masakr-z-vysociny>
- MAJDIN_KULTURNI_SVET. Oskar a růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 30.1.2020 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/mestske-divadlo-kladno/oskar-a-ruzova-pani>
- MAKRONKA123. Bůh masakru. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 13.10.2018 [cit. 2021-04-01]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/cinoherni-klub/buh-masakru>
- MISANTROP. Obraz. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 21.9.2019 [cit. 2021-03-27]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/horacke-divadlo-jihlava/obraz>
- MONULINKA. Oskar a růžová paní. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 24.5.2019 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/mestske-divadlo-kladno/oskar-a-ruzova-pani>
- OSM EUR NA HODINU (Huit euros de l'heure, 2018). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/14695-osm-eur-na-hodinu>
- Pommerat, Joël. Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/4759-pommerat-joel>
- Prolomit ledy (Ma Chambre Froide, 2011). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/3d/item/9101-prolomit-ledy>
- RAMSES II. (2017). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/14391-ramses-ii>
- RUTA, Tomáš. Recenze: Ostravské čekání na lístky na Godota se vyplatí. *Český rozhlas Vltava* [online]. Praha: Český rozhlas, 19.1.2015 [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://vltava.rozhlas.cz/recenze-ostravske-cekani-na-listky-na-godota-se-vyplati-5102349>
- SABINA92. Tři letušky v posteli. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 29.11.2019 [cit. 2021-03-28]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-radka-brzobohateho/tri-letusky-v-posteli>
- Thiéry, Sébastien (FR). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/10433-thiery-sebastien>

VLADIMÍR10. Čekání na Godota. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 15.5.2012 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/narodni-divadlo/cekani-na-godota>

VLADIMÍR10. Terasa. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 25.10.2014 [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-bez-zabradli/terasa>

ZAČÍNÁME KONČIT (Le debut de la fin, 2011). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-09]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/10434-zaciname-koncit>

ZDARDA. Bůh masakru. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 5.11.2015 [cit. 2021-04-02]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/narodni-divadlo-brno/buh-masakru>

ZNOVUSJEDNOCENÍ KOREJÍ (La Réunification des deux Corées). Dilia [online]. Praha: Dilia [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <https://www.dilia.cz/index.php/3d/item/14583-znovusjednoceni-koreji>

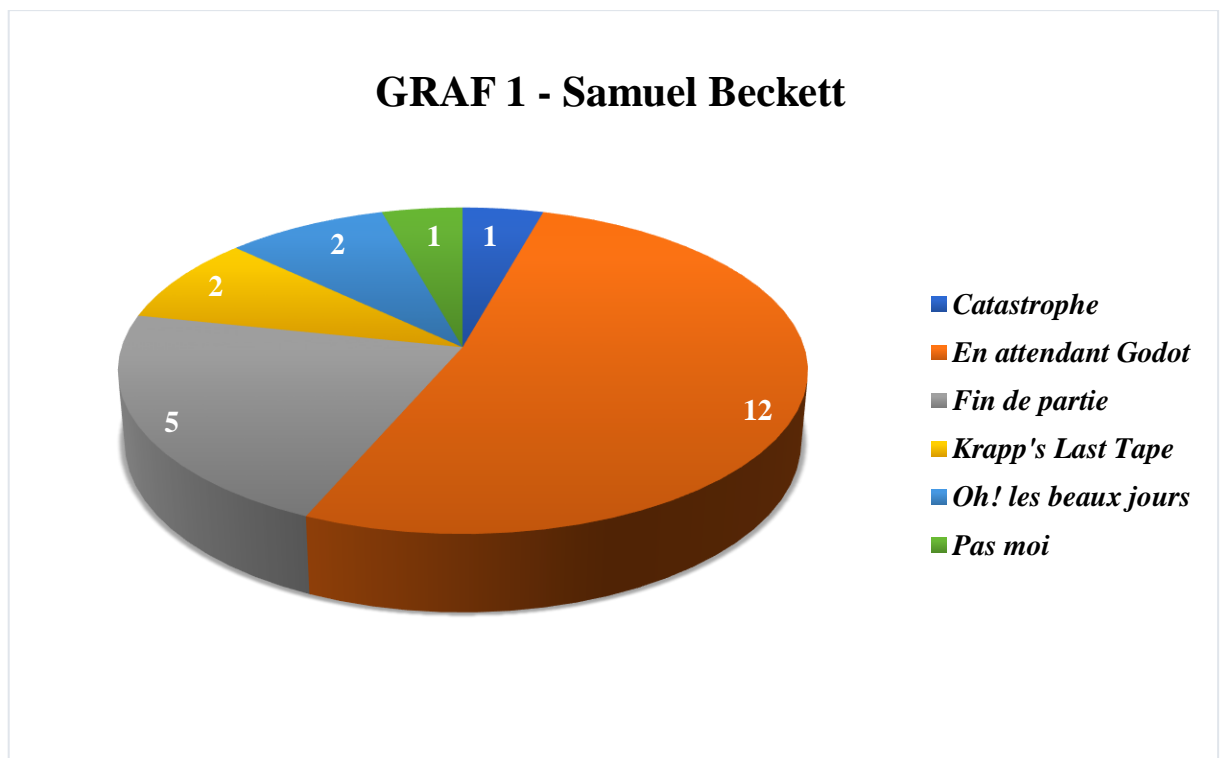
ŽELEZNÝ, Ivo. Terasa. *I-DIVADLO.CZ* [online]. Praha: Thaleia, 7.4.2019 [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-bez-zabradli/terasa>

Přílohy

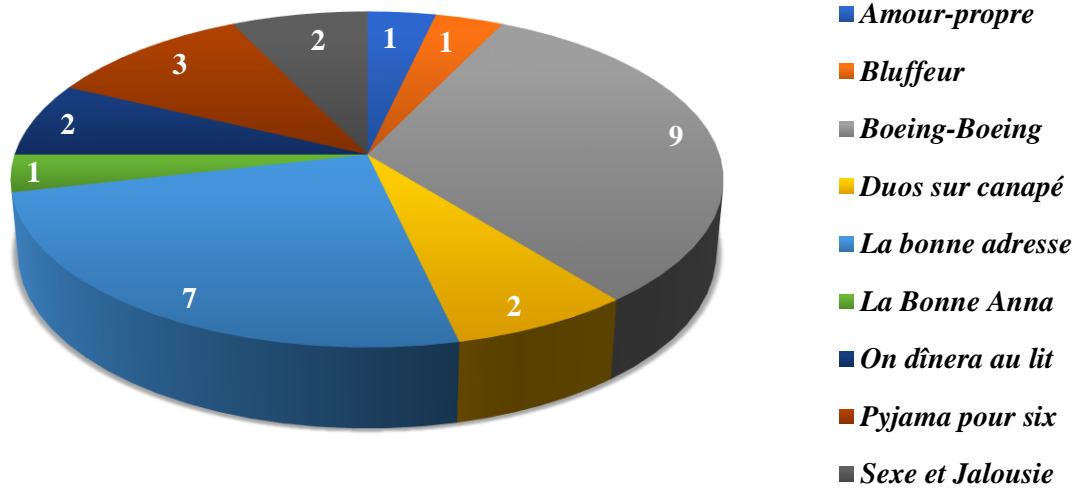
Příloha č. 1 – Grafické znázornění počtu premiér divadelních her

Toto grafické znázornění zobrazuje počet premiér jednotlivých divadelních her v českém divadelním prostředí. Do této přílohy jsou zahrnuta díla těch autorů, z jejichž tvorby se minimálně dvě divadelní hry dočkaly uvedení na prknech českých divadel.

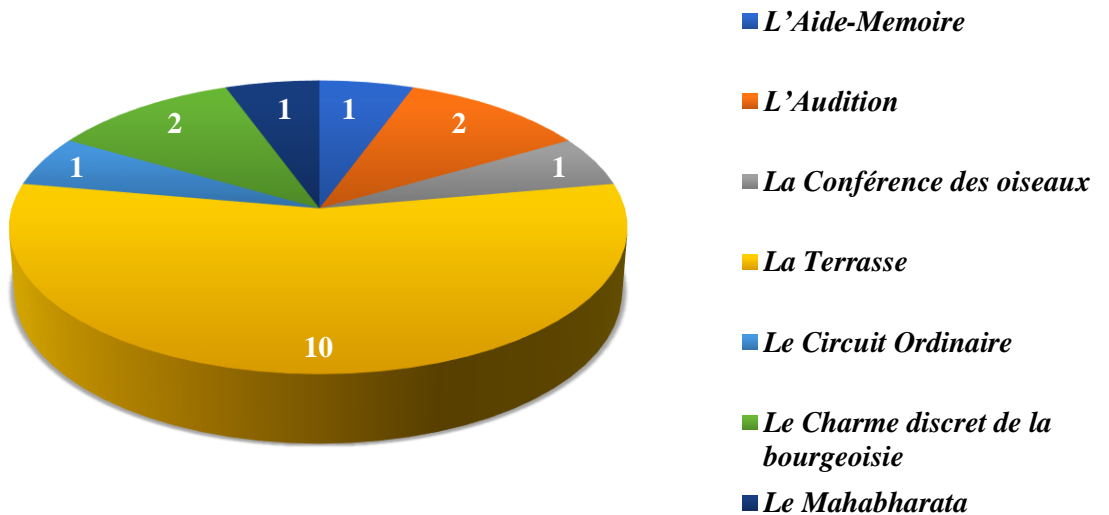
Na základě těchto zjištění jsem mohla vyvodit dramata, která následně představuji v kapitole 2 – „*Současná francouzská dramatická tvorba v českém kulturním kontextu*“ (s. 23).

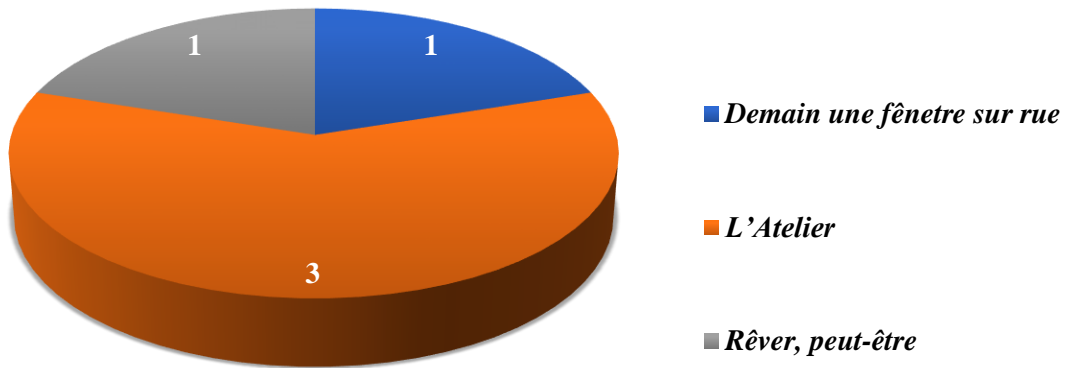
GRAF 2 - Marc Camoletti

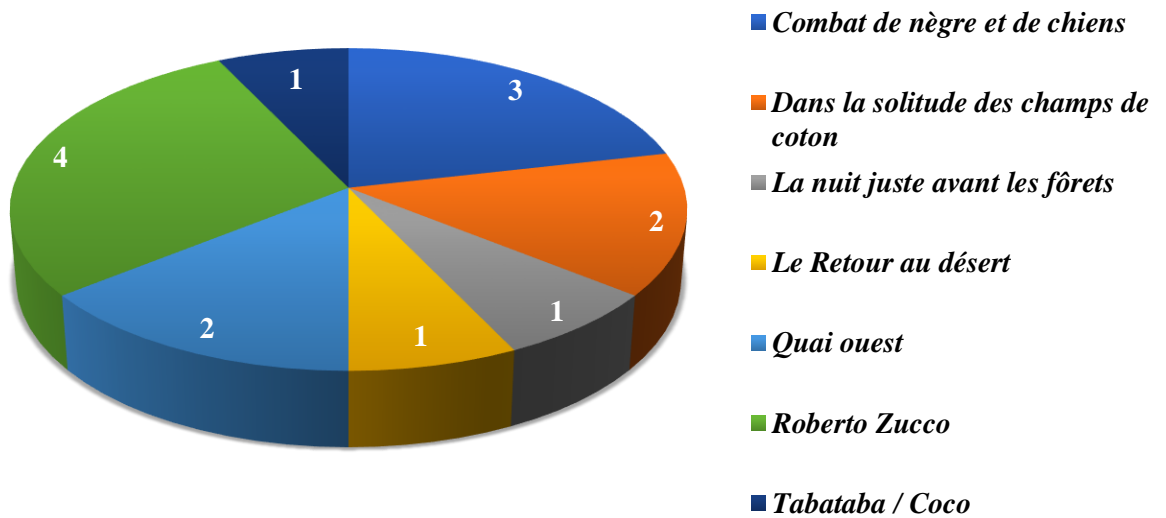
GRAF 3 - Jean-Claude Carrière

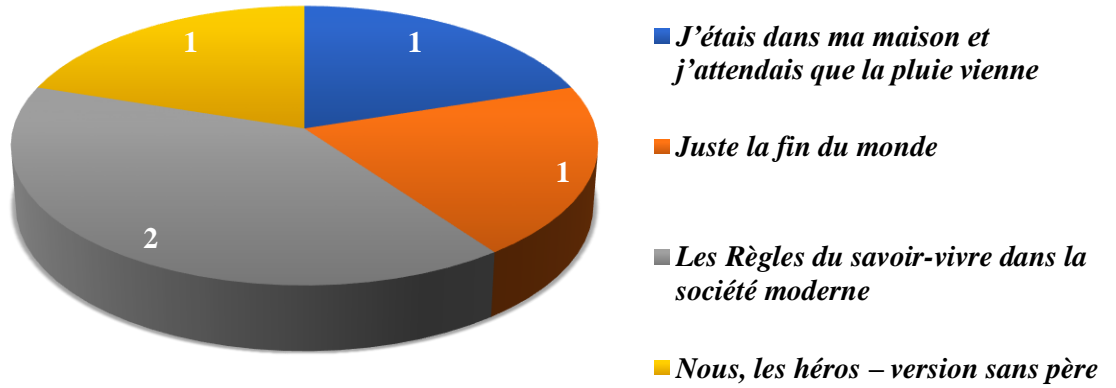
GRAF 4 - Jean-Claude Grumberg

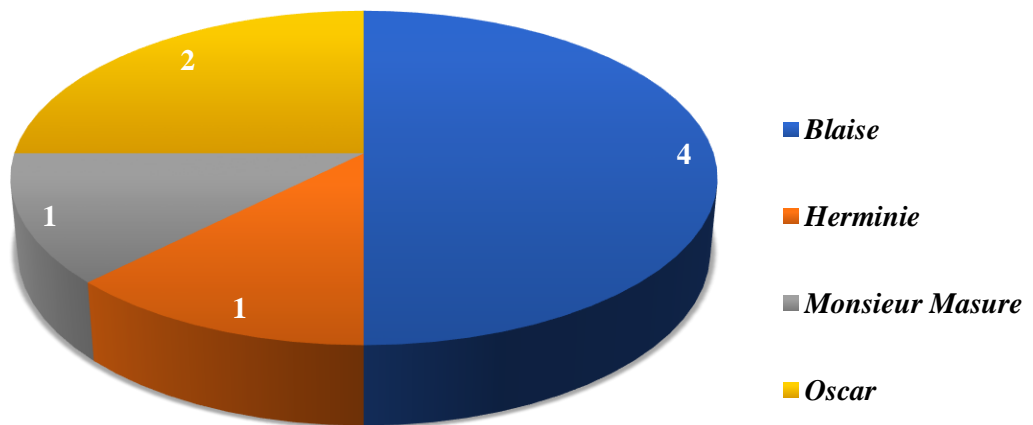
GRAF 5 - Bernard-Marie Koltès

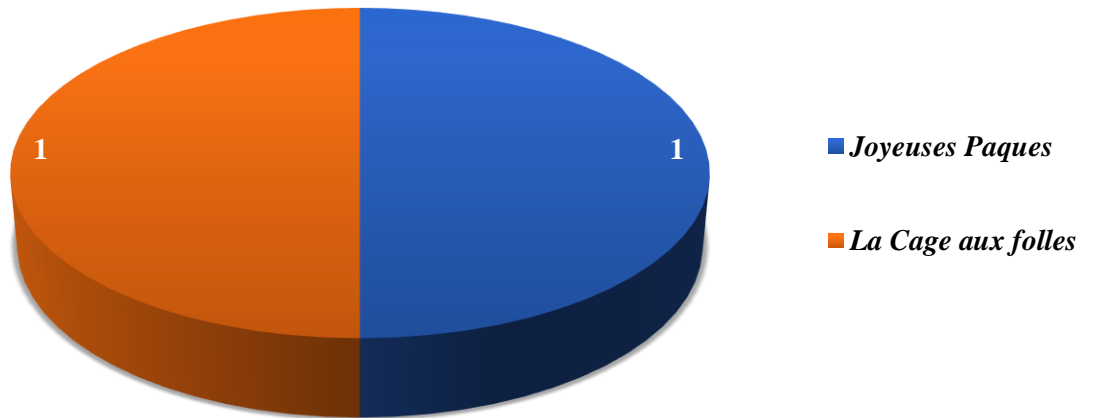
GRAF 6 - Jean-Luc Lagarce

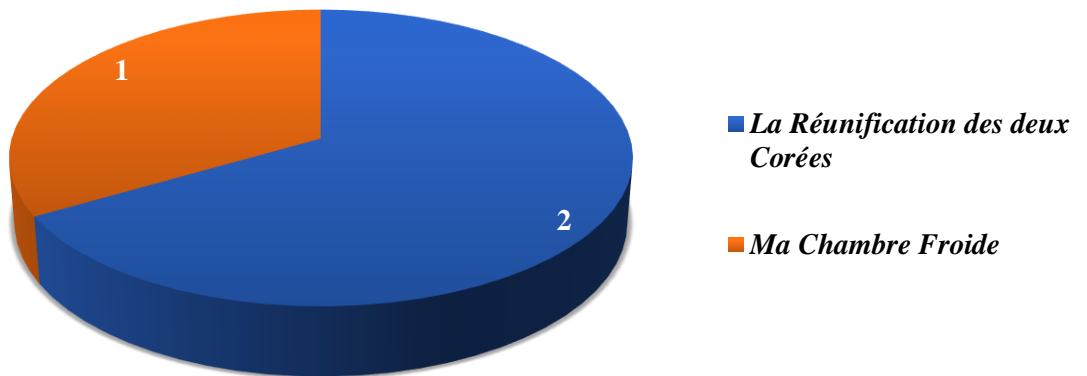
GRAF 7 - Claude Magnier

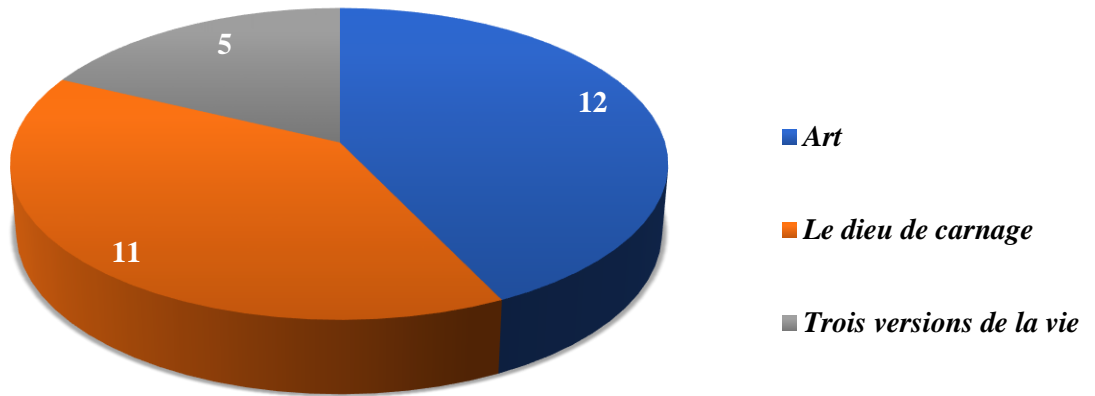
GRAF 8 - Jean Poirot

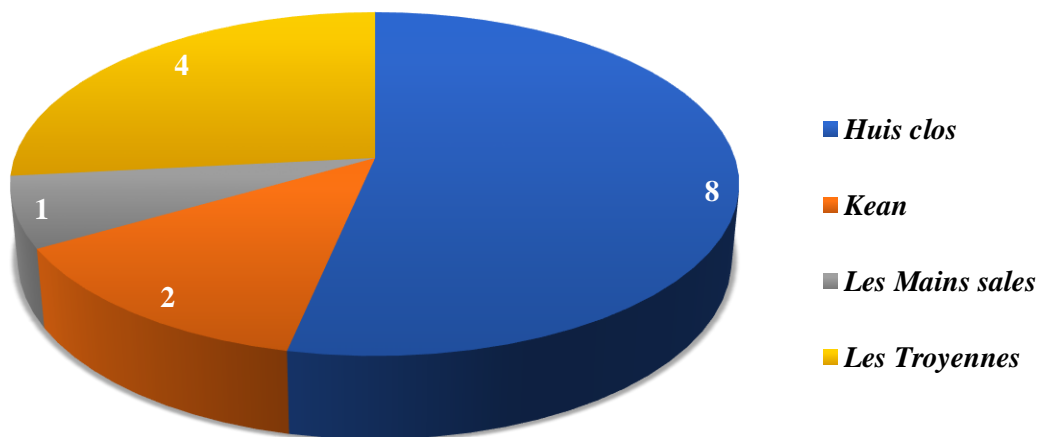
GRAF 9 - Joël Pommerat

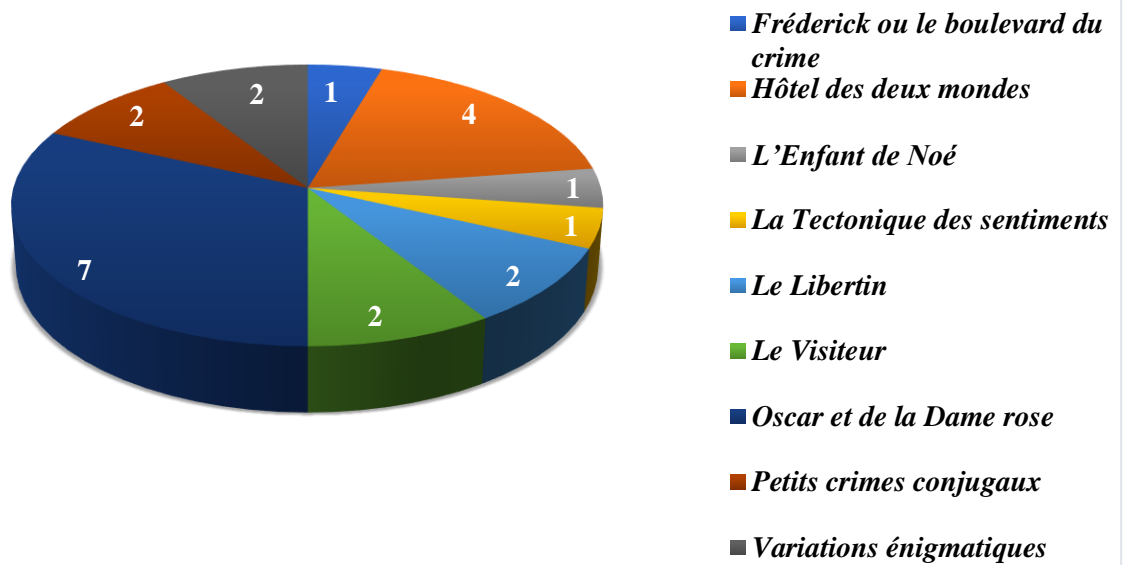
GRAF 10 - Yasmina Reza

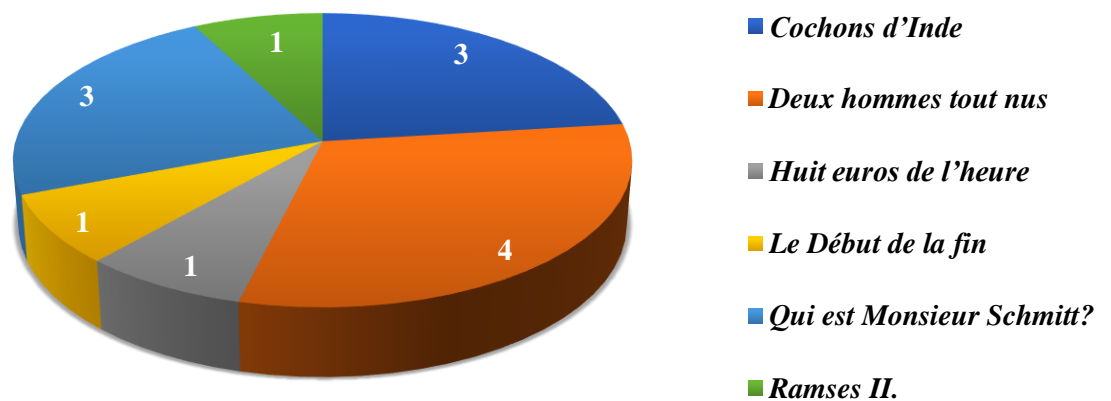
GRAF 11 - Jean-Paul Sartre

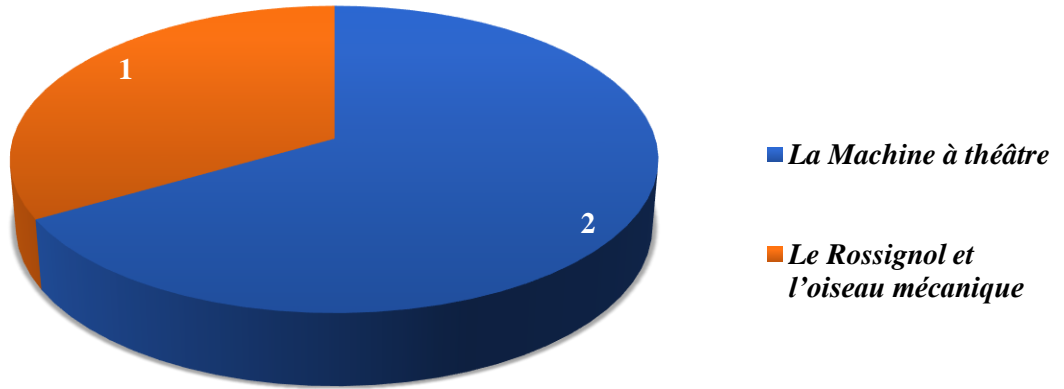
GRAF 12 - Eric-Emmanuel Schmitt

GRAF 13 - Sébastien Thiéry

GRAF 14 - Maurice Yendt

Příloha č. 2 – Seznam autorů

BECKETT, Samuel

BRISVILLE, Jean-Claude

CAMOLETTI, Marc

CARRIÈRE, Jean-Claude

DORÉ, Isabelle

FENWICK, Jean-Noël

GOLON, Anne

GRUMBERG, Jean-Claude

KOLTÈS, Bernard-Marie

LAGARCE, Jean-Claude

MAGNIER, Claude

NOVARINA, Valère

PIEMME, Jean-Marie

POIRET, Jean

POMMERAT, Joël

REZA, Yasmina

RIBES, Jean-Michel

SARTRE, Jean-Paul

SCHMITT, Eric-Emmanuel

THIÉRY, Sébastien

WIESEL, Elie

YENDT, Maurice

Příloha č. 3 – Seznam překladatelů

BARTOŠ, Zdeněk	LÁZŇOVSKÁ, Matylda
BEZDĚKOVÁ, Eva	LÁZŇOVSKÝ, Michal
BIDERMAN, Sarah	LIEHM, Antonín Jar.
BROSSEAU-KERSCHOVÁ, Denisa	LUKEŠOVÁ, Kateřina
BUBLÍKOVÁ, Věra	MACHONIN, Sergej
CÍSAŘ, Roman	MATĚJKA, Marek
DRMOLA, Evžen	MLEJNEK, Josef
DRMOLOVÁ, Evženie	MUCHA, Jiří
DUBSKÝ, Rupert	NEPLECHOVÁ, Eva
GRZEGORZEWSKA, Barbara	NEVEU, Kateřina
HERMACH, Jiří Eduard	OBRTELOVÁ, Nora
CHRISTOV, Petr	OUŘEDNÍK, Patrik
JAMEK, Václav	PELÁN, Jiří
JANDEROVÁ, Drahoslava	POSPÍŠILOVÁ, Vítězslava
JANEČEK, Jaromír	ŘÍHA, Vlastimil
JANŮ, Evženie	UHEREK, Daniel
JERIE, Alexandr	URBANOVÁ, Vítězslava
JOBERTOVÁ, Daniela	VANGELI, Nina
KAUŠITZ, Josef	VEJDOVCOVÁ, Renata
KEBRTOVÁ, Helena	VONDROVIC, Tomáš
KLAPKA, Jan	VRBA, František
KOLÁŘ, Jiří	ZAHÁLKA, Michal
KOPTA, Petr	ZMATLÍK, Ivan
KRAUS, Karel	ŽÁK, Jiří